

Euroopan unionin virallinen lehti

L 376

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

49. vuosikerta

27. joulukuuta 2006

Sisältö	I	Säädökset, jotka on julkaistava	
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1920/2006, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksesta (uudelleenlaadittu toisinto)	1
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/113/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, simpukkavesiltä vaadittavasta laadusta (kodifioitu toisinto)	14
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/114/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta (kodifioitu toisinto) ⁽¹⁾	21
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/115/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla (kodifioitu toisinto)	28
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, palveluista sisämarkkinoilla	36

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

Hinta: 18 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1920/2006**annettu 12 päivänä joulukuuta 2006****Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksesta (uudelleenlaadittu toisinto)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 152 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Eurooppa-neuvosto on Luxemburgin kokouksessaan 28 ja 29 päivänä kesäkuuta 1991 hyväksynyt Euroopan huumausaineiden seurantakeskuksen perustamisen. Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskukseksi (EHNVS) nimetty elin perustettiin 8 päivänä helmikuuta 1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 302/93 ⁽³⁾, jota on muutettu useita kertoja ⁽⁴⁾ huomattavilta osin. Koska muutoksia on tarpeen tehdä lisää, asetus olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Faktapohjaisia, puolueettomia, luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja huumausaineiden ja niiden väärinkäytön ilmiöstä ja niiden seurauksista tarvitaan eurooppalaisella tasolla yhteisön ja jäsenvaltioiden auttamiseksi kokonaiskuvan muodostamisessa ja näin vahvistetaan suorit et tujen toimien vaikutusta niiden toteuttaessa toimenpiteitä tai määriteltäessä huumeiden vastaista toimintaa, kukin toimivaltaansa kuuluvilla aloilla.

- (3) Huumausaineilmiöön liittyy monia monimutkaisia, läheisesti yhteen kietoutuneita näkökohtia, joita on vaikea erottaa toisistaan. Tämän vuoksi seurantakeskukselle olisi annettava tehtäväksi huolehtia kokonaisvaltaisesta tiedotuksesta, joka osaltaan auttaa yhteisöä ja sen jäsenvaltioita muodostamaan kokonaiskuvan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön ilmiöstä. Tämä tiedotustehtävä ei rajoita toimivallan jakamista yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä huumausaineiden tarjontaa ja kysyntää koskevan lainsäädännön osalta.

- (4) Euroopan parlamentti ja neuvosto perustivat 16 päivänä joulukuuta 2002 tehdyllä päätöksellä N:o 2367/2002/EY ⁽⁵⁾ yhteisön tilasto-ohjelman vuosiksi 2003–2007, joka sisältää myös terveyttä ja turvallisuutta koskeviin tilastoihin liittyvät yhteisön toimet.

- (5) Uusia psykoaktiivisia aineita koskevasta tietojenvaihdosta, riskienarvioinnista ja valvonnasta 10 päivänä toukokuuta 2005 tehdystä neuvoston päätöksessä 2005/387/YOS ⁽⁶⁾ säädetään seurantakeskuksen ja sen tiedekomitean tehtävistä nopean tiedonvaihdon järjestelmässä ja uusiin aineisiin liittyvien riskien arvioinnissa.

- (6) Uudet käyttömuodot ja erityisesti sekakäyttö, jossa laittomia huumausaineita käytetään yhdessä laillisten aineiden tai lääkkeiden kanssa, olisi otettava huomioon.

- (7) Seurantakeskuksen tehtäviin olisi sisällyttävä tietojen välittäminen jäsenvaltioiden parhaista käytännöistä ja suunta- viivoista sekä tällaisten käytäntöjen vaihdon helpottaminen jäsenvaltioiden kesken.

- (8) Huumausaineita koskevien viiden epidemiologisen avainindikaattorin käyttämisestä 10 päivänä joulukuuta 2001 hyväksytyssä neuvoston päätöslauselmassa kehoitetaan jäsenvaltioita varmistamaan kansallisten yhteyspisteidensä avulla, että näistä indikaattoreista on saatavilla vertailukelpoisia tietoja. Se, että jäsenvaltiot ottavat nämä indikaattorit käyttöön, on edellytyksenä sille, että seurantakeskus voi hoitaa tähän asetukseen perustuvia tehtäviään.

⁽¹⁾ EUVL C 69, 21.3.2006, s. 22.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. kesäkuuta 2006 (ei vielä julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 36, 12.2.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1651/2003 (EUVL L 245, 29.9.2003, s. 30).

⁽⁴⁾ Katso liite II.

⁽⁵⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 1, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 787/2004/EY (EUVL L 138, 30.4.2004, s. 12).

⁽⁶⁾ EUVL L 127, 20.5.2005, s. 32.

- (9) On toivottavaa, että komissio voi antaa suoraan seurantakeskuksen toteutettavaksi huumausaineita koskeviin tietojärjestelmiin liittyvät yhteisön rakennetukihankkeet sellaisissa kolmansissa maissa, kuten ehdokasmaissa ja Länsi-Balkanin maissa, joiden osallistumisen yhteisön ohjelmiin ja virastojen toimintaan Eurooppa-neuvosto on hyväksynyt.
- (10) Seurantakeskuksen työn järjestäminen ja työmenetelmät on mukautettava tavoiteltavien tulosten objektiivisuuteen, mikä tarkoittaa, että huumausainetiedon lähteiden ja tutkimusmenetelmien on oltava vertailukelpoisia ja yhteensopivia.
- (11) Seurantakeskuksen keräämät tiedot koskisivat ensisijaisia aloja, joiden sisältö, laajuus ja täytäntöönpanon yksityiskohtaiset säännöt olisi määriteltävä.
- (12) On jo olemassa kansallisia, eurooppalaisia ja kansainvälisiä järjestöjä ja toimielimiä, jotka toimittavat tämänkaltaisia tietoja, ja on tärkeää, että seurantakeskus pystyy hoitamaan tehtäviään läheisessä yhteistyössä niiden kanssa.
- (13) Seurantakeskuksen suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn olisi sovellettava yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽¹⁾.
- (14) Seurantakeskuksen olisi myös sovellettava perustamissopimuksen 255 artiklassa tarkoitettuja asiakirjoihin tutustumisoikeutta koskevia yleisiä periaatteita ja rajoituksia, joista säädetään tarkemmin Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1049/2001 ⁽²⁾.
- (15) Seurantakeskuksen olisi oltava oikeushenkilö.
- (16) Ottaen huomioon seurantakeskuksen hallintoneuvoston koon, sillä olisi oltava apunaan johtokomitea.
- (17) Sen varmistamiseksi, että Euroopan parlamentti voi saada asianmukaisesti tietoa huumausainetilanteesta Euroopan unionissa, sillä olisi oltava oikeus kuulla seurantakeskuksen johtajaa.
- (18) Seurantakeskuksen olisi toimittava avoimesti, ja sen hallinnossa olisi noudatettava kaikkia voimassa olevia hyvää hallintotapaa ja petostentorjuntaa koskevia säännöksiä, kuten Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999 ⁽³⁾ ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission tekemää toimielinten välistä sopimusta ⁽⁴⁾, johon seurantakeskus on liittynyt ja jonka täytäntöönpanemiseksi tarvittavat säännökset se on antanut.
- (19) Seurantakeskuksen toiminnasta olisi teetettävä säännöllisesti ulkopuolinen arviointi, jonka perusteella tätä asetusta olisi tarvittaessa mukautettava.
- (20) Koska tämän asetuksen tavoitteita ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan tämän asetuksen laaja-alaisuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on sen tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (21) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tavoite

1. Tällä asetuksella perustetaan Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus, jäljempänä "seurantakeskus".

2. Seurantakeskuksen tavoitteena on toimittaa yhteisölle ja jäsenvaltioille, 3 artiklassa tarkoitetuilta aloilta, faktapohjaisia, puolueettomia, luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja eurooppalaisella tasolla huumausaineiden ja niiden väärinkäytön ilmiöstä ja niiden seurauksista.

⁽¹⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽³⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

3. Käsiteltyjen tai tuotettujen, tilastollisten, asiakirjoihin perustuvien ja teknisten tietojen tarkoituksena on osaltaan auttaa yhteisöä ja jäsenvaltioita muodostamaan kokonaiskuva huumausaineiden ja niiden väärinkäytön ilmiöstä niiden toteuttaessa toimenpiteitä tai määritellessä huumeiden vastaista toimintaa, kukin toimivaltaansa kuuluvilla aloilla. Näihin tietoihin sisältyviä tilastoja tuotetaan yhteistyössä asiaan liittyvien tilastoviranomaisten kanssa, hyödyntämällä tarvittaessa yhteisön tilasto-ohjelmaa synergiaetujen saavuttamiseksi ja päällekkäisyyksien välttämiseksi. Lisäksi otetaan huomioon kansainvälisesti käytettävissä olevat Maailman terveysjärjestön ja Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) tuottamat tiedot.

4. Seurantakeskus ei voi toteuttaa toimenpiteitä, jotka liittyvät muuhun kuin tiedottamisen ja tietojen käsittelyn alaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 artiklan d kohdan v alakohdan soveltamista.

5. Seurantakeskus ei kerää tietoja, joita voidaan käyttää henkilöiden tai pienten henkilöryhmien tunnistamiseen. Se pidättäytyy antamasta todellisia ja nimeltä mainittuja tapauksia koskevia tietoja.

2 artikla

Tehtävät

Edellä 1 artiklassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi seurantakeskus hoitaa seuraavia tehtäviä toimialoillaan:

a) Olemassa olevien tietojen kerääminen ja määrittäminen

- i) jäsenvaltioiden antamien sekä yhteisöltä, kansallisilta yksityisiltä tietolähteiltä ja toimivaltaisilta kansainvälisiltä järjestöiltä kuten Euroopan poliisivirastolta (Europol) saatujen tietojen kerääminen, kirjaaminen ja analysointi, mukaan lukien tutkimusten tuloksena saatavat tiedot; jäsenvaltioissa sovellettavista parhaista käytännöistä tiedottaminen ja tällaisten käytäntöjen vaihdon helpottaminen jäsenvaltioiden kesken; tämä tietojen kerääminen, kirjaaminen ja analysointi sekä tiedottaminen kattaa myös tiedot, jotka koskevat sekakäyttöön liittyviä suuntauksia, mukaan lukien laillisten ja laittomien psykoaktiivisten aineiden sekakäyttö;
- ii) selvitysten, valmistelevien tutkimusten ja toteutettavuustutkimusten sekä omiin tehtäviinsä tarvittavien kokeiluhankkeiden toteuttaminen; asiantuntijoiden kokousten järjestäminen ja tilapäisten työryhmien asettaminen tarvittaessa tähän tarkoitukseen; avoimen tieteellisen lähdeaineistokokoelman perustaminen ja käyttöön asettaminen ja tiedotustoiminnan edistäminen;
- iii) jäsenvaltioissa toteutettavista, samankaltaisista tai toisiaan täydentävistä ohjelmista tai toimista tiedottavan organisatorisen ja teknisen järjestelmän tarjoaminen;

iv) jäljempänä 5 artiklassa tarkoitetun verkon muodostaminen ja yhteensovittaminen neuvotellen ja yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja järjestöjen kanssa;

v) päättäjien, tutkijoiden, asiantuntijoiden ja huumeisiin liittyviä kysymyksiä hallitustenvälisissä tai kansalaisjärjestöissä käsittelevien toimijoiden välisen tietojenvaihdon edistäminen;

b) Tietojen vertailumenetelmien parantaminen

i) tietojen paremmasta vertailukelpoisuudesta, puolueettomuudesta ja luotettavuudesta huolehtiminen eurooppalaisella tasolla, laatimalla indikaattoreita ja yhteisiä vaatimuksia, jotka eivät ole sitovia mutta joiden noudattamista seurantakeskus voi suositella yhtenäisempien mittausten menetelmien käyttämiseksi jäsenvaltioissa ja yhteisössä; seurantakeskus kehittää erityisesti välineitä, joiden tarkoituksena on auttaa jäsenvaltioita valvomaan ja arvioimaan kansallista politiikkaansa ja Euroopan komissiota valvomaan ja arvioimaan unionin politiikkaa;

ii) laadullisten ja määrällisten tietojen vaihdon edistämisen ja jäsentäminen (tietokannan avulla);

c) Tietojen levittäminen

- i) tuottamiensa tietojen tuominen yhteisön, jäsenvaltioiden ja toimivaltaisten järjestöjen saataville;
- ii) jokaisen jäsenvaltion ja yhteisön sekä tarvittaessa kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen suorittamaa työtä koskevan tiedon laajasta levittämisestä huolehtiminen;
- iii) luotettavien, muiden kuin luottamuksellisten tietojen laajasta levittämisestä huolehtiminen; keräämiinsä tietoihin perustuvan vuosikertomuksen julkaiseminen huumausaineilmiön tilasta, mukaan lukien uusia suuntauksia koskevat tiedot;

d) Yhteistyö eurooppalaisten ja kansainvälisten toimielinten ja järjestöjen sekä kolmansien maiden kanssa

i) kansallisten ja yhteisön toimien paremman yhteensovittamisen edistäminen sen omilla toimialoilla;

- ii) sen edistäminen, että jäsenvaltioista kerätyt tai yhteisöstä tulevat huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskevat tiedot sisällytetään kansainvälisiin huumausaineiden valvonta- ja tarkastusohjelmiin, erityisesti niihin, joita YK ja sen erityisjärjestöt ovat ottaneet käyttöön, sanotun kuitenkin rajoittamatta YK:n huumausaineita koskevien yleissopimusten määräysten mukaisia jäsenvaltioiden velvoitteita tietojen toimittamisen alalla;
- iii) aktiivinen yhteistyö Europolin kanssa huumeongelman valvomiseksi mahdollisimman tehokkaasti;
- iv) aktiivisessa yhteistyössä toimiminen 20 artiklassa tarkoitettujen järjestöjen ja toimielinten kanssa;
- v) osaamisensa siirtäminen komission pyynnöstä ja 9 artiklassa tarkoitetun hallintoneuvoston suostumuksella eräisiin kolmansiin maihin, kuten ehdokasmaihin tai Länsi-Balkanin maihin sekä 5 artiklassa tarkoitetun verkoston rakenteellisten yhteyksien perustamisessa ja vahvistamisessa sekä mainitussa artiklassa tarkoitettujen kansallisten yhteyspisteiden perustamisessa ja vakiinnuttamisessa avustaminen;

e) Tiedotusvelvollisuus

Uudenlaista kehitystä ja muuttuvia suuntauksia havaitessaan seurantakeskuksen on pääsääntöisesti tiedotettava niistä jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

3 artikla

Ensisijaiset toimet

Seurantakeskuksen tavoite ja tehtävät, sellaisina kuin ne on määritelty 1 ja 2 artiklassa, pannaan täytäntöön liitteessä I esitetyn toimialojen tärkeysjärjestyksen perusteella.

4 artikla

Työskentelymenetelmä

1. Seurantakeskus suorittaa tehtävänsä asteittain 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa kolmivuotisissa ja 9 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa yksivuotisissa toimintasuunnitelmissa asetettujen tavoitteiden ja käytettävissä olevien keinojen mukaisesti.

2. Toimissaan seurantakeskus pitää työn päällekkäisyyden välttämiseksi lukua muiden olemassa tai perusteilla olevien toimielinten ja elinten, erityisesti Europolin, jo suorittamista toimista ja pyrkii vahvistamaan niiden vaikutusta.

5 artikla

Huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskeva eurooppalainen tietoverkko (Reitox)

1. Seurantakeskuksella on käytettävissään "Huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskeva eurooppalainen tietoverkko" (Reitox). Verkkoon kuuluu yksi yhteyspiste kustakin jäsenvaltiosta ja kustakin 21 artiklan mukaisen sopimuksen tehneestä maasta sekä komission yhteyspiste. Kansallisten yhteyspisteiden nimeäminen kuuluu verkon jäsenenä olevien valtioiden yksinomaiseen toimivaltaan.

2. Verkon jäsenenä olevien valtioiden ja seurantakeskuksen välinen yhteistyö hoidetaan kansallisten yhteyspisteiden kautta. Yhteyspisteet osallistuvat keskeisten indikaattorien kehittämiseen ja keskeisten tietojen tuottamiseen sekä niiden hyödyntämistä koskevien suuntaviivojen laatimiseen, tavoitteenaan saada unionin tasolla käyttöön luotettavaa ja vertailukelpoista tietoa. Ne keräävät ja analysoivat kansallisella tasolla objektiivisesti, keräten yhteen kokemuksia eri aloilta, joita ovat esimerkiksi terveys, oikeus ja lainvalvonta, yhteistyössä huumausainetyötä aktiivisesti tekevien asiantuntijoiden ja kansallisten järjestöjen kanssa, kaikki tiedot, jotka koskevat huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä sekä niihin liittyviä toimintalinjoja ja ratkaisuja. Erityisesti ne tuottavat tietoja seurantakeskuksessa kehitettyjä viittä epidemio-logista indikaattoria varten.

Jokaisen jäsenvaltion on varmistettava, että sen Reitox-verkossa oleva edustaja toimittaa päätöksen 2005/387/YOS 4 artiklan 1 kohdan mukaiset tiedot.

Kansalliset yhteyspisteet voivat lisäksi toimittaa keskukselle tietoja mahdollisen kansanterveysriskin aiheuttavista uusista suuntauksista, jotka liittyvät olemassa olevien psykoaktiivisten aineiden ja/tai niiden uusien yhdistelmien käyttöön, sekä tietoja mahdollisista kansanterveyden alaan kuuluvista toimenpiteistä.

3. Kansalliset viranomaiset huolehtivat siitä, että kansallinen yhteyspiste kerää ja analysoi tietoja kansallisella tasolla seurantakeskuksen antamia suuntaviivoja noudattaen.

4. Kansallisille yhteyspisteille annetut erityistehtävät on määrittävä 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu seurantakeskuksen kolmivuotisessa toimintasuunnitelmassa.

5. Seurantakeskus voi yhteyspisteiden ensisijaisuudesta tinkimättä ja läheisessä yhteistyössä niiden kanssa turvautua huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskevaan lisäasiantuntemukseen ja lisätietolähteisiin.

6 artikla

Tietojen suojaaminen ja luottamuksellisuus

1. Seurantakeskukselle toimitetut tai sen toimittamat huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskevat tiedot voidaan julkistaa, jos noudatetaan yhteisön ja kansallisia määräyksiä tietojen levittämisestä ja luottamuksellisuudesta. Henkilötietoja ei saa julkistaa eikä saattaa yleisön saataville.

Jäsenvaltiot ja yhteyspisteet eivät ole velvollisia toimittamaan niiden kansallisessa lainsäädännössä luottamuksellisiksi luokiteltuja tietoja.

2. Seurantakeskukseen sovelletaan asetusta (EY) N:o 45/2001.

7 artikla

Oikeus tutustua asiakirjoihin

1. Seurantakeskuksen hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001.

2. Jäljempänä 9 artiklassa tarkoitettu hallintoneuvosto vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

3. Päätöksistä, jotka seurantakeskus on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan mukaisesti, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle perustamissopimuksen 195 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai nostaa kanne Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen 230 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

8 artikla

Oikeuskelpoisuus ja kotipaikka

1. Seurantakeskus on oikeushenkilö. Sillä on kaikissa jäsenvaltioissa laajin oikeushenkilöillä kyseisten valtioiden lainsäädännön mukaan oleva oikeuskelpoisuus; se voi erityisesti hankkia ja luovuttaa kiinteää ja irtainta omaisuutta sekä olla osapuolena oikeudenkäynneissä.

2. Seurantakeskuksen kotipaikka on Lissabon.

9 artikla

Hallintoneuvosto

1. Seurantakeskuksella on hallintoneuvosto, joka muodostuu yhdestä kunkin jäsenvaltion edustajasta, kahdesta komission edustajasta, kahdesta riippumattomasta asiantuntijasta, joilla on huumausainealan erityisasiantuntemusta ja jotka Euroopan parlamentti nimeää, sekä yhdestä kunkin 21 artiklan mukaisen sopimuksen tehneen valtion edustajasta.

Jokaisella hallintoneuvoston jäsenellä on yksi ääni, lukuun ottamatta 21 artiklan mukaisen sopimuksen tehneiden valtioiden edustajia, joilla ei ole äänioikeutta.

Hallintoneuvoston päätökset tehdään kahden kolmasosan enemmistöllä äänioikeutettujen jäsenten äänistä, lukuun ottamatta tämän artiklan 6 kohdassa ja 20 artiklassa säädettyjä tapauksia.

Jokaisen hallintoneuvoston jäsenen apuna tai sijaisena voi toimia varajäsen. Äänivaltaisen varsinaisen jäsenen poissa ollessa varajäsen voi käyttää tämän äänioikeutta.

Hallintoneuvosto voi ottaa äänioikeutta vailla oleviksi tarkkailijoiksi kansainvälisten järjestöjen edustajia, joiden kanssa seurantakeskus toimii yhteistyössä 20 artiklan mukaisesti.

2. Hallintoneuvoston jäsenet valitsevat keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan kolmeksi vuodeksi. Heidän toimikautensa voidaan uusia kerran.

Puheenjohtajalla ja varapuheenjohtajalla on oikeus osallistua äänestyksiin.

Hallintoneuvosto vahvistaa työjärjestyksensä.

3. Hallintoneuvoston kutsuu koolle sen puheenjohtaja. Se pitää sääntömääräisen kokouksen vähintään kerran vuodessa. Jäljempänä 11 artiklassa tarkoitettu seurantakeskuksen johtaja osallistuu hallintoneuvoston kokouksiin ilman äänioikeutta ja huolehtii hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. Hallintoneuvosto hyväksyy kolmivuotisen toimintasuunnitelman seurantakeskuksen johtajan esityksen perusteella 13 artiklassa tarkoitettua tiedekomiteaa kuultuaan ja saatuaan komission lausunnon, ja toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

5. Kolmivuotisen toimintasuunnitelman perusteella hallintoneuvosto hyväksyy vuosittain seurantakeskuksen vuotuisen toimintasuunnitelman johtajan esityksen perusteella tiedekomiteaa kuultuaan ja saatuaan komission lausunnon. Toimintasuunnitelma toimitetaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Sitä voidaan muuttaa vuoden aikana samaa menettelyä noudattaen.

6. Jos komissio ilmoittaa olevansa eri mieltä kolmi- tai yksi- vuotisesta toimintasuunnitelmasta, suunnitelman hyväksymiseksi vaaditaan hallintoneuvostossa kolmen neljäosan ääntenenemmistö äänioikeutettujen jäsenten äänistä.

7. Hallintoneuvosto hyväksyy vuosittaisen kertomuksen seurantakeskuksen toiminnasta ja toimittaa sen viimeistään 15 päivänä kesäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja jäsenvaltioille.

8. Seurantakeskus toimittaa vuosittain budjettivallan käyttäjälle kaikki tarvittavat tiedot arviointimenettelyjen tuloksista.

10 artikla

Johtokomitea

1. Hallintoneuvostoa avustaa johtokomitea. Johtokomitea muodostuu hallintoneuvoston puheenjohtajasta ja varapuheenjohtajasta, kahdesta muusta jäsenvaltiosta edustavasta hallintoneuvoston nimittämästä hallintoneuvoston jäsenestä ja kahdesta komission edustajasta. Seurantakeskuksen johtaja osallistuu johtokomitean kokouksiin.

2. Johtokomitea kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuodessa sekä tarvittaessa valmistelemaan hallintoneuvoston päätöksiä sekä avustamaan ja neuvomaan seurantakeskuksen johtajaa. Se päättää hallintoneuvoston puolesta seurantakeskukseen sovellettavissa, 15 artiklan 10 kohdan mukaisesti hyväksytyissä varainhoitoa koskeissa säännöksissä tarkoitetuista kysymyksistä, joita ei tässä asetuksessa ole säädetty hallintoneuvoston päätettäviksi. Päätökset tehdään yksimielisesti.

11 artikla

Johtaja

1. Seurantakeskus toimii hallintoneuvoston komission ehdotuksesta viisivuotiskaudeksi nimittämän johtajan alaisuudessa; tämä toimikausi voidaan uusia.

2. Ennen johtajan nimittämistä enintään kahdesta toimikaudesta ensimmäiseksi toimikaudeksi, hallintoneuvoston valitsemaa johtajaehdokasta pyydetään viipymättä antamaan lausunto Euroopan parlamentissa ja vastaamaan kyseisen toimielimen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

3. Johtaja vastaa

- a) hallintoneuvoston hyväksymien päätösten ja ohjelmien valmistelusta ja täytäntöönpanosta,
- b) seurantakeskuksen päivittäisestä hallinnosta,
- c) seurantakeskuksen toimintasuunnitelmien valmistelusta,
- d) esityksen laatimisesta seurantakeskuksen tuloja ja menoja koskevaksi ennakoarvioksi sekä talousarvion toteuttamisesta,
- e) tässä asetuksessa tarkoitettujen kertomusten valmistelusta ja julkaisemisesta,
- f) kaikkien henkilöstöön liittyvien asioiden hallinnoinnista sekä erityisesti nimittävälle viranomaiselle annettujen valtuuksien käyttämisestä,
- g) seurantakeskuksen organisaatorakenteen määrittelystä ja sen toimittamisesta hallintoneuvoston hyväksyttäväksi,

h) edellä 1 ja 2 artiklassa tarkoitettujen tehtävien toteuttamisesta,

i) seurantakeskuksen toiminnan säännöllisestä arvioinnista.

4. Johtaja antaa hallinnostaan selvityksen hallintoneuvostolle.

5. Johtaja on seurantakeskuksen laillinen edustaja.

12 artikla

Euroopan parlamentin oikeus kuulla seurantakeskuksen johtajaa ja hallintoneuvoston puheenjohtajaa

Seurantakeskuksen johtaja esittää vuosittain Euroopan parlamentille yleiskertomuksen seurantakeskuksen toiminnasta. Euroopan parlamentti voi lisäksi kuulla johtajaa ja hallintoneuvoston puheenjohtajaa mistä tahansa seurantakeskuksen toimintaan liittyvästä aiheesta.

13 artikla

Tiedekomitea

1. Hallintoneuvostoa ja johtajaa avustaa tiedekomitea, joka antaa lausuntonsa tässä asetuksessa säädettyissä tapauksissa kaikista seurantakeskuksen toimintaa koskevista tieteellisistä kysymyksistä, jotka hallintoneuvosto tai johtaja sille esittää.

Tiedekomitean lausunnot julkaistaan.

2. Tiedekomitea koostuu enintään 15 tunnetusta tiedemaailman edustajasta, jotka hallintoneuvosto nimittää heidän tieteellisten saavutustensa ja riippumattomuutensa perusteella sen jälkeen, kun Euroopan unionin virallisessa lehdessä on ensin julkaistu kiinnostuksenilmaisupyyntö. Valintamenettelyssä varmistetaan, että tiedekomitean jäsenten erityisasiantuntemus kattaa tärkeimmät huumausaineista ja niiden väärinkäytöstä aiheutuviin ongelmiin liittyvät tieteenalat.

Tiedekomitean jäsenten nimitys on henkilökohtainen, ja he antavat lausuntonsa täysin riippumattomina jäsenvaltioista ja yhteisön toimielimistä.

Tiedekomitean on ennen lausuntonsa antamista otettava huomioon käytettävissä oleviin kansallisten asiantuntijoiden lausuntoihin sisältyvät erilaiset näkemykset.

Päätöksen 2005/387/YOS täytäntöön panemiseksi tiedekomiteaa voidaan laajentaa mainitun päätöksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Tiedekomitean jäsenten toimikausi on kolme vuotta. Toimikausi voidaan uusia.

4. Tiedekomitea valitsee puheenjohtajansa kolmeksi vuodeksi. Komitea kokoontuu puheenjohtajan kutsusta vähintään kerran vuodessa.

14 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Seurantakeskuksen kaikista tuloista ja menoista laaditaan kutakin kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten arvio, ja tulot ja menot otetaan seurantakeskuksen talousarvioon.

2. Talousarvion tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

3. Seurantakeskuksen tuloihin kuuluvat Euroopan unionin yleiseen talousarvioon (pääluokka "Komissio") otettu yhteisön avustus ja sen palveluista suoritettut maksut sekä 20 artiklassa tarkoitettujen järjestöjen ja toimielinten ja 21 artiklassa tarkoitettujen kolmansien maiden antama rahallinen tuki, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita tulonlähteitä.

4. Seurantakeskuksen menoihin kuuluvat:

- a) henkilöstön palkat, hallinto- ja infrastruktuurimenot ja toimintakulut;
- b) Reitoxiin kuuluville yhteyspisteille annetusta tuesta johtuvat menot.

5. Hallintoneuvosto laatii vuosittain seurantakeskuksen johtajan laatiman esityksen perusteella ennakoarvion seurantakeskuksen tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten. Hallintoneuvosto toimittaa tämän ennakoarvion, johon sisältyy esitys henkilöstötaulukoksi ja jonka mukana on seurantakeskuksen työohjelma, komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta. Komissio toimittaa ennakoarvion Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen yhteydessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle (jäljempänä yhteisesti "budjettivallan käyttäjä").

6. Ennakoarvion perusteella komissio sisällyttää Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan alustavaan esitykseen arviot, jotka se katsoo henkilöstötaulukon ja talousarviosta suoritettavan avustuksen määrän osalta välttämättömiksi, ja toimittaa alustavan talousarvioesityksen budjettivallan käyttäjälle perustamissopimuksen 272 artiklan mukaisesti.

7. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy seurantakeskuksen avustusta koskevat määrärahat ja vahvistaa seurantakeskuksen henkilöstötaulukon.

8. Hallintoneuvosto vahvistaa talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa vastaavasti.

9. Hallintoneuvosto ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle mahdollisimman pian aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta talousarvion rahoittamiseen, erityisesti kiinteistöihin liittyviä hankkeita, kuten kiinteistöjen vuokraus tai hankinta. Hallintoneuvosto ilmoittaa asiasta komissiolle.

Kun toinen budjettivallan käyttäjä on ilmoittanut aikomuksestaan antaa lausunto, se toimittaa sen hallintoneuvostolle kuuden viikon kuluessa hankkeesta ilmoittamisesta.

15 artikla

Talousarvion toteuttaminen

1. Johtaja toteuttaa seurantakeskuksen talousarvion.

2. Seurantakeskuksen tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivänä. Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja hajautettujen elinten alustavat tilinpäätökset Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁽¹⁾ (jäljempänä "yleinen varainhoitoasetus") 128 artiklan mukaisesti.

3. Komission tilinpitäjä toimittaa seurantakeskuksen alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä. Kyseinen varainhoitovuotta koskeva selvitys toimitetaan myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4. Saatuaan alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut yleisen varainhoitoasetuksen 129 artiklan mukaisesti, johtaja laatii seurantakeskuksen lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.

5. Hallintoneuvosto antaa lausunnon seurantakeskuksen lopullisesta tilinpäätöksestä.

6. Seurantakeskuksen johtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan heinäkuun 1 päivänä.

Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.

7. Johtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen tämän huomautuksiin viimeistään 30 päivänä syyskuuta. Johtaja toimittaa vastauksen myös hallintoneuvostolle.

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

8. Johtaja antaa Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä yleisen varainhoitoasetuksen 146 artiklan 3 kohdan mukaisesti kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn sujuvaa toteuttamista varten tarvittavat tiedot.

9. Ennen vuoden N + 2 huhtikuun 30 päivää Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määränemmistöllä antamasta suosituksesta johtajalle vastuuvapauden varainhoitovuoden N talousarvion toteuttamisesta.

10. Hallintoneuvosto vahvistaa seurantakeskukseen sovellettavat varainhoitoa koskevat säännökset komissiota kuultuaan. Säännökset voivat poiketa 19 päivänä marraskuuta 2002 annetusta komission asetuksesta (EY, Euratom) N:o 2343/2002⁽¹⁾, joka koskee neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevaa varainhoidon puiteasetusta ainoastaan, jos seurantakeskuksen toiminta sitä nimenomaisesti vaatii ja jos komissio on antanut siihen etukäteen suostumuksensa.

16 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun yhteisöjen taloudellisiin etuihin vaikuttavan laittoman toiminnan torjumiseksi seurantakeskukseen sovelletaan rajoituksetta asetuksen (EY) N:o 1073/1999 säännöksiä.

2. Rahoituspäätöksissä ja niihin perustuissa täytäntöönpanosopimuksissa tai -asiakirjoissa on nimenomaisesti määrättävä, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia seurantakeskuksen myöntämän rahoituksen saajien toimitiloissa.

17 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Pöytäkirjaa Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista sovelletaan seurantakeskukseen.

18 artikla

Henkilöstösäännöt

Seurantakeskuksen henkilöstöön sovelletaan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä, Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja sekä sääntöjä, joita yhteisön toimielimet ovat yhdessä antaneet henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamisesta.

Jos keskus ottaa palvelukseensa kolmansista maista tulevaa henkilöstöä jäljempänä olevassa 21 artiklassa tarkoitetun sopimuksen perusteella, sen on aina noudatettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöstösääntöjä ja palvelussuhteen ehtoja.

Seurantakeskus käyttää henkilöstönsä suhteen nimittävälle viranomaiselle annettuja valtuuksia.

Hallintoneuvosto antaa yksimielisesti komission kanssa aiheelliset yksityiskohtaiset soveltamissäännöt 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöstösääntöjen 110 artiklan ja 1 kohdassa tarkoitettujen palvelussuhteen ehtojen mukaisesti.

Hallintoneuvosto voi antaa säännöksiä, jotka mahdollistavat kansallisten asiantuntijoiden siirron jäsenvaltioista seurantakeskuksen määräaikaiseen palvelukseen.

19 artikla

Vastuu

1. Sopimussuhteeseen perustuva seurantakeskuksen vastuu määräytyy sopimukseen sovellettavan lain mukaan. Yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista asia seurantakeskuksen tekemässä sopimuksessa olevan välityslausekkeen nojalla.

2. Sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun perusteella seurantakeskus korvaa sen itsensä tai henkilöstönsä tehtäviään suorittaessaan aiheuttaman vahingon jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti. Yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista tällaisten vahinkojen korvausta koskevat riidat.

3. Henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta seurantakeskusta kohtaan määrätään seurantakeskuksen henkilöstöön sovellettavissa säännöksissä.

20 artikla

Yhteistyö muiden järjestöjen ja elinten kanssa

Seurantakeskus pyrkii aktiivisesti yhteistyöhön sellaisten kansainvälisten järjestöjen ja muiden, erityisesti eurooppalaisten, hallitustenvälisten tai yksityisten elinten kanssa, joilla on huumausainealan asiantuntemusta, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteyksiä, joista komissio voi huolehtia perustamissopimuksen 302 artiklan mukaisesti.

Yhteistyön olisi perustuttava ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen järjestöjen ja elinten kanssa sovittuihin työjärjestelyihin. Hallintoneuvosto hyväksyy nämä järjestelyt hallintoneuvoston johtajan esittämän luonnoksen perusteella sen jälkeen, kun komissio on antanut siitä lausunnon. Jos komissio ilmoittaa vastustavansa järjestelyjä, hallintoneuvoston on hyväksyttävä ne kolmen neljäsosan ääntenemmistöllä äänioikeutettujen jäsenten äänistä.

⁽¹⁾ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72.

21 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen

Kolmannet maat, jotka yhteisön ja jäsenvaltioiden tavoin pitävät seurantakeskuksen tavoitteita ja työtä tärkeänä, voivat osallistua seurantakeskuksen toimintaan kyseisten kolmansien maiden ja yhteisön välillä perustamissopimuksen 300 artiklan nojalla tehtävien sopimusten mukaisesti.

22 artikla

Yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta

Yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista seurantakeskusta vastaan nostetut kanteet perustamissopimuksen 230 artiklan nojalla.

23 artikla

Arviointikertomus

Komissio huolehtii siitä, että seurantakeskuksesta tehdään ulkopuolinen arviointi kuuden vuoden välein siten, että se ajoittuu seurantakeskuksen kahden kolmivuotisen toimintasuunnitelman kattaman kauden päättymisajankohtaan. Arviointiin on sisällytettävä myös Reitox-järjestelmä. Komissio toimittaa arviointikertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja seurantakeskuksen hallintoneuvostolle.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa, 12 päivänä joulukuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BORRELL FONTELLES

Tässä yhteydessä komissio tekee sääntelyvirastojen kehityksen perusteella tarvittaessa ehdotuksen tämän asetuksen säännösten tarkistamiseksi perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

24 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (ETY) N:o 302/93.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen päivän jälkeen, jona se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. PEKKARINEN

LIITE I

- A. Seurantakeskuksen työssä otetaan asianmukaisesti huomioon yhteisön ja sen jäsenvaltioiden huumausainealaa koskeva toimivalta, sellaisena kuin se on määritelty perustamissopimuksessa. Työ kattaa huumausaineisiin ja niiden väärinkäyttöön liittyvät ilmiöt sekä niihin esitetyt ratkaisut. Keskus noudattaa toiminnassaan Euroopan unionin hyväksymiä huumausaineita koskevia strategioita ja toimintasuunnitelmia.

Seurantakeskus keskittyy työssään seuraaviin ensisijaisiin aloihin:

- 1) huumausainetilanteen seuranta, käyttäen erityisesti epidemiologisia ja muita indikaattoreita, sekä uusien suuntausten, erityisesti sekakäyttöön liittyvien suuntausten seuranta;
 - 2) huumausaineisiin liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi toteutettavien toimien seuranta; jäsenvaltioissa sovellettavista parhaista käytännöistä tiedottaminen ja tällaisten käytäntöjen vaihdon helpottaminen jäsenvaltioiden kesken;
 - 3) uusiin psykoaktiivisiin aineisiin liittyvien riskien arviointi ja sellaisen järjestelmän ylläpito, jonka avulla voidaan nopeasti vaihtaa tietoja näiden aineiden käytöstä sekä olemassa olevien psykoaktiivisten aineiden uusista käyttötavoista;
 - 4) sellaisten välineiden kehittäminen, joiden ansiosta jäsenvaltioiden on helpompi valvoa ja arvioida kansallista politiikkaansa ja komission Euroopan unionin politiikkaa.
- B. Komissio antaa seurantakeskuksen käyttöön ja sen levitettäväksi toimivaltansa perusteella hallussaan olevia tietoja ja tilastotietoja.
-

*LIITE II***KUMOTTU ASETUS JA SEN MUUTOKSET**

Neuvoston asetus (ETY) N:o 302/93	EYVL L 36, 12.2.1993, s. 1.
Neuvoston asetus (EY) N:o 3294/94	EYVL L 341, 30.12.1994, s. 7.
Neuvoston asetus (EY) N:o 2220/2000	EYVL L 253, 7.10.2000, s. 1.
Neuvoston asetus (EY) N:o 1651/2003	EUVL L 245, 29.9.2003, s. 30.

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Neuvoston asetus (ETY) N:o 302/93	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
—	1 artiklan 3 kohdan toinen ja kolmas virke
2 artiklan A kohdan alaotsikko	2 artiklan a kohdan alaotsikko
2 artiklan A kohdan 1 alakohta	2 artiklan a kohdan i alakohdan ensimmäinen lause
—	2 artiklan a kohdan i alakohdan toinen ja kolmas lause
2 artiklan A kohdan 2–5 alakohta	2 artiklan a kohdan ii–v alakohta
2 artiklan B kohdan alaotsikko	2 artiklan b kohdan alaotsikko
2 artiklan B kohdan 6 alakohdan ensimmäinen virke	2 artiklan b kohdan i alakohdan ensimmäinen lause
—	2 artiklan b kohdan i alakohdan toinen lause
2 artiklan B kohdan 7 alakohta	2 artiklan b kohdan ii alakohta
2 artiklan C kohdan alaotsikko	2 artiklan c kohdan alaotsikko
2 artiklan C kohdan 8–10 alakohta	2 artiklan c kohdan i–iii alakohta
2 artiklan D kohdan alaotsikko	2 artiklan d kohdan alaotsikko
2 artiklan D kohdan 11–13 alakohta	2 artiklan d kohdan i, ii ja iv alakohta
—	2 artiklan d kohdan iii ja v alakohta
—	2 artiklan e kohta
3 artikla	4 artikla
4 artikla	3 artikla
5 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta
—	5 artiklan 2–4 kohta
5 artiklan 4 kohta	5 artiklan 5 kohta
6 artiklan 2 ja 3 kohta	6 artiklan 1 kohta
—	6 artiklan 2 kohta
6 a artikla	7 artikla
7 artikla	8 artikla
—	8 artiklan otsikko
—	8 artiklan 2 kohta
8 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen, toinen ja viides alakohta
8 artiklan 2 kohta	9 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta, 9 artiklan 2 kohta, 9 artiklan 3 kohdan toinen virke
—	9 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja kolmas virke
8 artiklan 3 kohta	9 artiklan 4 kohta
8 artiklan 4 kohta	9 artiklan 5 kohdan ensimmäinen ja toinen virke
—	9 artiklan 5 kohdan toinen virke
—	9 artiklan 6 kohta
8 artiklan 5 ja 6 kohta	9 artiklan 7 ja 8 kohta
—	10 artikla
9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	11 artiklan 1 kohta

Neuvoston asetus (ETY) N:o 302/93	Tämä asetus
—	11 artiklan 2 kohta
9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	11 artiklan 3 kohta
9 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen–kuudes luetelmakohta	11 artiklan 3 kohdan a alakohta–f alakohdan ensimmäinen lause
—	11 artiklan 3 kohdan f alakohdan toinen lause
—	11 artiklan 3 kohdan g alakohta
9 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan seitsemäs luetelmakohta	11 artiklan 3 kohdan h alakohta
—	11 artiklan 3 kohdan i alakohta
9 artiklan 2 ja 3 kohta	11 artiklan 4 ja 5 kohta
—	12 artikla
10 artiklan 1 kohta	13 artiklan 1 kohta
10 artiklan 2 kohta	13 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja neljäs alakohta
—	13 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta
10 artiklan 3–5 kohta	13 artiklan 3 ja 4 kohta
11 artiklan 1–6 kohta	14 artiklan 1–5 kohta
11 artiklan 7–10 kohta	14 artiklan 6–9 kohta
11 a artiklan 1–5 kohta	15 artiklan 1–5 kohta
11 a artiklan 6 ja 7 kohta	15 artiklan 6 kohta
11 a artiklan 8–11 kohta	15 artiklan 7–10 kohta
—	16 artikla
12 artikla	20 artikla
—	20 artiklan toinen kohta
13 artiklan 1 kohta	21 artikla
13 artiklan 2 kohta	—
14 artikla	17 artikla
15 artikla	18 artiklan ensimmäinen, kolmas ja neljäs kohta
—	18 artiklan toinen ja viides kohta
16 artikla	19 artikla
17 artikla	22 artikla
18 artikla	23 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen ja kolmas virke
—	23 artiklan ensimmäisen kohdan toinen virke
—	23 artiklan toinen kohta
—	24 artikla
19 artikla	25 artikla
Liitteessä olevan A kohdan ensimmäinen alakohta	Liitteessä I olevan A kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke
—	Liitteessä I olevan A kohdan ensimmäisen alakohdan toinen ja kolmas virke
-	Liitteessä I olevan A kohdan toisen alakohdan 1–4 alakohta
Liitteessä olevan A kohdan toisen alakohdan 1–5 alakohta	—
Liitteessä oleva B kohta	Liitteessä I oleva B kohta
Liitteessä oleva C kohta	—
-	Liite II
—	Liite III

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/113/EY,**annettu 12 päivänä joulukuuta 2006,****simpukkavesiltä vaadittavasta laadusta****(kodifioitu toisinto)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan ensimmäisen alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ovat kuulleet alueiden komitea,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Simpukkavesiltä vaadittavasta laadusta 30 päivänä joulukuuta 1979 annettua neuvoston direktiiviä 79/923/ETY ⁽²⁾ on muutettu huomattavalta osin ⁽³⁾. Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Ympäristön suojele ja sen tilan parantaminen edellyttää konkreettisia toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu vesien suojelemiseksi pilaantumiselta, simpukkavedet mukaan lukien.
- (3) On tarpeen suojella eräitä simpukkakantoja erilaisilta haittavaikutuksilta, jotka aiheutuvat saastuttavien aineiden päästöistä mereen.
- (4) Yhteisön kuudennessa ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa 22 päivänä heinäkuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY ⁽⁴⁾ säädetään, että laatutavoitteet on laadittava yhdessä vahvistamalla vaatimukset, jotka ympäristön on täytettävä, muun muassa on määritettävä vettä koskevat parametrit, simpukkavedet mukaan lukien.
- (5) Jäsenvaltioissa voimassa olevien simpukkavesien laatua koskevien säännösten väliset erot voivat luoda epätasa-arvoiset kilpailuedellytykset ja siten vaikuttaa suoraan sisämarkkinoiden toimintaan.

(6) Tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltioiden olisi nimettävä ne vedet, joihin direktiiviä sovelletaan, ja vahvistettava raja-arvot tietyille parametreille. Veden laadun on nimetyissä vesissä vastattava näitä arvoja kuuden vuoden kuluessa nimeämisestä.

(7) Simpukkavesiltä vaaditun laadun tarkastamiseksi olisi otettava vähimmäismäärä näytteitä ja toteutettava liitteessä I määrättyjä parametreja koskevat mittaukset. Tällaista näytteenottoa voidaan vähentää tai siitä voidaan luopua mittautulosten mukaan.

(8) Jäsenvaltiot eivät kykene vaikuttamaan tiettyihin luonnonoloihin, ja sen vuoksi on tarpeen säätää, että eräissä tapauksissa on mahdollista poiketa tästä direktiivistä.

(9) Tekniikan ja tieteen kehitys voi tehdä joidenkin liitteessä I esitettyjen vaatimusten nopean mukauttamisen tarpeelliseksi. Tätä varten olisi säädettävä vaadittujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi menettelystä, jonka perusteella jäsenvaltiot ja komissio voivat toimia kiinteästi yhteistyössä. Tällaisen yhteistyön olisi tapahduttava suojelua ja parantamista edellyttävien makeiden vesien laadusta kalojen elämän turvaamiseksi 6 päivänä syyskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/44/EY ⁽⁵⁾ 13 artiklan 1 kohdassa perustetun mukauttamista tekniikan ja tieteen kehitykseen käsittelevän komitean yhteydessä.

(10) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, jotka koskevat liitteessä II olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämä direktiivi koskee simpukkavesien laatua, ja sitä sovelletaan rannikko- ja murtovesiin, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet suojelua tai parantamista tarvitseviksi, jotta mahdollistettaisiin simpukoiden (simpukat ja kotilot) elämä ja kasvu ja jotta edistettäisiin osaltaan suoraan ihmisten syötäväksi kelpaavien simpukkatuotteiden korkeaa laatua.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 12. lokakuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 30. marraskuuta 2006.

⁽²⁾ EYVL L 281, 10.11.1979, s. 47, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽³⁾ Katso liitteessä II oleva A osa.

⁽⁴⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 264, 25.9.2006, s. 20.

2 artikla

Jäsenvaltioiden nimeämiin vesiin sovellettavat parametrit esitetään liitteessä I.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava nimettyjä vesiä varten arvot liitteessä I annetuille parametreille siinä määrin kuin arvot on annettu G tai I sarakkeessa. Niiden on noudatettava näissä kahdessa sarakkeessa esitettyjä huomautuksia.

2. Jäsenvaltiot eivät saa säätää liitteessä I olevassa I sarakkeessa esitettyjä arvoja sallivampia arvoja, ja niiden on pyrittävä noudattamaan G sarakkeessa esitettyjä arvoja ottaen huomioon 8 artiklassa esitetty periaate.

3. Jätevesien päästöihin, joita koskevat parametrit "organohalogenoidut aineet" ja "metallit", sovelletaan jäsenvaltioiden tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 15 päivänä helmikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/11/EY⁽¹⁾ mukaisesti säätämiä päästöstandardeja samankaltaisesti laatutavoitteiden ja muiden tästä direktiivistä johtuvien, erityisesti näytteenottoon liittyvien velvoitteiden kanssa.

4 artikla

1. Jäsenvaltiot nimeävät simpukkavedet, ja voivat myöhemmin nimetä niitä lisää.

2. Jäsenvaltiot voivat tarkistaa tiettyjen vesien nimeämistä erityisesti sellaisten tekijöiden perusteella, jotka eivät olleet ennakoitavissa nimeämisaikana, ottaen huomioon 8 artiklassa esitetty periaate.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on laadittava ohjelmia pilaantumisen vähentämiseksi ja sen varmistamiseksi, että nimetyt vedet täyttävät kuuden vuoden kuluessa 4 artiklan mukaisesta nimeämisestä sekä jäsenvaltioiden 3 artiklan mukaisesti vahvistamat arvot että liitteessä I olevan G ja I sarakkeen huomautukset.

6 artikla

1. Edellä 5 artiklan täytäntöönpanoa varten nimettyjen vesien katsotaan täyttävän tämän direktiivin säännökset, jos tällaisista vesistä liitteessä I määritellyn vähimmäistiheyden mukaisesti samasta näytteenottopisteestä kahdentoista kuukauden aikana otetut näytteet osoittavat, että ne täyttävät sekä jäsenvaltioiden 3 artiklan mukaisesti vahvistamat arvot että liitteessä I olevan G ja I sarakkeen huomautukset seuraavasti:

a) 100 prosentissa näytteistä "organohalogenoidut aineet" ja "metallit" parametrien osalta;

⁽¹⁾ EUVL L 64, 4.3.2006, s. 52.

b) 95 prosentissa näytteistä "suolapitoisuus" ja "liuennut happi" parametrien osalta;

c) 75 prosentissa näytteistä muiden kuin liitteessä I annettujen parametrien osalta.

Jos 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkien liitteen I parametrien näytteenottotiheys lukuun ottamatta "organohalogenoituja aineita" ja "metalleja" on pienempi kuin liitteessä I mainittu, kaikkien näytteiden on täytettävä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen arvojen ja huomautusten.

2. Tapaukset, joissa jäsenvaltioiden 3 artiklan mukaisesti vahvistamat arvot tai liitteessä I olevan G ja I sarakkeen huomautukset eivät täyty, jätetään huomioon ottamatta 1 kohdassa säädettyjen prosentiosuuksien laskennassa, kun niiden aiheuttaja on luonnonmullistus.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset suorittavat näytteenoton, jonka vähimmäistiheys vahvistetaan liitteessä I.

2. Kun toimivaltainen viranomainen toteaa, että nimettyjen vesien laatu on huomattavasti parempi kuin mitä 3 artiklan mukaisesti vahvistettujen arvojen ja liitteessä I olevan G ja I sarakkeen huomautusten soveltamisen tuloksena saavutettaisiin, näytteenottotiheyttä voidaan vähentää. Kun pilaantumista tai veden laadun heikkenemisen uhkaa ei ole, kyseinen toimivaltainen viranomainen voi päättää, että näytteenotto ei ole tarpeen.

3. Jos näytteet osoittavat, että jäsenvaltion 3 artiklan mukaisesti vahvistamaa arvoa tai liitteessä I olevan G tai I sarakkeen huomautusta ei saavuteta, toimivaltainen viranomainen toteaa, johtuuko tämä sattumasta, luonnonilmiöstä vai pilaantumisesta, ja toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet.

4. Tarkan näytteenottopaikan, tämän paikan etäisyyden lähimpään kuormituslähteeseen ja näytteenottosyvyyden määrää kunkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen erityisesti paikallisten ympäristöolojen perusteella.

5. Tietty vertailumenetelmät kyseisten parametrien arvon laskemiseksi täsmennetään liitteessä I. Muita menetelmiä käyttävien laboratorioiden on varmistettava, että saadut tulokset vastaavat liitteessä I määriteltyjä tai ovat verrattavissa niihin.

8 artikla

Tämän direktiivin mukaisten toimenpiteiden täytäntöönpano ei missään tapauksessa saa suoraan tai välillisesti johtaa rannikko- ja murtovesien pilaantumisen lisääntymiseen.

9 artikla

Jäsenvaltiot voivat milloin tahansa vahvistaa nimetyille vesille tässä direktiivissä säädettyjä tiukemmat arvot. Ne voivat myös antaa säännöksiä, jotka liittyvät muihin kuin tässä direktiivissä säädettyihin parametreihin.

10 artikla

Kun jokin jäsenvaltio aikoo nimetä simpukkavesiä toisen jäsenvaltion rajan välittömästä läheisyydestä, nämä valtiot neuvottelevat keskenään, jotta voidaan määrittää ne vesialueet, joihin tätä direktiiviä voidaan soveltaa, ja yhteisistä laatutavoitteista aiheutuvat seuraukset; näistä johtopäätöksistä päättää muodollisten neuvottelujen jälkeen kukin asianomainen jäsenvaltio. Komissio voi osallistua näihin keskusteluihin.

11 artikla

Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä direktiivistä poikkeuksellisten sääölojen tai maantieteellisten olojen vuoksi.

12 artikla

Direktiivin 2006/44/EY 13 artiklan 1 kohdassa perustettu komitea antaa sen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti sellaiset muutokset, jotka ovat tarpeen parametrien G-arvojen ja liitteen I analyysimenetelmien mukauttamiseksi tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin soveltamiseksi komissiolle tietoja, jotka koskevat:

- a) yhteenvedon muodossa 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjä vesiä;
- b) tiettyjen vesien nimeämisen peruuttamista 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) uusien parametrien vahvistamiseksi 9 artiklan mukaisesti annettuja säännöksiä.

2. Kun jokin jäsenvaltio soveltaa 11 artiklan säädöksiä, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle viipymättä ja kerrottava poikkeaman perusteet ja arvioitu kesto.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sen perustelusta pyynnöstä yleisesti kaikki tämän direktiivin soveltamisessa tarvittavat tiedot.

14 artikla

Jäsenvaltioiden on kolmen vuoden määräajoin, ensimmäisen kerän vuosilta 1993-1995, toimitettava komissiolle tietoja tämän direktiivin täytäntöönpanosta sektorikohtaisessa kertomuksessa, joka kattaa myös muut asiaa koskevat yhteisön direktiivit. Tämä kertomus on laadittava eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämistä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti komission valmistaman kyselylomakkeen tai kaavan pohjalta. Kyselylomake tai kaava lähetetään jäsenvaltioille kuusi kuukautta ennen sen jakson alkamista, jolta kertomus laaditaan. Kertomus on toimitettava komissiolle yhdeksän kuukauden kuluessa sen kolmivuotiskauden päättymisestä, jota kertomus koskee.

Komissio julkaisee yhteisön kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun se vastaanotti jäsenvaltioiden kertomukset.

15 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

16 artikla

Kumotaan direktiivi 79/923/ETY, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, jotka koskevat liitteessä II olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

17 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

18 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa, 12 päivänä joulukuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. PEKKARINEN

⁽¹⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

LIITE I

SIMPUKKAVESILTÄ VAADITTAVA LAATU

	Parametri	G	I	Analyysin vertailumenetelmät	Näytteenoton ja mittauksen vähimmäistiheys
1.	pH pH-yksikkö		7—9	— Elektrometria Mitataan kentällä näytteenottoajan-kohtana	Neljännesvuosittain
2.	Lämpötila °C	Simpukkavesiin vaikuttava päästö ei saa nostaa vesien lämpötilaa yli 2 °C korkeammaksi kuin vahingoittumattomien vesien lämpötila		— Termometria Mitataan kentällä näytteenottoajan-kohtana	Neljännesvuosittain
3.	Väri (suodatuksen jälkeen)mg Pt/l		Simpukkavesiin vaikuttava päästö ei saa johtaa vesien värin yli 10 mg Pt/l poikkeamaan suodatuksen jälkeen verrattuna niiden vesien väriin, joihin päästö ei vaikuta	— Suodatus 0,45µm kalvon läpi Fotometrinen menetelmä platina/kobolttiasteikkoa käyttäen	Neljännesvuosittain
4.	Suspendoitunut kiinteä aine mg/l		Simpukkavesiin vaikuttava päästö ei saa nostaa vesien kiintoainepitoisuutta yli 30 % korkeammaksi kuin niiden vesien pitoisuus, joihin päästö ei vaikuta	— Suodatus 0,45 µm kalvon läpi, kuivaus 105 °C ja punnitus — Sentrifugointi (vähintään 5 min, keskimääräinen kiihdytys 2 800-3 200 g), kuivaus 105 °C:ssä ja punnitus	Neljännesvuosittain
5.	Suolapitoisuus ‰	12—38 ‰	≤ 40 ‰ Simpukkavesiin vaikuttava päästö ei saa nostaa niiden suolapitoisuutta yli 10 % korkeammaksi kuin niiden vesien suolapitoisuus, joihin päästö ei vaikuta	Konduktometria	Kuukausittain
6.	Liennut happi Kyllästys-%	≥ 80 %	≥ 70 % (keski-arvo) jos yksittäinen menetelmä mittausta osoittaa alle 70 % arvoa, mittaukset toistetaan yksittäinen mittausta ei saa osoittaa alle 60 % arvoa, paitsi kun tämä ei vaikuta haitallisesti simpukkayhdyskuntaan	Winklerin menetelmä Elektrokemiallinen	Kuukausittain, vähintään yksi näyte, joka edustaa näytteenottopäivän alhaista happitilaa. Kun epäillään suuria päivittäisiä vaihteluja, otetaan vähintään kaksi näytettä

	Parametri	G	I	Analyysin vertailumenetelmät	Näytteenoton ja mittauksen vähimmäistiheys
7.	Petroli-hiilivedyt		Simpukkavesissä ei saa olla niin paljon hiilivetyjä, että: — veden pinnalla on näkyvä kalvo ja/tai simpukoissa on kerätymä — se vaikuttaa haitallisesti simpukoihin	Silmämääräinen	Neljännesvuosittain
8.	Organo-halogenoidut aineet	Kunkin aineen pitoisuuden simpukoiden lihassa on oltava niin vähäinen, että se osaltaan edistää 1 artiklan mukaisesti simpukkatuotteiden korkeaa laatua	Kunkin aineen pitoisuus simpukkavesissä tai simpukoiden lihassa ei saa saavuttaa tai ylittää tasoa, joka vaikuttaa haitallisesti simpukoihin ja niiden toukkiin	Kaasukromatografia sopivien liuottimien avulla tapahtuneen uuttamisen ja puhdistuksen jälkeen	Puolivuositain
9.	Metallit Hopea Ag Arseeni As Kadmium Cd Kromi Cr Kupari Cu Elohopea Hg Nikkeli Ni Lyijy Pb Sinkki Zn Mg/l	Kunkin aineen pitoisuuden simpukoiden lihassa on oltava niin vähäinen, että se osaltaan edistää 1 artiklan mukaisesti simpukkatuotteiden korkeaa laatua	Kunkin aineen pitoisuus simpukkavesissä tai simpukoiden lihassa ei saa ylittää tasoa, joka vaikuttaa haitallisesti simpukoihin ja niiden toukkiin. Näiden metallien yhteisvaikutukset on otettava huomioon	Atomiabsorptiospektrometria, jota edeltää tarvittaessa konsentroiminen ja/tai uuttaminen	Puolivuositain
10.	Suolistokolibakteerit/100 ml	≤ 300 simpukoiden lihassa ja kuoren sisäisessä nesteessä		Laimennusmenetelmä ja fermentaatio nestemäisissä substraateissa vähintään kolmessa koeputkessa kolmessa laimennoksessa. Positiivisten koeputkien alaviljely varmistavassa elatusaineessa. Laskenta MPN:n (todennäköisimmän luvun) mukaan. Inkubaatiolämpötila 44 °C ± 0,5 °C	Neljännesvuosittain
11.	Simpukoiden makuun vaikuttavat aineet		Pitoisuus alempi kuin simpukoiden makuun todennäköisesti vaikuttava pitoisuus	Simpukoiden tutkiminen maistamalla, kun oletetaan, että jotakin tällaista ainetta esiintyy	
12.	Saxitoksiini (dinoflagellaattien tuottama)				

Lyhenteet:

G = ohjeellinen

I = pakollinen

LIITE II

A OSA

Kumottu direktiivi ja sen muutokset

Neuvoston direktiivi 79/923/ETY
(EYVL L 281, 10.11.1979, s. 47)

Neuvoston direktiivi 91/692/ETY
(EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48)

Ainoastaan I liitteen e alakohta

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle

(16 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
79/923/ETY	6 päivä marraskuuta 1981
91/692/ETY	1 päivä tammikuuta 1993

LIITE III

VASTAAVUUSTAUUKKO

Direktiivi 79/923/ETY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artiklan 1 ja 2 kohta	4 artiklan 1 kohta
4 artikla 3 kohta	4 artikla 2 kohta
5 artikla	5 artikla
6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	6 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan johdantolause
6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta	6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luettelukohta	6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas luettelukohta	6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta
6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 2 kohta	6 artiklan 2 kohta
7 artikla	7 artikla
8 artikla	8 artikla
9 artikla	9 artikla
10 artikla	10 artikla
11 artikla	11 artikla
12 artikla	12 artikla
13 artiklan 1 alakohdan johdantolause	13 artiklan 1 kohdan johdantolause
13 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen luettelukohta	13 artiklan 1 kohdan a alakohta
13 artiklan ensimmäisen kohdan toinen luettelukohta	13 artiklan 1 kohdan b alakohta
13 artiklan ensimmäisen kohdan kolmas luettelukohta	13 artiklan 1 kohdan c alakohta
13 artiklan toinen kohta	13 artiklan 2 kohta
13 artiklan kolmas kohta	13 artiklan 3 kohta
14 artikla	14 artikla
15 artiklan 1 kohta	–
15 artiklan 2 kohta	15 artikla
–	16 artikla
–	17 artikla
16 artikla	18 artikla
Liite	Liite I
–	Liite II
–	Liite III

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/114/EY,**annettu 12 päivänä joulukuuta 2006,****harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta****(kodifioitu toisinto)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
JOTKA

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta 10 päivänä syyskuuta 1984 annettua neuvoston direktiiviä 84/450/ETY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavalta osin ⁽⁴⁾. Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- 2) Voimassa olevassa harhaanjohtavaa mainontaa koskevassa jäsenvaltioiden lainsäädännössä on huomattavia eroja. Mainonnan vaikutus ulottuu yli yksittäisten jäsenvaltioiden rajojen, ja sillä on siten välitön vaikutus sisämarkkinoiden häiriöttömään toimintaan.
- 3) Harhaanjohtava ja laiton vertaileva mainonta saattaa vääristää kilpailua sisämarkkinoilla.
- 4) Mainonta vaikuttaa kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien taloudelliseen tilanteeseen riippumatta siitä, johtaako se sopimuksen tekemiseen.
- 5) Yrityksiä harhaan johtavasta mainonnasta annetun jäsenvaltioiden lainsäädännön eroavuudet ovat esteenä kansalliset rajat ylittävälle mainonnalle ja vaikuttavat siten haitallisesti tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen ja palvelujen tarjoamiseen.

- 6) Sisämarkkinoiden toteuttaminen merkitsee laajaa valinnanvaraa. Se, että kuluttajat ja elinkeinonharjoittajat voivat ja heidän täytyy hyötyä parhaalla mahdollisella tavalla sisämarkkinoista ja että mainonta on erittäin merkittävä keino kaikenlaisten tavaroiden ja palvelujen tosiasiallisten jakelukanavien muodostamiseksi kautta koko yhteisön, merkitsee, että vertailevan mainonnan muotoa ja sisältöä koskevien perustavaa laatua olevien säännösten on oltava yhtenäisiä ja että vertailevan mainonnan käyttöä koskevat edellytykset jäsenvaltioissa on yhdenmukaistettava. Jos nämä edellytykset täyttyvät, sen pitäisi mahdollistaa se, että vastaavien tuotteiden edut voidaan osoittaa puolueettomasti. Vertaileva mainonta voi myös piristää tavaroiden ja palvelujen toimittajien kilpailua kuluttajien eduksi.
- 7) Olisi vahvistettava vähimmäistunnusmerkit ja tavoitteet, joiden perusteella voidaan määrittää, onko mainonta harhaanjohtavaa.
- 8) Vertaileva mainonta, jossa vertaillaan olennaisia, merkityksellisiä, todennettavissa olevia ja edustavia piirteitä ilman että se on harhaanjohtavaa, on laillinen tapa tiedottaa kuluttajille heidän eduistaan. On suotavaa määritellä vertailevan mainonnan käsite laajasti, jotta se kattaisi kaikki vertailevan mainonnan muodot.
- 9) Olisi vahvistettava sallitun vertailevan mainonnan edellytykset siltä osin, kuin on kyse vertailemisesta, jotta voidaan ratkaista, mitkä vertailevaan mainontaan liittyvät käytännöt voivat vääristää kilpailua, aiheuttaa vahinkoa kilpailijoille ja vaikuttaa epäedullisesti kuluttajan valintoihin. Sallitun mainonnan edellytyksiin on kuuluttava perusteet tavaroiden ja palvelujen vertailemiseksi puolueettomasti.
- 10) Tekijänoikeuksia koskevia kansainvälisiä yleissopimuksia sekä sopimus- ja muuta vastuuta koskevia kansallisia säännöksiä olisi sovellettava, kun kolmansien osapuolten suoritamiin vertaileviin tutkimuksiin viitataan tai ne esitetään vertailevassa mainonnassa.

- 11) Vertailevan mainonnan edellytysten olisi oltava kumulatiivisia ja niitä olisi noudatettava kokonaisuudessaan. Perustamissopimuksen mukaisesti kyseisten edellytysten soveltamisen muodon ja menetelmien valinta olisi jätettävä jäsenvaltioille, jos muotoa ja menetelmiä ei ole vielä määritelty tässä direktiivissä.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 26. lokakuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 12. lokakuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 30. marraskuuta 2006.

⁽³⁾ EYVL L 250, 19.9.1984, s. 17, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/29/EY (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽⁴⁾ Katso liitteessä I oleva A osa.

- 12) Näihin edellytyksiin olisi kuuluttava erityisesti, että otetaan huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 ⁽¹⁾ säännökset, erityisesti sen 13 artikla, sekä muut maatalousalalla annetut yhteisön säännökset.
- 13) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY ⁽²⁾ 5 artiklassa annetaan rekisteröidyn tavaramerkin haltijalle yksinoikeudet, joihin kuuluu oikeus estää kaikkia muita käyttämästä elinkeinotoiminnassa tunnusta, joka on sama tai samankaltainen kuin samoja tavaroita tai palveluja tai tarvittaessa jopa muita tavaroita varten rekisteröity tavaramerkki.
- 14) Vertailevan mainonnan tehostamiseksi voi kuitenkin olla välttämätöntä yksilöidä kilpailijan tavarat tai palvelut viittaamalla viimeksi mainitun hallussa olevaan tavaramerkkiin tai kaupanimitykseen.
- 15) Toisen tavaramerkin, kaupanimityksen tai muiden erotavien tunnusten käyttö edellä mainitulla tavalla ei riko yksinoikeutta, jos siinä noudatetaan tässä direktiivissä säädettyjä edellytyksiä, koska aiottuna tavoitteena on ainoastaan erottaa tavarat tai palvelut toisistaan ja siten puolueettomasti korostaa eroja.
- 16) Sellaisen henkilön ja yhteisön, jonka etua asia kansallisen lainsäädännön mukaan koskee, olisi voitava saattaa harhaanjohtava ja luvaton vertaileva mainonta joko tuomioistuimen tai sellaisen hallintoviranomaisen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta antaa ratkaisu valituksesta tai panna vireille oikeudenkäynti asiassa.
- 17) Tuomioistuimilla tai hallintoviranomaisilla olisi oltava toimivalta määrätä harhaanjohtava ja laiton vertaileva mainonta lopetettavaksi tai lopettaa se. Tietyissä tapauksissa voi olla suotavaa kieltää harhaanjohtava ja laiton vertaileva mainos jo ennen sen julkaisemista. Tämä ei kuitenkaan velvoita jäsenvaltioita antamaan säännöksiä tai määräyksiä, jotka edellyttävät mainonnan järjestelmällistä ennakkotarkastusta.
- 18) Itsesääntelyelimien harjoittama vapaaehtoinen valvonta harhaanjohtavan tai luvattoman vertailevan mainonnan poistamiseksi saattaa johtaa siihen, että hallinnollisilta toimenpiteiltä tai oikeudenkäynneiltä välttyään, minkä vuoksi sitä tulisi rohkaista.
- 19) Vaikka todistustaakka onkin määriteltävä kansallisessa lainsäädännössä, on tarpeen kuitenkin antaa tuomioistuintuimille ja hallintoviranomaisille oikeus vaatia, että elinkeinonharjoittajat esittävät todisteita esittämiensä tosiasiaväittämien oikeellisuudesta.
- 20) Vertailevan mainonnan säätely on tarpeen sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa varten, ja se edellyttää toimia yhteisön tasolla. Direktiivin antaminen on tarkoituksenmukainen keino sen vuoksi, että siinä vahvistetaan yleiset yhtenäiset periaatteet ja annetaan samalla jäsenvaltioille mahdollisuus valita muoto ja soveltuva menetelmä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi; tämä on toissijaisuusperiaatteen mukaista.
- 21) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, jotka koskevat liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämän direktiivin tarkoituksena on suojella elinkeinonharjoittajia harhaanjohtavalta mainonnalta ja sen kohtuuttomilta seurauksilta sekä vahvistaa ne edellytykset, joiden toteutuessa vertaileva mainonta on sallittua.

2 artikla

Tässä direktiivissä:

- a) "mainonnalla" tarkoitetaan missä tahansa muodossa olevaa tietoa tai esitystä, joka annetaan elinkeinon, liiketoiminnan, käsityön tai ammatin harjoittamisen yhteydessä tavaroiden tai palvelujen, mukaan lukien kiinteä omaisuus, oikeudet ja velvollisuudet, menekin edistämiseksi;
- b) "harhaanjohtavalla mainonnalla" tarkoitetaan kaikkea mainontaa, joka tavalla tai toisella, esitystapa mukaan lukien, harhauttaa tai on omiaan harhauttamaan niitä henkilöitä, joille se on osoitettu tai jotka se tavoittaa, ja joka harhauttavan ominaisuutensa takia on omiaan vaikuttamaan heidän taloudelliseen käyttäytymiseensä taikka aiheuttaa tai on omiaan aiheuttamaan vahinkoa kilpailijalle;
- c) "vertailevalla mainonnalla" tarkoitetaan kaikkea mainontaa, josta suoraan tai epäsuorasti voidaan tunnistaa kilpailija tai kilpailijan tarjoamat tavarat tai palvelut;
- d) "elinkeinonharjoittajalla" tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimii sellaisessa tarkoituksessa, joka liittyy hänen elinkeino-, liike-, käsiteollisuus- tai ammattitoimintaansa ja elinkeinonharjoittajan nimissä tai puolesta toimivaa henkilöä;

⁽¹⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 92/10/ETY (EYVL L 6, 11.1.1992, s. 35).

- e) ”käytännesääntöjen ylläpitäjällä” tarkoitetaan tahoa, mukaan lukien elinkeinonharjoittaja tai elinkeinonharjoittajien ryhmä, joka vastaa käytännesääntöjen laatimisesta ja tarkistamisesta ja/tai sen valvomisesta, että ne, jotka ovat sitoutuneet sääntöihin, noudattavat niitä.

3 artikla

Mainonnan harhaanjohtavuutta arvioitaessa on otettava huomioon sen kaikki piirteet ja erityisesti sen sisältämät tiedot seuraavista seikoista:

- a) tavaroiden ja palvelujen ominaisuudet, kuten niiden saatavuus, laatu, toimittaminen, koostumus, valmistus- tai suoritustapa ja -ajankohta, käyttökelpoisuus, käyttötarkoitus, määrä, tuote-erittely, maantieteellinen tai kaupallinen alkuperä tai tulokset, joita niitä käyttämällä oletetaan saavutettavan, taikka tavaroita tai palveluja koskevissa tarkastuksissa ja kokeissa saadut tulokset ja olennaiset piirteet;
- b) hinta tai sen laskemistapa sekä ehdot, joilla tavara toimitetaan tai palvelu suoritetaan;
- c) sellaiset mainostajan luonteeseen, ominaisuuksiin ja oikeuksiin liittyvät seikat, kuten tämän henkilöllisyys ja varallisuus, pätevyys, teolliset, kaupalliset tai tekijänoikeudet sekä saadut palkinnot ja tunnustukset.

4 artikla

Vertaileva mainonta on vertailun osalta sallittua, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) se ei ole tämän direktiivin 2 artiklan b alakohdassa, 3 artiklassa ja 8 artiklan 1 kohdassa tai sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) 11 päivänä toukokuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (1) 6 ja 7 artiklassa tarkoitettua harhaanjohtavaa mainontaa;
- b) siinä verrataan samoja tarpeita tyydyttäviä tai samaan tarkoitukseen aiottuja tavaroita tai palveluja;
- c) siinä vertaillaan puolueettomasti näiden tavaroiden tai palvelujen yhtä tai useampaa olennaista, merkityksellistä, todennettavissa olevaa ja edustavaa piirrettä, joihin voi kuulua myös hinta;
- d) siinä ei vähätellä tai panetella kilpailijan tavaramerkkiä, kauppanimeä, muuta erottavaa tunnusta, tavaroita, palveluja, toimintaa tai olosuhteita;
- e) alkuperänimityksellä varustettujen tuotteiden osalta vertailu kohdistuu kussakin tapauksessa tuotteisiin, joiden nimitys on sama;

(1) EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

- f) siinä ei käytetä epäoikeutetusti hyväksi kilpailijan tavaramerkkin, kauppanimityksen tai muiden erottavien tunnusten mainetta taikka kilpailevan tuotteen alkuperänimitystä;
- g) siinä ei esitetä tavaroita tai palveluja sellaisten tavaroiden tai palvelujen jäljitelminä tai toisintoina, joilla on suojattu tavaramerkki tai kaupallinen nimi;
- h) siinä ei aiheuteta sekaannusta elinkeinonharjoittajien keskuudessa mainostajan ja kilpailijan välillä tai mainostajan ja kilpailijan tavaramerkkien, kauppanimitysten, muiden erottavien tunnusten, tavaroiden tai palvelujen välillä.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että käytettävissä on riittävät ja tehokkaat keinot harhaanjohtavan mainonnan torjumiseksi ja vertailevaa mainontaa koskevien säännösten noudattamiseksi elinkeinonharjoittajien ja kilpailijoiden edun edellyttämällä tavalla.

Näihin keinoihin kuuluvat säännökset, joiden mukaisesti sellaiset henkilöt tai yhteisöt, joiden etua harhaanjohtavan mainonnan kieltäminen tai vertailevan mainonnan sääntelemineen kansallisen lainsäädännön mukaisesti koskee, voivat:

- a) ryhtyä oikeudellisiin toimiin tällaisen mainonnan suhteen;
- tai
- b) saattaa tällaisen mainonnan sellaisen hallintoviranomaisen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta joko ratkaista valitukset tai panna vireille asianmukainen oikeudenkäynti asiassa.

2. Kunkin jäsenvaltion on ratkaistava, kumpi 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista mahdollisuuksista on käytettävissä ja onko tuomioistuimilla tai hallintoviranomaisilla oikeus vaatia, että valituksen käsittelyssä on turvauduttava muihin olemassa oleviin keinoihin, joihin luetaan myös 6 artiklassa tarkoitettut menettelyt, ennen asian ottamista ratkaistavaksi.

Kunkin jäsenvaltion on ratkaistava:

- a) voidaanko nämä oikeuskeinot ottaa käyttöön erikseen tai yhdessä useita samalla talouden alalla toimivia elinkeinonharjoittajia vastaan;

ja

- b) voidaanko nämä oikeuskeinot ottaa käyttöön käytännesääntöjen ylläpitäjää vastaan silloin, kun asianomaisissa käytännesäännöissä edistetään oikeudellisten vaatimusten noudattamista jättämistä.

3. Jäsenvaltioiden on 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla säännöksillä annettava tuomioistuimille tai hallintoviranomaiselle toimivalta tapauksissa, joissa se pitää sitä kaikkien asiaan liittyvien etujen ja etenkin yleisen edun kannalta tarpeellisenä:

- a) määrätä harhaanjohtava mainonta tai laitton vertaileva mainonta lopetettavaksi tai hakea tuomioistuimelta päätöstä sen lopettamisesta;

tai

- b) kieltää harhaanjohtavan mainonnan tai laittoman vertailevan mainoksen julkaiseminen tai hakea tuomioistuimelta päätöstä sen julkaisemisen kieltämisestä, jollei sitä vielä ole julkaistu mutta sen julkaiseminen on odotettavissa.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan vaikka tosiasiallisen vahingon syntymistä taikka mainostajan tahallisuutta tai huolimattomuutta ei olisi näytetty.

Jäsenvaltioiden on säädettävä kiireellisestä menettelystä, jota noudattaen 1 alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden voidaan toteuttaa joko väliaikaisina tai lopullisina, jäsenvaltioiden harkinnan mukaan.

4. Jäsenvaltiot voivat, poistaakseen harhaanjohtavan mainonnan tai luvattoman vertailevan mainonnan pysyvät vaikutukset, antaa tuomioistuimille tai hallintoviranomaisille toimivallan, jos mainonta on lopullisella päätöksellä määrätty lopetettavaksi:

- a) määrätä kyseinen päätös kokonaan tai osittain julkaistavaksi tarkoituksenmukaiseksi katsomassaan muodossa;

- b) määrätä lisäksi oikaisu julkaistavaksi asiassa.

5. Edellä 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen hallintoviranomaisten tulee:

- a) olla kokoonpanoltaan sellaisia, että niiden puolueettomuudesta ei ole epäilyksiä;

- b) saada riittävät toimivaltuudet valitusten johdosta tekemiensä päätösten noudattamisen tehokkaaksi valvomiseksi ja turvaamiseksi;

- c) säännönmukaisesti perustella päätöksensä.

6. Jos 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu toimivalta kuuluu yksinomaan hallintoviranomaiselle, sen päätökset tulee aina perustella. Tällöin on säädettävä menettelystä, jolla viranomaisen toimivallan virheellinen tai sopimaton käyttö tai käyttämisen laiminlyönti voidaan saattaa tuomioistuimen tutkittavaksi.

6 artikla

Tällä direktiivillä ei estetä riippumattomia elimiä harjoittamasta harhaanjohtavan tai vertailevan mainonnan vapaaehtoista valvontaa, jota jäsenvaltiot saavat rohkaista, eikä 5 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja henkilöitä tai yhteisöjä kääntymästä tällaisten toimielinten puoleen, sillä edellytyksellä, että asian käsittely näissä täydentää kyseisessä artiklassa tarkoitettua tuomioistuin- tai hallintomenettelyä.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava tuomioistuimille tai hallintoviranomaisille toimivalta 5 artiklassa tarkoitetuissa riita-asioissa tai hallintomenettelyissä:

- a) vaatia mainostajaa näyttämään toteen mainonnassa esitettyjen tosiasiaväittämien paikkansapitävyys, jos se mainostajan ja menettelyn muiden asianosaisten oikeutetut edut sekä kyseiseen tapaukseen liittyvät seikat huomioon ottaen on aiheellista, ja vaatia vertailevan mainonnan osalta mainostajaa näyttämään tämä toteen lyhyessä ajassa;

ja

- b) katsoa tosiasiaväittämät virheellisiksi, jollei a alakohdan mukaan vaadittua näyttöä esitetä tai jos tuomioistuin tai hallintoviranomainen pitää sitä riittämättömänä.

8 artikla

1. Tällä direktiivillä ei estetä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai antamasta säännöksiä laajemmasta elinkeinonharjoittajien ja kilpailijoiden suojasta harhaanjohtavan mainonnan osalta.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta vertailevaan mainontaan vertailun osalta.

2. Tämän direktiivin säännösten soveltaminen ei rajoita yhteisön säännöksiä tietyjen tuotteiden ja/tai palvelujen mainonnasta taikka rajoituksia tai kieltoja, jotka koskevat tietyissä tiedotusvälineissä mainostamista.

3. Tämän direktiivin vertailevaa mainontaa koskevat säännökset eivät velvoita jäsenvaltioita sallimaan sellaisten tavaroiden tai palvelujen vertailevaa mainontaa, joita koskevia mainontakieltoja jäsenvaltio perustamissopimuksen määräysten mukaisesti pitää voimassa tai ottaa käyttöön, riippumatta siitä, ovatko kiellot suoraan määrättyjä vai kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti kaupan, teollisuuden, käsityön tai ammatin harjoittamisen sääntelystä vastaavan elimen tai yhteisön määräämiä. Jos nämä kiellot rajoittuvat tiettyihin tiedotusvälineisiin, tätä direktiiviä sovelletaan tiedotusvälineisiin, joita nämä kiellot eivät koske.

4. Tämän direktiivin säännökset eivät estä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön ammatillista toimintaa koskevia kieltoja tai rajoituksia ammatillisten palvelujen mainonnassa riippumatta siitä, annetaanko ne suoraan vai ovatko ne ammatillisen toiminnan sääntelystä jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaan vastaavan elimen tai järjestön antamia.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista keskeisistä kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

10 artikla

Kumotaan direktiivi 84/450/ETY, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, jotka koskevat liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

11 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan 12 päivänä joulukuuta 2007.

12 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa, 12 päivänä joulukuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
M. PEKKARINEN

LIITE I

A OSA

Kumottu direktiivi ja sen muutokset

Neuvoston direktiivi 84/450/ETY

(EYVL L 250, 19.9.1984, s. 17)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/55/EY

(EYVL L 290, 23.10.1997, s. 18)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY

(EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22)

ainoastaan 14 artikla

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle ja soveltamiselle

(10 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle	Soveltamispäivä
84/450/ETY	1 päivä lokakuuta 1986	—
97/55/EY	23 päivä huhtikuuta 2000	—
2005/29/EY	12 päivä kesäkuuta 2007	12 päivä joulukuuta 2007

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 84/450/ETY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan johdantokappale	2 artiklan johdantokappale
2 artiklan 1 alakohta	2 artiklan a alakohta
2 artiklan 2 alakohta	2 artiklan b alakohta
2 artiklan 2 a alakohta	2 artiklan c alakohta
2 artiklan 3 alakohta	2 artiklan d alakohta
2 artiklan 4 alakohta	2 artiklan e alakohta
3 artikla	3 artikla
3 a artiklan 1 kohta	4 artikla
4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	5 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke	5 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	5 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	5 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale	5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta	5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luettelukohta	5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan loppukappale	5 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan johdantokappale	5 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta
4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta	5 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta
4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toinen luettelukohta	5 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta
4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan loppukappale	5 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta
4 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan johdantokappale	5 artiklan 4 kohdan johdantokappale
4 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen luettelukohta	5 artiklan 4 kohdan a alakohta
4 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan toinen luettelukohta	5 artiklan 4 kohdan b alakohta
4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	5 artiklan 5 kohta
4 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	5 artiklan 6 kohta
5 artikla	6 artikla
6 artikla	7 artikla
7 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
7 artiklan 2 kohta	8 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
7 artiklan 3 kohta	8 artiklan 2 kohta
7 artiklan 4 kohta	8 artiklan 3 kohta
7 artiklan 5 kohta	8 artiklan 4 kohta
8 artiklan ensimmäinen alakohta	—
8 artiklan toinen alakohta	9 artikla
—	10 artikla
—	11 artikla
9 artikla	12 artikla
—	Liite I
—	Liite II

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/115/EY,

annettu 12 päivänä joulukuuta 2006,

vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla

(kodifioitu toisinto)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan sekä 55 ja 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 19 päivänä marraskuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/100/ETY ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavalta osin ⁽³⁾. Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.

(2) Tekijänoikeuden kattamien teosten ja lähioikeuksilla suojattujen kohteiden vuokrauksen ja lainauksen merkitys erityisesti äänitteiden ja elokuvien tekijöille, esittäjille ja tuottajille on kasvamassa. Piratismista on tulossa yhä suurempi uhka.

(3) Vuokraus- ja lainausoikeuksiin perustuvaa tekijänoikeuden kattamien teosten ja lähioikeuksilla suojattujen kohteiden riittävää suojaa sekä tallennusoikeuteen, levitysoikeuteen, yleisradiointioikeuteen ja yleisölle välittämisen oikeuteen perustuvaa lähioikeuksilla suojattujen kohteiden suojaa voidaan tämän vuoksi pitää ensiarvoisen tärkeänä yhteisön taloudellisen ja kulttuurillisen kehityksen kannalta.

(4) Tekijänoikeus ja lähioikeuksien antama suoja on mukautettava uusiin taloudellisiin tosiseikkoihin, kuten uusiin käytäntöihin.

(5) Tekijöiden ja esittäjien luovan ja taiteellisen työn jatkuvuus edellyttää riittäviä tuloja, ja erityisesti äänitteiden ja elokuvien tuottamisen vaatimat sijoitukset ovat erityisen suuria ja epävarmoja. Mahdollisuus näihin tuloihin ja sijoitusten takaisin saamiseen voidaan tehokkaasti turvata ainoastaan antamalla riittävä oikeudellinen suoja asianomaisille oikeudenhaltijoille.

(6) Tästä luovasta ja taiteellisesta toiminnasta sekä yritystoiminnasta vastaavat suurelta osin itsenäiset ammatinharjoittajat. Tällaisen toiminnan harjoittamista olisi helpotettava säätämällä yhteisössä yhdenmukaisesta oikeudellisesta suojasta. Siltä osin kuin nämä toiminnot ovat pääasiallisesti palveluja, niiden tarjoamista olisi niin ikään helpotettava yhteisön tasolla yhdenmukaisella oikeudellisilla puitteilla.

(7) Jäsenvaltioiden lainsäädäntöjä olisi lähennettävä siten, ettei synny ristiriitaa niiden kansainvälisten yleissopimusten kanssa, joihin useiden jäsenvaltioiden tekijänoikeudet ja lähioikeudet perustuvat.

(8) Vuokraus- ja lainausoikeuksia sekä tiettyjä tekijänoikeuden lähioikeuksia koskeva yhteisön oikeudellinen kehys voidaan rajoittaa säännöksiin, joissa täsmennetään, että jäsenvaltioiden on säädettävä vuokraus- ja lainausoikeuksista tietyille oikeudenhaltijoiden ryhmille ja lisäksi tallennusoikeudesta, levitysoikeudesta, yleisradiointioikeudesta ja yleisölle välittämisen oikeudesta tietyille oikeudenhaltijoiden ryhmille lähioikeuksien antaman suojan alalla.

(9) Tämän direktiivin soveltamiseksi on tarpeen määritellä vuokrauksen ja lainauksen käsitteet.

(10) Selvyyden vuoksi on suotavaa jättää tässä direktiivissä tarkoitettujen vuokrauksen ja lainauksen ulkopuolelle tietyt saataville saattamisen muodot, kuten äänitteiden tai elokuvien saattaminen julkisesti esitettäväksi tai yleisradioitaiviksi, näytettäväksi saattaminen taikka paikalla tapahtuvaan hakukäyttöön saattaminen. Yleisölle avointen laitojen välinen saataville saattamisen ei olisi sisällyttävä tässä direktiivissä tarkoitettuun lainaukseen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 12. lokakuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 346, 27.11.1992, s. 61, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/29/EY (EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10),

⁽³⁾ Katso liitteessä I oleva A osa.

- (11) Kun yleisölle avoimen laitoksen harjoittama lainaus edellyttää maksua, joka ei ole suurempi kuin on tarpeen laitoksen toimintakulujen peittämiseksi, ei kyseessä ole tässä direktiivissä tarkoitettu suora tai välillinen taloudellinen tai kaupallinen hyöty.
- (12) On tarpeen ottaa käyttöön järjestelmä, jolla taataan luovuttamaton kohtuullinen korvaus tekijöille ja esittäjille, joiden on voitava antaa tämä oikeus heitä edustavien yhteisvalvontajärjestöjen hallinnoitavaksi.
- (13) Kohtuullinen korvaus voidaan maksaa yhtenä tai useampana eränä milloin tahansa sopimusta tehtäessä tai sen jälkeen. Siinä olisi otettava huomioon asianomaisten tekijöiden ja esittäjien panoksen merkitys äänitteelle tai elokuvalle.
- (14) On myös tarpeen suojata ainakin tekijöiden oikeuksia yleisölle lainauksen osalta säätämällä erityisestä järjestelmästä. Kaikkien toimenpiteiden, jotka poikkeavat yksinoikeudesta lainata yleisölle, olisi kuitenkin oltava sopusoinnussa erityisesti perustamissopimuksen 12 artiklan kanssa.
- (15) Tässä direktiivissä vahvistettujen lähioikeuksia koskevien säännösten ei olisi estettävä jäsenvaltioita ulottamasta tässä direktiivissä säädettyä esittäjän ja elokuvan tuottajan väliseen elokuvan tuottamista koskevaan sopimukseen liittyvää olettamaa tällaisiin yksinoikeuksiin. Nämä säännökset eivät myöskään saisi estää estä jäsenvaltioita säätämästä kumottavissa olevasta olettamasta, joka koskee käyttöluvia tämän direktiivin asiaa koskevien säännösten mukaisiin esittäjien yksinoikeuksiin, jos tämä olettama on sopusoinnussa esittävien taiteilijoiden, äänitteiden valmistajien sekä radioyhteyksien suojaamisesta tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, jäljempänä "Rooman yleissopimus", kanssa.
- (16) Jäsenvaltioiden olisi voitava antaa säännöksiä tämän direktiivin säännösten mukaista suojaa laajemmasta lähioikeuksien haltijoiden suojasta yleisradioinnin ja yleisölle välittämisen osalta.
- (17) Yhdenmukaistettujen vuokraus- ja lainausoikeuksien sekä lähioikeuksien alan suojan käyttö ei missään tapauksessa saisi aiheuttaa piileviä rajoituksia jäsenvaltioiden välisessä kaupassa tai olla ristiriidassa tiedotusvälineiden aikajärjestystä koskevan säännön kanssa, sellaisena kuin se hyväksyttiin tuomiossa *Société Cinéthèque vastaan FNCF* ⁽¹⁾.
- (18) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, jotka koskevat liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

VUOKRAUS- JA LAINAUSOIKEUDET

1 artikla

Yhdenmukaistamisen kohde

1. Jollei 6 artiklasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on tämän luvun säännösten mukaisesti säädettävä oikeudesta sallia tai kieltää tekijänoikeudella suojattujen teosten alkuperäiskappaleiden ja kopioiden sekä muiden 3 artiklan 1 kohdassa mainittujen kohteiden vuokraus ja lainaus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut oikeudet eivät sammu tekijänoikeudella suojattujen teosten alkuperäiskappaleiden tai kopioiden taikka muiden 3 artiklan 1 kohdassa mainittujen kohteiden myynnin tai muun levityksen johdosta.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä:

- "vuokrauksella" tarkoitetaan saataville saattamista rajoitetuksi ajaksi suoraa tai välillistä taloudellista tai kaupallista etua vastaan;
- "lainauksella" tarkoitetaan saataville saattamista rajoitetuksi ajaksi ilman suoraa tai välillistä taloudellista tai kaupallista etua, kun se tapahtuu yleisölle avointen laitosten välityksellä;
- "elokuvalle" tarkoitetaan äänellä varustettua tai äänetöntä elokuvateosta taikka audiovisuaalista teosta tai liikkuvaa kuvasarjaa;

2. Elokuvateoksen tai audiovisuaalisen teoksen pääohjaajaa pidetään sen tekijänä tai yhtenä sen tekijöistä. Jäsenvaltiot voivat säätää, että muita henkilöitä on pidettävä tekijäkumppaneina.

3 artikla

Oikeudenhaltijat sekä vuokraus- ja lainausoikeuksien kohde

1. Yksinoikeus sallia tai kieltää vuokraus ja lainaus kuuluu seuraaville:

- tekijälle tämän teoksen alkuperäiskappaleen ja kopioiden osalta;

⁽¹⁾ Yhdistetyt asiat 60/84 ja 61/84, Kok. 1985, s. 2 605.

- b) esittäjälle tämän esityksen tallennusten osalta;
- c) äänitteen tuottajalle tämän äänitteiden osalta;
- d) elokuvan ensimmäisen tallennuksen tuottajalle elokuvan alkuperäiskappaleen ja kopioiden osalta.

2. Tämä direktiivi ei koske arkkitehtonisten tai taideteollisten teosten vuokraus- ja lainausoikeuksia.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut oikeudet voidaan siirtää tai luovuttaa taikka niihin voidaan antaa sopimukseen perustuva käyttöluupa.

4. Jollei 5 artiklasta muuta johdu, esittäjien ja elokuvan tuottajan välisessä yksilöllisessä tai yhteisessä elokuvan tuottamista koskevassa sopimuksessa tarkoitettun esittäjän oletetaan luovuttaneen vuokrausoikeutensa, jollei sopimuksessa toisin määrätä, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 kohdan soveltamista.

5. Jäsenvaltiot voivat säätää 4 kohdan olettamaa vastaavasta tekijöitä koskevasta olettamasta.

6. Jäsenvaltiot voivat säätää, että esittäjän ja elokuvan tuottajan välisen elokuvan tuottamista koskevan sopimuksen allekirjoittaminen oikeuttaa vuokrauksen, jos sopimuksessa määrätään 5 artiklassa tarkoitettua kohtuullisesta korvauksesta. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että tätä kohtaa sovelletaan tarpeellisiin muutoksiin II lukuun sisältyviin oikeuksiin.

4 artikla

Tietokoneohjelmien vuokraus

Tämä direktiivi ei rajoita tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta 14 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/250/ETY (1) 4 artiklan c alakohdan soveltamista.

5 artikla

Luovuttamaton oikeus kohtuulliseen korvaukseen

1. Tekijä tai esittäjä, joka on siirtänyt tai luovuttanut äänitteen taikka elokuvan alkuperäiskappaleen tai kopion vuokrausoikeuden äänitteiden tai elokuvien tuottajalle, säilyttää oikeuden kohtuulliseen korvaukseen vuokrauksesta.

2. Tekijät ja esittäjät eivät voi luopua oikeudestaan vuokrauksesta suoritettavaan kohtuulliseen korvaukseen.

(1) EYVL L 122, 17.5.1991, s. 42, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/98/ETY (EYVL L 290, 24.11.1993, s. 9).

3. Oikeus kohtuulliseen korvaukseen voidaan antaa tekijöitä tai esittäjiä edustavien yhteisvalvontajärjestöjen hallinnoitavaksi.

4. Jäsenvaltiot voivat säännellä sitä, annetaanko ja missä laajuudessa oikeus kohtuulliseen korvaukseen yhteisvalvontajärjestöjen hallinnoitavaksi, sekä keneltä tämä korvaus voidaan vaatia tai periä.

6 artikla

Poikkeus yksinoikeudesta lainata yleisölle

1. Jäsenvaltiot voivat poiketa 1 artiklassa säädetystä yksinoikeudesta lainata yleisölle, jos ainakin tekijät saavat korvauksen tästä lainauksesta. Jäsenvaltiot voivat vapaasti vahvistaa tämän korvauksen ottaen huomioon kulttuurin edistämistä koskevat tavoitteensa.

2. Jos jäsenvaltiot eivät sovelle 1 artiklassa säädettyä yksinoikeutta äänitteisiin, elokuviin ja tietokoneohjelmiin, niiden on otettava käyttöön ainakin tekijöille maksettava korvaus.

3. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tietyt laitosten ryhmät 1 ja 2 kohdassa tarkoitettun korvauksen maksamisesta.

II LUKU

LÄHIOIKEUDET

7 artikla

Tallennusoikeus

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että esittäjillä on yksinoikeus sallia tai kieltää esitystensä tallennus.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että yleisradio-organisaatiolla on yksinoikeus sallia tai kieltää lähetystensä tallennus riippumatta siitä, tapahtuvatko lähetykset johtoa pitkin vai vapaasti etenevien radioaaltojen välityksellä, myös kaapelin tai satelliitin välityksellä.

3. Kaapelilähetystoiminnan harjoittajalla ei saa olla 2 kohdassa tarkoitettua oikeutta, jos se ainoastaan lähettää edelleen kaapelin välityksellä yleisradio-organisaatioiden lähetyksiä.

8 artikla

Yleisradiointi ja välittäminen yleisölle

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että esittäjillä on yksinoikeus sallia tai kieltää esitystensä yleisradiointi vapaasti etenevien radioaaltojen välityksellä ja niiden välittäminen yleisölle, paitsi jos esitys jo sinänsä on yleisradioitu esitys tai on peräisin tallenteelta.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä oikeudesta, jolla voidaan varmistaa, että käyttäjä maksaa kohtuullisen kertakorvauksen, jos kaupallisessa tarkoituksessa julkaistua äänitettä tai sen kopiota käytetään vapaasti etenevien radioaaltojen välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin tai mihin tahansa välittämiseen yleisölle, ja varmistaa, että tämä korvaus jaetaan asianomaisten esittäjien ja äänitteiden tuottajien kesken. Esittäjien ja äänitteiden tuottajien välisen sopimuksen puuttuessa jäsenvaltiot voivat määrätä ehdot tämän korvauksen jakamiselle näiden kesken.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että yleisradio-organisaatioilla on yksinoikeus sallia tai kieltää lähetyksensä uudelleen tapahtuva yleisradiointi vapaasti etenevien radioaaltojen välityksellä sekä lähetyksensä välittäminen yleisölle, jos tämä välittäminen tapahtuu paikoissa, joihin yleisöllä on pääsy pääsymaksua vastaan.

9 artikla

Levitysoikeus

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että seuraavilla on yksinoikeus saattaa myymällä tai muilla tavoin yleisön saataville a–d kohdassa tarkoitettuja kohteita, mukaan lukien niiden kopiot, jäljempänä ”levitysoikeus”:

- a) esittäjillä esityksensä tallennusten osalta;
- b) äänitteiden tuottajilla äänitteidensä osalta;
- c) elokuvien ensimmäisten tallennusten tuottajilla elokuviensa alkuperäiskappaleen ja kopioiden osalta;
- d) yleisradio-organisaatioilla 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen lähetyksensä tallennusten osalta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kohteiden levitysoikeus yhteisössä sammuu ainoastaan, jos kohteiden ensimmäinen myynti yhteisössä tapahtuu oikeudenhaltijan toimesta tai tämän suostumuksella.

3. Levitysoikeus ei rajoita I luvun erityissäännösten, erityisesti 1 artiklan 2 kohdan, soveltamista.

4. Levitysoikeus voidaan siirtää tai luovuttaa taikka siihen voidaan antaa sopimukseen perustuva käyttö lupa.

10 artikla

Oikeuksien rajoitukset

1. Jäsenvaltiot voivat säätää tässä luvussa tarkoitettujen oikeuksien rajoituksista seuraavissa tapauksissa:

- a) yksityinen käyttö;

b) lyhyiden katkelmien käyttö ajankohtaisten tapahtumien selostuksen yhteydessä;

c) yleisradio-organisaatioiden omin keinoin tekemä lyhytaikainen tallennus omia lähetyksiään varten;

d) käyttö yksinomaan opetustarkoituksiin tai tieteelliseen tutkimukseen.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää esittäjien, äänitteiden tuottajien, yleisradio-organisaatioiden ja elokuvien ensimmäisten tallennusten tuottajien suojaan samanlaisia rajoituksia kuin ne säätävät kirjallisten ja taiteellisten teosten tekijänoikeussuojaan, tämän kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

Pakkolisensseistä voidaan kuitenkin säätää ainoastaan, jos ne ovat sopusoinnussa Rooman yleissopimuksen kanssa.

3. Näitä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja rajoituksia sovelletaan vain tietyissä erityistapauksissa, jotka eivät ole ristiriidassa aineiston tavanomaisen hyödyntämisen kanssa eivätkä kohtuuttomasti haittaa oikeudenhaltijan oikeutettuja etuja.

III LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

11 artikla

Ajallinen sovellettavuus

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin siinä tarkoitettuihin tekijänoikeudella suojattuihin teoksiin, esityksiin, äänitteisiin, lähetyksiin ja elokuvien ensimmäisiin tallennuksiin, jotka vielä 1 päivänä heinäkuuta 1994 saivat suojaa jäsenvaltioiden tekijänoikeutta tai lähioikeuksia koskevan lainsäädännön perusteella taikka täyttivät kyseisenä päivänä tämän direktiivin säännösten mukaiset suojan saamisen perusteet.

2. Tämän direktiivin soveltaminen ei vaikuta ennen 1 päivänä heinäkuuta 1994 tapahtuneeseen käyttöön.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että oikeudenhaltijoiden on katsottava antaneen luvan 3 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen kohteiden vuokraukseen tai lainaukseen, jos voidaan näyttää, että se on saatettu kolmansien saataville tähän käyttötarvikkeeseen tai hankittu ennen 1 päivää heinäkuuta 1994.

Erityisesti jos tämä kohde on digitaalitalenne, jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että oikeudenhaltijoilla on oikeus saada riittävä korvaus kyseisen kohteiden vuokrauksesta tai lainauksesta.

4. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 2 artiklan 2 kohdan säännöksiä elokuvallisiin tai audiovisuaalisiin teoksiin, jotka on luotu ennen 1 päivää heinäkuuta 1994.

5. Jollei 7 kohdasta muuta johdu, tämä direktiivi ei vaikuta ennen 19 päivää marraskuuta 1992 tehtyihin sopimuksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

6. Jollei 7 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltiot voivat säätää, että niiden oikeudenhaltijoiden, jotka saavat uusia oikeuksia tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten perusteella ja jotka ovat ennen 1 päivää heinäkuuta 1994 antaneet suostumuksensa käyttöön, oletetaan luovuttaneen nämä uudet yksinoikeudet.

7. Ennen 1 päivää heinäkuuta 1994 tehtyjen sopimusten osalta 5 artiklassa tarkoitettua luovuttamatonta oikeutta kohtuulliseen korvaukseen sovelletaan ainoastaan, jos tekijä tai esittäjä taikka näiden edustajat ovat vaatineet tätä 1 päivään tammikuuta 1997 mennessä. Jos oikeudenhaltijat eivät ole keskenään sopineet korvauksen tasosta, jäsenvaltiot voivat vahvistaa kohtuullisen korvauksen tason.

12 artikla

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien suhde

Tämän direktiivin mukainen tekijänoikeuden lähioikeuksien suoja ei vaikuta millään tavoin tekijänoikeuden suojaan.

13 artikla

Tiedonanto

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

14 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 92/100/ETY, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, jotka koskevat liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

15 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

16 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa, 12 päivänä joulukuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. PEKKARINEN

LIITE I

A OSA

Kumottu direktiivi ja sen muutokset

Neuvoston direktiivi 92/100/ETY

(EYVL L 346, 27.11.1992, s. 61)

Neuvoston direktiivi 93/98/ETY

(EYVL L 290, 24.11.1993, s. 9)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY

(EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10)

ainoastaan 11 artiklan 2 kohta

ainoastaan 11 artiklan 1 kohta

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle

(14 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
92/100/ETY	1 päivä heinäkuuta 1994
93/98/ETY	30 päivä kesäkuuta 1995
2001/29/EY	21 päivä joulukuuta 2002

LIITE II

VASTAAVUUSTAUUKKO

Direktiivi 92/100/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 1 kohdan johdantokappale ja a alakohta
1 artiklan 3 kohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohta
1 artiklan 4 kohta	1 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 kohdan johdantokappale	3 artiklan 1 kohdan johdantokappale
2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettelukohta	3 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohdan toinen luettelukohta	3 artiklan 1 kohdan b alakohta
2 artiklan 1 kohdan kolmas luettelukohta	3 artiklan 1 kohdan c alakohta
2 artiklan 1 kohdan neljännen luettelukohdan ensimmäinen virke	3 artiklan 1 kohdan d alakohta
2 artiklan 1 kohdan neljännen luettelukohdan toinen virke	2 artiklan 1 kohdan c alakohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 3 kohta	3 artiklan 2 kohta
2 artiklan 4 kohta	3 artiklan 3 kohta
2 artiklan 5 kohta	3 artiklan 4 kohta
2 artiklan 6 kohta	3 artiklan 5 kohta
2 artiklan 7 kohta	3 artiklan 6 kohta
3 artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artiklan 1–3 kohta	6 artiklan 1–3 kohta
5 artiklan 4 kohta	–
6 artikla	7 artikla
8 artikla	8 artikla
9 artiklan 1 kohdan johdantokappale ja loppuosa	9 artiklan 1 kohdan johdantokappale
9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettelukohta	9 artiklan 1 kohdan a alakohta
9 artiklan 1 kohdan toinen luettelukohta	9 artiklan 1 kohdan b alakohta
9 artiklan 1 kohdan kolmas luettelukohta	9 artiklan 1 kohdan c alakohta
9 artiklan 1 kohdan neljäs luettelukohta	9 artiklan 1 kohdan d alakohta
9 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	9 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
10 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
10 artiklan 2 kohdan ensimmäinen lause	10 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
10 artiklan 2 kohdan toinen lause	10 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
10 artiklan 3 kohta	10 artiklan 3 kohta
13 artiklan 1 ja 2 kohta	11 artiklan 1 ja 2 kohta
13 artiklan 3 kohdan ensimmäinen lause	11 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
13 artiklan 3 kohdan toinen lause	11 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
13 artiklan 4 kohta	11 artiklan 4 kohta
13 artiklan 5 kohta	–
13 artiklan 6 kohta	11 artiklan 5 kohta
13 artiklan 7 kohta	11 artiklan 6 kohta

Direktiivi 92/100/ETY	Tämä direktiivi
13 artiklan 8 kohta	–
13 artiklan 9 kohta	11 artiklan 7 kohta
14 artikla	12 artikla
15 artiklan 1 kohta	–
15 artiklan 2 kohta	13 artikla
–	14 artikla
–	15 artikla
16 artikla	16 artikla
–	Liite I
–	Liite II

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/123/EY,**annettu 12 päivänä joulukuuta 2006,****palveluista sisämarkkinoilla**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
JOTKA

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja kolmannen virkkeen sekä sen 55 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisön tarkoituksena on tiivistää Euroopan valtioiden ja kansojen välisiä siteitä sekä varmistaa taloudellinen ja sosiaalinen kehitys. Perustamissopimuksen 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla taataan palvelujen vapaa liikkuvuus. Perustamissopimuksen 43 artiklan mukaisesti taataan sijoittautumisvapaus. Perustamissopimuksen 49 artiklassa vahvistetaan oikeus tarjota palveluja yhteisössä. Jäsenvaltioiden välisen palvelutoiminnan kehittymistä haittaavien esteiden poistaminen on keskeistä Euroopan kansojen välisen integraation ja tasapainoisen ja kestävä taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen edistämiseksi. Kyseisiä esteitä poistettaessa on olennaisen tärkeää varmistaa, että palvelutoiminnan kehittäminen tukee perustamissopimuksen 2 artiklassa vahvistetun päämäärän toteuttamista eli taloudellisen toiminnan sopusointuisen, tasapainoisen ja kestävä kehityksen edistämistä koko yhteisössä, työllisyyden ja sosiaalisen suojelemisen korkeaa tasoa, miesten ja naisten välistä tasa-arvoa, kestävä kasvua, joka ei edistä rahan arvon alenemista, hyvän kilpailukykyyn edistämistä ja talouden suorituskyvyn korkeaa lähentymisastetta, ympäristönsuojelun korkeaa tasoa ja

ympäristön laadun parantamista, elintason ja elämänlaadun nousua sekä taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja yhteisvastuullisuutta jäsenvaltioiden välillä.

- (2) Kilpailukykyiset palvelumarkkinat ovat ratkaisevan tärkeitä Euroopan unionin talouskasvun edistämiseksi ja työpaikkojen syntymiseksi. Sisämarkkinoilla on vielä suuri joukko esteitä, joiden takia monet palveluyritykset, varsinkin pienet ja keskisuuret yritykset, jäljempänä ”pk-yritykset”, eivät pysty laajentumaan yli kansallisten rajojen eivätkä hyödyntämään sisämarkkinoita täysitehoisesti. Tämä heikentää Euroopan unionin palveluntarjoajien kansainvälistä kilpailukykyä. Vapaat markkinat, joilla jäsenvaltiot veloitetaan poistamaan jäsenvaltioiden välisen palvelutoiminnan rajoitukset, merkitsisivät yhdessä suuremman avoimuuden ja laajempien kuluttajille annettavien tietojen kanssa kuluttajille suurempaa valikoimaa parempia ja halvempia palveluita.

- (3) Komission kertomuksessa palvelujen sisämarkkinatilanteesta kartoitettiin lukuisia haittatekijöitä, jotka estävät tai jarruttavat jäsenvaltioiden välisten palvelujen kehittymistä, erityisesti palvelualaa hallitsevien pk-yritysten tarjoamien palvelujen osalta. Kertomuksessa päädytään toteamaan, että kymmenen vuotta sen jälkeen, kun sisämarkkinoiden olisi pitänyt toteutua, Euroopan unionin yhdentynyt taloutta koskevan näkemyksen ja Euroopan kansalaisten ja palveluntarjoajien kokeman todellisuuden välillä on suuri ero. Esteet vaikuttavat moniin eri palvelutoimiin sekä palveluntarjoajan toiminnan kaikkiin vaiheisiin, ja niillä on useita yhteisiä piirteitä, muun muassa se, että ne johtuvat usein hallinnollisista rasitteista, rajatylittäviä toimia koskevasta oikeudellisesta epävarmuudesta ja jäsenvaltioiden keskinäisen luottamuksen puutteesta.

- (4) Koska palvelut ovat taloudellisen kasvun moottori ja edustavat 70 prosenttia useimpien jäsenvaltioiden bruttokansantuotteesta ja työpaikoista, sisämarkkinoiden pirstoutumisella on negatiivinen vaikutus koko Euroopan talouteen ja varsinkin pk-yritysten kilpailukykyyn sekä työntekijöiden liikkuvuuteen, ja se estää kuluttajia hyödyntämästä suurempaa palveluvalikoimaa kilpailukykyisin hinnoin. On huomattava, että palvelusektori on merkittävä naisten työllistäjä ja että naiset näin ollen hyötyvät suuresti palvelujen sisämarkkinoiden täysimääräisen toteutumisen myötä tarjoutuvista uusista mahdollisuuksista. Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat korostaneet, että todellisten sisämarkkinoiden toteutumista haittaavien oikeudellisten esteiden poistaminen on ensisijainen tavoite, kun halutaan saavuttaa Lissabonissa 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston kokouksen asettama tavoite parantaa työllisyyttä ja sosiaalista

⁽¹⁾ EUVL C 221, 8.9.2005, s. 113.

⁽²⁾ EUVL C 43, 18.2.2005, s. 18.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 16. helmikuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 24. heinäkuuta 2006 (EUVL C 270 E, 7.11.2006, s. 1) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. marraskuuta 2006. Neuvoston päätös, tehty 11. joulukuuta 2006.

yhteenkuuluvuutta ja saavuttaa kestävä taloudellinen kasvu niin, että Euroopan unionista tehdään vuoteen 2010 mennessä maailman kilpailukykyisin ja dynaamisin osaamiseen perustuva talous, jossa on enemmän ja parempia työpaikkoja. Esteiden poistaminen ja samanaikainen eurooppalaisen kehittyneen sosiaalisen mallin turvaaminen ovat siis perusedellytyksenä niiden vaikeuksien voittamiselle, joita Lissabonin-strategian täytäntöönpanossa on kohdattu, sekä Euroopan talouden elvyttämiseksi etenkin työllisyyden ja investointien kannalta. On siksi tärkeää toteuttaa palveluiden sisämarkkinat, joilla markkinoiden avaaminen, julkiset palvelut ja sosiaaliset sekä kuluttajien oikeudet ovat keskenään tasapainossa.

- (5) Tämän vuoksi on välttämätöntä poistaa jäsenvaltioiden palveluntarjoajien sijoittautumisvapautta ja jäsenvaltioiden välistä palvelujen vapaata liikkuvuutta haittaavat esteet ja turvattava sekä palvelujen vastaanottajien että palveluntarjoajien tarvitsema oikeusvarmuus, jotta he voivat käyttää tehokkaasti näitä perustamissopimuksen mukaisia perusvapauksia. Koska palvelujen sisämarkkinaesteet vaikuttavat sekä toimijoihin, jotka haluavat sijoittautua toisiin jäsenvaltioihin, että toimijoihin, jotka tarjoavat palvelua toisessa jäsenvaltiossa sijoittautumatta sinne, palveluntarjoajan on voitava kehittää palvelutoimiaan sisämarkkinoilla joko sijoittautumalla jäsenvaltioon tai hyödyntämällä palvelujen liikkumisen vapautta. Palveluntarjoajilla olisi oltava mahdollisuus valita jompikumpi kahdesta vapaudesta kussakin jäsenvaltiossa soveltamansa kehitysstrategian mukaisesti.
- (6) Esteitä ei voida poistaa ainoastaan soveltamalla suoraan perustamissopimuksen 43 ja 49 artiklaa ottaen huomioon, että jäsenvaltioihin kohdistuvien perustamissopimuksen rikkomisesta johtuvien menettelyjen tapauskohtainen käsittely olisi erittäin hankalaa kansallisille ja yhteisön toimielimille varsinkin laajentumisten jälkeen ja toisaalta useiden esteiden poistaminen edellyttää kansallisten säännösten yhteensovittamista, viranomaisyhteistyö mukaan luettuna. Kuten Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat todenneet, palvelujen todelliset sisämarkkinat on mahdollista toteuttaa yhteisön säädöksen avulla.
- (7) Tällä direktiivillä luodaan yleinen oikeudellinen kehys, joka hyödyttää monia erilaisia palveluja ottaen huomioon kunakin elinkeinon tai ammatin ja niitä koskevan sääntelyjärjestelmän erityispiirteet. Oikeudellinen kehys perustuu dynaamiseen ja valikoivaan lähestymistapaan, jossa tarkoituksena on poistaa ensimmäiseksi ne esteet, jotka ovat nopeasti poistettavissa, ja aloittaa sen lisäksi muiden esteiden osalta erityiskysymyksiä koskeva arviointi-, kuulemis- ja yhdenmukaistamismenettely, jonka avulla palvelutoimintaa koskevat kansalliset sääntelyjärjestelmät nykykaistetaan asteittain ja koordinoitusti, mikä on olennaista, jotta palvelujen todelliset sisämarkkinat voidaan toteuttaa vuoteen 2010 mennessä. On tarpeen säätää tasapainoteuista toimenpiteistä, jotka koskevat kohdennettua

yhdenmukaistamista, viranomaisyhteistyötä, palvelujen tarjoamisen vapautta ja kannustamista laatimaan käytännösääntöjä tietyistä kysymyksistä. Kansallista lainsäädäntöä yhteensovittamalla olisi varmistettava, että yhteisön oikeudellisen yhdentymisen aste ja yleiseen etuun liittyvien tavoitteiden suojataso ovat korkeat, varsinkin kuluttajien suojelun osalta, mikä on välttämätöntä jäsenvaltioiden välisen luottamuksen vakiinnuttamiseksi. Direktiivissä otetaan lisäksi huomioon muita yleisen edun mukaisia tavoitteita, kuten ympäristönsuojelu, yleinen turvallisuus ja kansanterveys sekä työoikeuden noudattaminen.

- (8) Tämän direktiivin sijoittautumisvapautta ja palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevia säännöksiä on syytä soveltaa ainoastaan siltä osin kuin asianomainen toiminta on avointa kilpailulle, joten niillä ei velvoiteta jäsenvaltioita vapauttamaan yleistä taloudellista etua koskevia palveluja eikä yksityistämään kyseisiä palveluja tarjoavia julkisyhteisöjä eikä myöskään poistamaan nykyisiä monopoleja muiden toiminta-alojen tai tiettyjen jakelupalvelujen osalta.
- (9) Tätä direktiiviä sovelletaan ainoastaan vaatimuksiin, jotka vaikuttavat palvelutoiminnan aloittamiseen tai harjoittamiseen. Näin ollen direktiiviä ei sovelleta sellaisiin vaatimuksiin, kuten tieliikennesääntöihin, maan kehittämistä ja käyttöä koskeviin sääntöihin, kaavoitukseen, rakennuksia koskeviin standardeihin ja tällaisen sääntöjen noudattamatta jättämisestä määrättyihin hallinnollisiin seuraamuksiin, joilla ei nimenomaisesti säännellä palvelutoimintaa tai jotka eivät nimenomaisesti vaikuta siihen, mutta joita palveluntarjoajien on noudatettava taloudellisen toimintansa harjoittamisessa samalla tavoin kuin yksityishenkilöinä toimivien ihmisten.
- (10) Tämä direktiivi ei koske julkisen rahoituksen saamiselle asetettuja vaatimuksia, joita sovelletaan tiettyihin palveluntarjoajiin. Näihin vaatimuksiin kuuluvat erityisesti ehdot, jotka palveluntarjoajien on täytettävä saadakseen julkista rahoitusta, mukaan luettuina erityiset sopimusehdot ja erityisesti laatuvaatimukset, joita on noudatettava julkisen rahoituksen saamiseksi esimerkiksi sosiaalipalveluille.
- (11) Tässä direktiivissä ei puututa jäsenvaltioiden yhteisön lainsäädännön mukaisesti toteuttamiin toimiin, joilla pyritään suojelemaan tai edistämään kulttuurista ja kielellistä monimuotoisuutta ja tiedotusvälineiden moniarvoisuutta, eikä niiden rahoitukseen. Tällä direktiivillä ei estetä jäsenvaltioita soveltamasta paino- ja sananvapautta koskevia perussääntöjään ja -periaatteitaan. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden lainsäädäntöön, jossa kielletään kansalaisuuteen tai muun muassa perustamissopimuksen 13 artiklassa esitettyihin seikkoihin perustuva syrjintä.

- (12) Tällä direktiivillä pyritään luomaan oikeudellinen kehys, jolla varmistetaan sijoittautumisvapaus ja palvelujen vapaa liikkuvuus jäsenvaltioiden välillä; sillä ei yhdenmukaisteta rikoslainsäädäntöä eikä rajoiteta sen soveltamista. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saisi tässä direktiivissä vahvistettuja sääntöjä kiertäen rajoittaa palvelujen tarjoamisen vapautta soveltamalla rikosoikeudellisia säännöksiä, jotka nimenomaisesti vaikuttavat palvelutoiminnan aloittamiseen tai harjoittamiseen.
- (13) Yhtä tärkeää on, että tässä direktiivissä otetaan täysimääräisesti huomioon perustamissopimuksen 137 artiklaan perustuvat yhteisön aloitteet, jotta saavutetaan perustamissopimuksen 136 artiklassa tarkoitetut työllisyyden edistämistä ja elin- ja työolojen parantamista koskevat tavoitteet.
- (14) Tämä direktiivi ei vaikuta työehtoihin, kuten enimmäistyöaikoihin tai vähimmäislepoaikoihin, palkallisten vuosilomien vähimmäiskeston, vähimmäispalkkoihin taikka työterveyteen, työturvallisuuteen ja työhygieniaan, joita jäsenvaltiot soveltavat yhteisön oikeuden mukaisesti, eikä myöskään työmarkkinaosapuolten välisiin suhteisiin mukaan luettuina oikeus neuvotella ja tehdä työehtosopimuksia, lakko-oikeus ja oikeus työtaistelutoimenpiteisiin yhteisön oikeuden mukaisia kansallisia sääntöjä ja käytäntöjä noudattaen. Sitä ei myöskään sovelleta työvoimanvuokrausyritysten palveluihin. Direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden kansallisen sosiaaliturvalainsäädännön soveltamiseen.
- (15) Tässä direktiivissä kunnioitetaan jäsenvaltioissa sovellettavien ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja niihin liittyvissä selityksissä tunnustettujen perusoikeuksien harjoittamista ja sovitetaan ne yhteen perustamissopimuksen 43 ja 49 artiklassa tarkoitettujen perusvapauksien kanssa. Kyseisiin perusoikeuksiin kuuluu muun muassa oikeus työtaistelutoimenpiteisiin yhteisön oikeuden mukaisia kansallisia sääntöjä ja käytäntöjä noudattaen.
- (16) Tämä direktiivi koskee ainoastaan jäsenvaltioihin sijoittautuneita palvelujentarjoajia, eikä siinä säännellä ulkoisia näkökohtia. Se ei koske palvelujen kauppaa koskevia neuvotteluja kansainvälisissä järjestöissä, etenkin palvelukaupan yleissopimuksen (GATS) puitteissa.
- (17) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat ainoastaan taloudellista vastiketta vastaan suoritettavat palvelut. Yleishyödylliset palvelut eivät kuulu perustamissopimuksen 50 artiklassa vahvistetun määritelmän piiriin, eikä niihin näin ollen sovelleta tätä direktiiviä. Yleistä taloudellista etua koskevat palvelut ovat taloudellista vastiketta vastaan suoritettavia palveluja ja kuuluvat siksi tämän direktiivin soveltamisalaan. Tietty yleistä taloudellista etua koskevat palvelut esimerkiksi liikenteen alalla jäävät kuitenkin direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, eikä tässä direktiivissä esitettyä palvelujen tarjoamisen vapautta sovelleta tiettyihin muihin yleistä taloudellista etua koskeviin palveluihin, joita saattaa olla esimerkiksi postipalvelujen alalla. Direktiivi ei koske yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen rahoitusta, eikä sitä sovelleta järjestelmiin, joilla jäsenvaltiot myöntävät tukia erityisesti sosiaalialalla yhteisön kilpailusääntöjen mukaisesti. Direktiivissä ei käsitellä yleishyödyllisiä palveluja koskevan komission valkoisen kirjan seurantatoimia.
- (18) Rahoituspalvelut olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, sillä kyseisiä toimia käsitellään erityisessä yhteisön lainsäädännössä, jonka tarkoituksena on tämän direktiivin tapaan toteuttaa todelliset palvelujen sisämarkkinat. Direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi näin ollen jätettävä kaikki rahoituspalvelut, kuten pankki-, luotto-, vakuutus- ja jälleenvakuutuspalvelut, ammatillisiin lisäeläkkeisiin ja yksilöllisiin lisäeläkejärjestelyihin liittyvät palvelut, arvopaperi-, sijoitusrahasto- ja maksupalvelut ja sijoitusneuvonta mukaan luettuina luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY ⁽¹⁾ liitteessä I mainitut palvelut.
- (19) Ottaen huomioon, että vuonna 2002 annettiin sähköisiä viestintäpalveluja ja -verkkoja sekä niiden liitännäistoimintoja ja -palveluja koskevia säädöksiä, joilla muodostettiin sääntelykehys kyseisten palvelujen aloittamisen helpottamiseksi sisämarkkinoilla etenkin poistamalla suurin osa yksittäislupajärjestelmistä, kyseisissä säädöksissä säännellyt seikat olisi suljettava tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.
- (20) Mitä tulee sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä (käyttöoikeusdirektiivi) 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY ⁽²⁾, sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista (valtuutusdirektiivi) 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY ⁽³⁾, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä

⁽¹⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽³⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.

- (puitedirektiivi) 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY ⁽¹⁾, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY ⁽²⁾ ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY ⁽³⁾ piiriin kuuluviin sähköistä viestintää koskeviin palveluihin liittyviin kysymyksiin, tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä mainituissa direktiiveissä nimenomaisesti käsiteltyjen asioiden lisäksi myös asiat, joissa direktiivit nimenomaisesti jättävät jäsenvaltioille mahdollisuuden toteuttaa tiettyjä kansallisen tason toimia.
- (21) Kuljetuspalvelut, mukaan luettuina kaupunkiliikenne, taksi- ja ambulanssikuljetukset sekä satamapalvelut, olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.
- (22) Tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäisivät terveydenhuollosta terveydenhuolto- ja apteekkipalvelut, joita terveydenhuollon ammattilaiset tarjoavat potilailleen näiden terveydentilan arvioimiseksi, säilyttämiseksi tai palauttamiseksi silloin, kun näiden toimintojen harjoittaminen jäsenvaltiossa, jossa palvelu tarjotaan, on sallittu vain säänneltyä terveydenhuollon ammattina.
- (23) Tämä direktiivi ei vaikuta terveydenhuoltokulujen korvaamiseen muussa kuin hoitopalvelun saajan asuinpaikkana olevassa jäsenvaltiossa. Yhteisöjen tuomioistuim on käsitellyt asiaa useita kertoja ja tunnustanut potilaiden oikeudet. Oikeusvarmuuden ja selkeyden lisäämiseksi on tärkeää ottaa tämä asia esiin toisessa yhteisön säädöksessä, siinä määrin kuin sitä ei ole jo käsitelty sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1408/71 ⁽⁴⁾.
- (24) Tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä myös audiovisuaaliset palvelut niiden lähetystavasta riippumatta, elokuvateattereissa tarjotut palvelut mukaan luettuina. Direktiiviä ei myöskään tulisi soveltaa jäsenvaltioiden audiovisuaalialalla myöntämiin tukiin, jotka kuuluvat yhteisön kilpailusääntöjen piiriin.
- (25) Rahapeli-toiminta, mukaan luettuina arpajaiset ja vedonlyönti, olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle tällaisen toiminnan erityisluonteen vuoksi, sillä se edellyttää jäsenvaltioilta yleistä järjestystä koskevia ja kuluttajia suojelevia toimenpiteitä.
- (26) Tämä direktiivi ei rajoita perustamissopimuksen 45 artiklan soveltamista.
- (27) Tätä direktiiviä ei tulisi soveltaa sosiaalipalveluihin, jotka liittyvät asumiseen, lastenhoitoon ja tukea tarvitsevien perheiden ja yksittäisten ihmisten tukemiseen ja joiden tarjoamisesta huolehtivat valtio valtakunnallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla, valtion erityisesti valtuuttamat palveluntarjoajat tai valtion tunnustamat hyväntekeväisyysjärjestöt ja joiden tavoitteena on huolehtia niiden tukemisesta, jotka ovat pysyvästi tai tilapäisesti erityisesti avun tarpeessa perheensä riittämättömien tulojen vuoksi tai siksi, että he ovat täysin tai osittain riippuvaisia muista tai jotka ovat vaarassa syrjäytyä. Nämä palvelut ovat olennaisia ihmisarvoon ja yksilön integriteettiin liittyvän perusoikeuden toteutumisen kannalta, ja lisäksi ne ilmentävät sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja solidaarisuuden periaatteita, eikä tämän direktiivin pitäisi vaikuttaa niihin.
- (28) Tässä direktiivissä ei käsitellä sosiaalipalvelujen rahoitusta eikä niihin liittyvää tukijärjestelmää. Direktiivi ei myöskään vaikuta jäsenvaltioiden asettamiin kriteereihin tai ehtoihin, joilla varmistetaan, että sosiaalipalvelut todellisuudessa edistävät yleistä etua ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Tämän direktiivin ei myöskään tulisi vaikuttaa jäsenvaltioiden sosiaalipalveluihin soveltamaan yleiskattavuusperiaatteeseen.
- (29) Ottaen huomioon, että perustamissopimuksessa määrätään erityisistä oikeusperusteista verotuksen alalla ja että asiasta on jo annettu yhteisön säädöksiä, verotusala on tarpeen jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.
- (30) Yhteisössä on jo annettu huomattava määrä palvelutoimintaa koskevaa lainsäädäntöä. Tämä direktiivi perustuu yhteisön säännöstöön ja täydentää sitä. Tämän direktiivin ja muiden yhteisön säädösten väliset ristiriidat on otettu huomioon, ja niistä säädetään tässä direktiivissä muun muassa poikkeuksien avulla. On kuitenkin tarpeen, että on olemassa sääntö muiden mahdollisten jäljellä olevien ja poikkeuksellisten tapausten varalta, joissa on ristiriita tämän direktiivin säännöksen ja muun yhteisön säädöksen säännöksen välillä. Tällaisen ristiriidan olemassaolo olisi määriteltävä perustamissopimuksen sijoittautumisoi-keutta ja palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevien sääntöjen mukaisesti.

(1) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

(2) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

(3) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/24/EY (EUVL L 105, 13.4.2006, s. 54).

(4) EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 629/2006 (EUVL L 114, 27.4.2006, s. 1).

- (31) Tämä direktiivi on johdonmukainen ammattipätevyyden tunnustamisesta 7 päivänä syyskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY ⁽¹⁾ kanssa. Tässä direktiivissä käsitellään muita kuin ammattipätevyyteen liittyviä kysymyksiä, kuten ammatillista vastuuvakuutusta, kaupallista viestintää, monialatoimintaa ja hallinnon yksinkertaistamista. Poikkeamalla palvelujen tarjoamisen vapautta koskevasta säännöksestä rajatylittävän väliaikaisen palvelujen tarjoamisen osalta tässä direktiivissä varmistetaan, että ei vaikuteta direktiivissä 2005/36/EY olevan, palvelujen tarjoamisen vapautta koskevan II osaston soveltamiseen. Näin ollen palvelujen tarjoamisen vapautta koskeva säännös ei vaikuta mihinkään mainitun direktiivin nojalla vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavaan toimenpiteeseen.
- (32) Tämä direktiivi on johdonmukainen kuluttajansuojaa koskevan yhteisön lainsäädännön kanssa, kuten esimerkiksi sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) ⁽²⁾ ja kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 27 päivänä lokakuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2006/2004 ("asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä") ⁽³⁾.
- (33) Tämän direktiivin kattamat palvelut edustavat laajaa kirjoa jatkuvasti muuttuvia toimia, joihin lukeutuvat yritys-palvelut, kuten liikkeenjohdon konsultointi, sertifiointi ja testaus, ylläpitopalvelut kiinteistöjen huolto mukaan luet-tuna, mainonta, rekrytointipalvelut ja kaupallisten edusta-jien palvelut. Katettuihin palveluihin kuuluvat myös yritysille ja kuluttajille suoritettut palvelut, kuten lainopil-liset ja veroneuvontapalvelut, kiinteistöalan palvelut, kuten kiinteistönvälitys tai rakennusalan palvelut, mukaan luet-tuna arkkitehtipalvelut, jakelu, näyttelyjen järjestäminen, autonvuokraus ja matkatoimistot. Lisäksi mukana ovat kuluttajapalvelut, kuten matkailualan palvelut matkaop-paiden toiminta mukaan luettuna, vapaa-ajan palvelut, urheilukeskukset ja huvipuistot sekä esimerkiksi iäkkäille tarkoitettut kotipalvelut, siltä osin kuin niitä ei ole jätetty direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Toimet voivat käsittää palveluja, joissa edellytetään tarjoajan ja vastaan-ottajan läheisyyttä tai toisaalta vastaanottajan tai tarjoajan matkustamista taikka joita tarjotaan etäsuorituksena, mukaan lukien Internetin kautta.
- (34) Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan se, ovatko tietyt julkisesti rahoitetut tai julkisyhteisöjen tarjoamat toiminnot palveluja, on arvioitava tapauskohtaisesti ottaen huomioon kaikki niiden ominaispiirteet, erityisesti se, miten niitä tarjotaan, miten ne järjestetään ja miten ne rahoitetaan asianomaisessa jäsenvaltiossa. Yhteisöjen tuo-mioistuin on katsonut, että korvauksen olennainen piirre on se, että se on vastike kyseessä olevista palveluista, ja todennut, että tällainen korvauksen piirre puuttuu toimin-nasta, jonka valtio tai siltä tehtävän toimeksi saanut suo-rittaa vastikkeetta sille kuuluvien veloitteiden yhteydessä sosiaali-, kulttuuri-, koulutus- ja lainkäytön aloilla esimer-kiksi tarjotessaan kursseja kansallisen koulutusjärjestelmän piirissä tai hoitaessaan sosiaaliturvajärjestelmää, jolloin ei harjoiteta taloudellista toimintaa. Vastaanottajien suorit-tama maksu, esimerkiksi lukukausimaksu, jonka opiskeli-jat maksavat osallistuakseen tietyllä osuudella järjestelmän toimintakuluihin, ei sinänsä ole korvaus, koska palvelu siitä huolimatta rahoitetaan pääasiallisesti julkisin varoin. Nämä toiminnot eivät näin ollen kuulu perustamissopi-muksen 50 artiklassa olevaan palvelun määritelmään eivätkä näin ollen tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (35) Voittoa tavoittelematon harrastusurheilutoiminta on sosi-aalisesti erittäin merkittävää, ja sen tavoitteet ovat usein pelkästään sosiaalisia ja virkistykseen tähtääviä. Siksi se ei välttämättä ole yhteisön oikeuden mukaista taloudellista toimintaa eikä sen tulisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (36) Palveluntarjoajan käsitteellä olisi tarkoitettava kaikkia luonnollisia henkilöitä, jotka ovat jonkin jäsenvaltion kan-salaisia, tai oikeushenkilöitä, jotka harjoittavat jäsenvalti-ossa palvelutoimintaa joko sijoittautumisvapauden tai palvelujen vapaan liikkuvuuden nojalla. Palveluntarjoajan käsite ei tulisi täten rajoittua pelkästään tapauksiin, joissa palvelu suoritetaan rajojen yli palvelujen vapaan liikku-vuuden piirissä, vaan sen tulisi kattaa myös tapaukset, joissa toimija sijoittautuu johonkin jäsenvaltioon kehit-tääkseen siellä palvelutoimintaansa. Palveluntarjoajan käsitteen ei tulisi kattaa tapausta, jossa kolmannen maan yhtiöillä on haaraliikkeitä jossakin jäsenvaltiossa, sillä perustamissopimuksen 48 artiklan mukaan sijoittautumis-vapaudesta ja palvelujen vapaasta liikkuvuudesta hyötyvät vain jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti perustetut yhtiöt, joiden sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka on yhteisön alueella. Vastaanottajan käsitteen tulisi kattaa myös kolmansien maiden kansalai-set, joille on jo myönnetty oikeuksia eräillä yhteisön sää-döksillä, kuten asetuksella (ETY) N:o 1408/71, pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25 päivänä marraskuuta 2003 annetulla neuvoston direk-tiivillä 2003/109/EY ⁽⁴⁾, asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja

⁽¹⁾ EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.⁽²⁾ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.⁽³⁾ EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutet-tuna direktiivillä 2005/29/EY.⁽⁴⁾ EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44.

asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta soveltamisalan laajentamiseksi koskemaan kolmansien maiden kansalaisia, joita kyseiset säännökset eivät jo koske yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi 14 päivänä toukokuuta 2003 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 859/2003 ⁽¹⁾ ja Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/38/EY ⁽²⁾. Jäsenvaltiot voivat lisäksi laajentaa vastaanottajan käsitteen kattamaan myös muut alueellaan oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset.

(37) Palveluntarjoajan sijoittautumispaikan määrittämisessä olisi noudatettava yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, jonka mukaan sijoittautumisen käsitteeseen kuuluu taloudellisen toiminnan tosiasiallinen harjoittaminen kiinteästä toimipaikasta määräämättömän ajan. Tämä vaatimus voi täyttyä myös, jos yritys perustetaan määräajaksi tai jos se vuokraa rakennuksen tai tilan, josta käsin se harjoittaa toimintaansa. Vaatimus voi täyttyä myös, jos jäsenvaltiot myöntävät lupia ainoastaan rajoitetuksi ajaksi jonkin erityisen palvelun osalta. Sijoittautumisen ei tarvitse toteutua tytäryhtiön, sivuliikkeen tai kauppaedustajan liikkeen muodossa vaan siihen riittää toimipaikka, jota johtaa palvelun tarjoajan oma henkilöstö tai henkilö, joka on riippumaton mutta jolla on lupa toimia pysyvästi yrityksen puolesta, kuten silloin, jos kyseessä olisi kauppaedustajan liike. Tämän määritelmän mukaan, joka edellyttää toiminnan tosiasiallista harjoittamista palveluntarjoajan sijoittautumispaikassa, pelkkää postilokeroa ei katsota sijoittautumiseksi. Jos palveluntarjoaja on sijoittautunut useampaan paikkaan, on tärkeää määrittää, mistä sijoittautumispaikasta palvelua tarjotaan. Tapauksissa, joissa on vaikea vahvistaa, miltä monista sijoittautumispaikoista palvelu tarjotaan, sijoittautumispaikaksi katsotaan paikka, jossa palveluntarjoajalla on kyseiseen palveluun liittyvän toimintansa keskus.

(38) Perustamissopimuksessa olevissa sijoittautumista koskevissa määräyksissä annetaan toimijoille vapaus valita se oikeudellinen muoto, jonka ne katsovat sopivaksi toimintansa harjoittamiseen. Vastaavasti ”oikeushenkilöillä” tarkoitetaan perustamissopimuksessa kaikkia jonkin jäsenvaltion lainsäädännön nojalla perustettuja tai sen alaisia yksiköjä niiden oikeudellisesta muodosta riippumatta.

(39) Lupajärjestelmän käsitteellä olisi tarkoitettava muiden muassa viranomaismenettelyjä, joilla myönnetään lupia, lisenssejä tai eri toimilupia, mutta se kattaa myös velvollisuuden kirjoittautua ammatilajärjestöön tai rekisteriin,

luetteloon tai tietokantaan, tehdä sopimus tietyn laitoksen kanssa tai hankkia elinkeinolupa voidakseen harjoittaa tiettyä toimintaa. Luvan myöntäminen voi perustua muodolliseen päätökseen, mutta myös epäsuoraan päätökseen, joka seuraa toimivaltaisen viranomaisen hiljaisesta hyväksynnästä tai siitä, että hakijan on odotettava ilmoituksen vastaanottotodistusta, ennen kuin hän voi aloittaa kyseisen toiminnan tai ennen kuin toiminta katsotaan lailliseksi.

(40) Yhteisöjen tuomioistuin on kehittänyt käsitteen ”yleistä etua koskevat pakottavat syyt”, joihin tämän direktiivin eräissä säännöksissä viitataan, perustamissopimuksen 43 ja 49 artiklaa koskevassa oikeuskäytännössään, ja käsite saattaa kehittyä edelleen. Käsite kattaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan ainakin seuraavat alat: perustamissopimuksen 46 ja 55 artiklassa tarkoitetut yleinen järjestys, yleinen turvallisuus ja kansanterveys, yhteiskuntajärjestyksen säilyttäminen, sosiaalipolitiikan tavoitteet, palvelujen vastaanottajien suojeleminen, kuluttajan suojeleminen, työntekijöiden suojeleminen sosiaalinen suojeleminen luettuna, eläinten hyvinvointi, sosiaaliturvajärjestelmän rahoituksen tasapainon säilyttäminen, petostentorjunta, syrjivän kilpailun ehkäiseminen, ympäristön ja kaupunkiympäristön suojeleminen kaavoitus mukaan luettuna, luotonantajien suojeleminen, oikeuslaitoksen moitteettoman toiminnan takaaminen, tieliikenneturvallisuus, henkisen omaisuuden suojeleminen, kulttuuripolitiikan tavoitteet mukaan luettuna eri seikkoihin (erityisesti yhteiskunnan sosiaalisiin, kulttuurisiin, uskonnollisiin ja filosofisiin arvoihin) liittyvän ilmaisuvapauden takaaminen, tarve varmistaa koulutuksen korkea taso, lehdistön monimuotoisuuden säilyttäminen ja toimet kansallisen kielen edistämiseksi, historiallisen ja taiteellisen kansallisen perinteen säilyttäminen sekä eläinlääkintäpolitiikka.

(41) Yleisen järjestyksen käsite sellaisena kuin se on yhteisöjen tuomioistuimen tulkitsemana kattaa yhteiskunnan perustavanlaatuisia etuja uhkaavalta todelliselta ja riittävän vakavalta vaaralta suojaamisen, ja siihen voi sisältyä erityisesti kysymyksiä, jotka liittyvät ihmisarvoon, alaikäisten ja heikommassa asemassa olevien aikuisten suojelemaan ja eläinten hyvinvointiin. Yleisen turvallisuuden (public security) käsitteeseen sisältyy vastaavasti yleiseen turvallisuuteen (public safety) liittyviä kysymyksiä.

(42) Hallinnollisia menettelyjä koskevien sääntöjen tarkoituksena ei tulisi olla yhdenmukaistaa hallinnollisia menettelyjä vaan poistaa niistä aiheutuvat kohtuuttoman hankalat lupajärjestelmät, menettelyt ja muodollisuudet, jotka ovat sijoittautumisvapauden ja uusien palveluyritysten perustamisen esteenä.

⁽¹⁾ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77.

- (43) Yksi varsinkin pk-yritysten kohtaamia perusvaikeuksia palvelutoiminnan aloittamisessa ja harjoittamisessa on viranomaismenettelyjen mutkikkuus, pituus ja oikeusvarmuuden puuttuminen. Tästä syystä yhteisön ja kansallisen tason nykyaikaistamiseen ja hyviin viranomaiskäytänteisiin tähtäävien aloitteiden avulla olisi laadittava hallinnollisen yksinkertaistamisen periaatteet muiden muassa rajoittamalla ennakkolupavelvoite tapauksiin, joissa se on välttämätöntä, ja ottamalla käyttöön periaate, jonka mukaan toimivaltaisen viranomaisen katsotaan hyljaisesti myöntäneen luvan tietyn määräajan kuluttua. Tällä nykyaikaistamistoimella, jolla turvataan avoimuusedellytykset sekä toimijoita koskevien tietojen saattaminen ajan tasalle, pyritään myös poistamaan viiveitä, kustannuksia ja kielteisiä vaikutuksia, jotka johtuvat esimerkiksi tarpeettomista, liian mutkikkaista tai raskaista menettelyistä, päällekkäisyyksistä, asiakirjojen jättämiseen liittyvästä tarpeettomasta hallinnollisesta taakasta, toimivaltaisten elinten mielivaltaisesta vallankäytöstä, epämääräisistä tai liian pitkistä määräajoista, myönnettyjen lupien voimassaoloajan rajoittamisesta tai suhteettomista kuluista ja seuraamuksista. Tällaisilla käytänteillä on kielteisiä vaikutuksia, joilla on erityisen suuri merkitys palveluntarjoajille, jotka haluavat kehittää toimintaansa muissa jäsenvaltioissa ja tarvitsevat koordinoitua nykyaikaistamista 25 jäsenvaltion laajentuneilla sisämarkkinoilla.
- (44) Jäsenvaltioiden olisi otettava tarvittaessa käyttöön komission vahvistamat yhteisön tasolla yhdenmukaistetut lomakkeet, jotka vastaavat sertifikaatteja, todistuksia tai muita sijoittautumista koskevia asiakirjoja.
- (45) Tarkastellessaan, olisiko menettelyjä ja muodollisuuksia yksinkertaistettava, jäsenvaltioiden olisi voitava erityisesti ottaa huomioon niiden tarpeellisuus, määrä, mahdolliset päällekkäisyydet, kustannukset, selkeys ja saatavuus sekä niistä asianomaiselle palveluntarjoajalle mahdollisesti aiheutuvat viiveet ja käytännön ongelmat.
- (46) Palvelutoiminnan aloittamisen ja harjoittamisen edistämiseksi sisämarkkinoilla olisi luotava kaikille jäsenvaltioille yhteinen hallinnollisen yksinkertaistamisen tavoite ja laadittava säännökset muiden muassa tiedonsaantioikeudesta, sähköisistä menettelyistä ja lupajärjestelmien puitteista. Muita kansallisella tasolla tavoitteen saavuttamiseksi toteutettavia toimenpiteitä voisivat olla niiden menettelyjen ja muodollisuuksien lukumäärän vähentäminen, joita sovelletaan palvelutoimintaan, ja menettelyjen ja muodollisuuksien rajoittaminen niihin, jotka ovat välttämättömiä yleiseen etuun liittyvän tavoitteen täyttämiseksi ja jotka eivät ole keskenään päällekkäisiä sisällön eivätkä päämäärän suhteen.
- (47) Kun tavoitteena on hallinnollinen yksinkertaistaminen, ei pitäisi yleisesti asettaa esimerkiksi alkuperäisten asiakirjojen, oikeaksi todistettujen jäljennösten tai oikeaksi todistettujen käännösten esittämistä koskevia muotovaatimuksia, paitsi silloin kun se on objektiivisesti perusteltua yleistä etua koskevasta pakottavasta syystä, kuten työntekijöiden suojelun, kansanterveyden, ympäristönsuojelun tai kuluttajien suojelun vuoksi. Olisi myös varmistettava, että lupa oikeuttaa yleensä palvelutoiminnan aloittamisen tai sen harjoittamisen koko jäsenvaltion alueella, ellei kutaakin toimipaikkaa koskeva erillinen lupa, esimerkiksi suurien liiketilöiden sijoittamiselle vaadittava lupa tai valtion alueen erityiseen osaan rajautuva lupa, ole objektiivisesti perusteltu yleistä etua koskevasta pakottavasta syystä.
- (48) Hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistamiseksi edelleen olisi varmistettava, että kullakin palveluntarjoajalla on yksi yhteyspiste, jonka kautta hän voi suorittaa kaikki menettelyt ja muodollisuudet, jäljempänä ”keskitetty asiointipiste”. Keskitettyjen asiointipisteiden määrä voi vaihdella jäsenvaltioittain alueellisten tai paikallisten toimivaltuuksien tai kyseisen toiminnan mukaan. Keskitetyn asiointipisteen perustamisen ei näin ollen tulisi vaikuttaa toimivaltaisten viranomaisten väliseen tehtäväjakoon kansallisessa järjestelmässä. Kun usea alue- tai paikallisviranomais on toimivaltainen, yksi niistä voi toimia keskitettynä asiointipisteenä ja koordinaattorina muihin viranomaisiin nähden. Keskitetyn asiointipisteen voivat perustaa hallintoviranomaiset mutta myös kauppakamarit, elinkeino- ja ammattialajärjestöt tai yksityiset organisaatiot, joille jäsenvaltio on päättänyt antaa tämän tehtävän. Keskitetyn asiointipisteen keskeisenä tehtävänä on toimia neuvonantajana palveluntarjoajille joko viranomaisena, joka on suoraan toimivaltainen antamaan palvelutoiminnan aloittamiseksi tarvittavat asiakirjat, tai palveluntarjoajan ja suoraan toimivaltaisten viranomaisten väliorganisaationa.
- (49) Maksun, jonka keskitetyt asiointipisteet voivat periä, tulisi olla suhteutettu niiden menettelyjen ja muodollisuuksien kustannuksiin, joita ne hoitavat. Tämän ei tulisi estää jäsenvaltioita valtuuttamasta keskitettyjä asiointipisteitä keräämään myös muita hallinnollisia maksuja, kuten valvontaelimille suoritettavia maksuja.
- (50) Palvelujen tarjoajien ja vastaanottajien olisi saatava helposti käyttöönsä tietynlaisia tietoja. Kukin jäsenvaltio päättää direktiivin puitteissa, miten tiedot saatetaan palvelujen tarjoajien ja vastaanottajien saataville. Erityisesti jäsenvaltiot voivat täyttää velvollisuutensa varmistaa, että kaikki olennaiset tiedot ovat helposti ja esteettömästi palvelujen tarjoajien ja vastaanottajien saatavilla sekä yleisesti saatavilla julkaisemalla tiedot verkkosivuilla. Annetut tiedot olisi välitettävä selvästi ja yksiselitteisesti.

- (51) Palveluntarjoajille ja vastaanottajille annettuihin tietoihin olisi sisällyttävä etenkin menettelyihin ja muodollisuuksiin liittyvät tiedot, toimivaltaisten viranomaisten yhteystiedot, julkisten rekisterien ja tietokantojen käytön edellytyksiin sekä käytettävissä oleviin oikeussuojakeinoin liittyvät tiedot sekä palveluntarjoajille tai vastaanottajille käytännön apua tarjoavien yhdistysten ja järjestöjen yhteystiedot. Toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuden avustaa palvelujen tarjoajia ja vastaanottajia ei tulisi käsitellä oikeudellista neuvontaa yksittäisissä tapauksissa. Olisi kuitenkin annettava yleistä tietoa siitä, miten vaatimukset yleensä tulkitaan ja miten niitä sovelletaan. Jäsenvaltioiden olisi ratkaistava muun muassa kysymykset, jotka koskevat vastuuta väärien tai harhaanjohtavien tietojen toimittamisesta.
- (52) Sähköisen toimenpide- ja asiointijärjestelmän käyttöönotto kohtuullisen lyhyellä aikavälillä on keskeistä palvelutoiminnan hallinnolliselle yksinkertaistamiselle, josta hyötyvät palveluntarjoajat, vastaanottajat ja toimivaltaiset viranomaiset. Tällaisen tulokset toimeenpäättämisen saattaa edellyttää palveluihin sovellettavien kansallisten säädösten ja muiden sääntöjen mukauttamista. Tämän velvoitteen ei tulisi estää jäsenvaltioita asettamasta sähköisten menettelyjen lisäksi käyttöön muita keinoja kyseisten menettelyjen ja muodollisuuksien hoitamiseksi. Jotta kyseiset menettelyt ja muodollisuudet voitaisiin hoitaa etäältä, jäsenvaltioiden on ensi sijassa varmistettava, että ne voidaan suorittaa valtioiden rajat ylittäen. Tämä tulokset ei tarkoita menettelyjä tai muodollisuuksia, joita niiden luonteen vuoksi ei voi suorittaa etäältä. Se ei myöskään vaikuta kielten käyttöä koskevaan jäsenvaltioiden lainsäädäntöön.
- (53) Tiettyjä palvelutoimintoja koskevien lupien myöntäminen voi edellyttää, että toimivaltainen viranomainen haastattelee hakijaa arvioidakseen hakijan henkilökohtaista luotettavuutta ja soveltuvuutta kyseessä olevan palvelun suorittamiseen. Tällaisissa tapauksissa muodollisuuksien täyttäminen sähköisiä keinoja käyttäen ei mahdollisesti ole asianmukaista.
- (54) Palvelutoiminnan aloittamiselle olisi voitava asettaa ehdoksi, että sitä varten saadaan lupa toimivaltaiselta viranomaiselta vain siinä tapauksessa, että päätös perustuu syrjimättömyyteen, tarpeellisuuteen ja suhteellisuuteen. Tämä tarkoittaa erityisesti sitä, että lupajärjestelmä on hyväksyttävissä vain, jos jälkikäteisvalvonta ei olisi tehokas, koska jälkikäteen olisi mahdotonta havaita kyseisten palvelujen puutteita. Ennakkovalvonnan puuttuessa mahdollisesti syntyvät riskit ja vaarat on otettava asianmukaisesti huomioon. Näillä direktiivin säännöksillä ei kuitenkaan voida perustella lupajärjestelmiä, jotka kielletään
- muissa yhteisön säädöksissä, kuten sähköisiä allekirjoituksia koskevista yhteisön puitteista 13 päivänä joulukuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/93/EY⁽¹⁾ tai tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä) 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/31/EY⁽²⁾. Keskinäisen arviointimenettelyn tulosten avulla voidaan yhteisön tasolla määritellä toiminnan lajit, joita koskevat lupajärjestelmät olisi poistettava.
- (55) Tämä direktiivin ei tulisi rajoittaa jäsenvaltioiden mahdollisuutta peruuttaa luvat jälkikäteen tapauksissa, joissa lupien myöntämisen ehdot eivät enää täyty.
- (56) Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kansanterveys, kuluttajien suojeleminen, eläinten terveys ja kaupunkiympäristön suojeleminen ovat yleistä etua koskevia pakottavia syitä. Tällaisilla pakottavilla syillä voidaan perustella lupajärjestelmiä ja muita rajoituksia. Millään tällaisella lupajärjestelmällä tai rajoituksella ei kuitenkaan saisi harjoittaa kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää. Lisäksi kaikissa tapauksissa olisi noudatettava tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteita.
- (57) Niitä tämän direktiivin säännöksiä, jotka koskevat lupajärjestelmiä, olisi sovellettava tapauksiin, joissa toimijoiden palvelutoiminnan aloittaminen tai sen harjoittaminen edellyttää toimivaltaisen viranomaisen päätöstä. Tämä ei koske toimivaltaisten viranomaisten päätöksiä perustaa julkinen tai yksityinen elin erityisen palvelun tarjoamiseksi eikä toimivaltaisten viranomaisten tekemiä sopimuksia erityisen palvelun tarjoamiseksi, johon sovelletaan julkisia hankintoja koskevia sääntöjä, koska tässä direktiivissä ei käsitellä julkisia hankintoja koskevia sääntöjä.
- (58) Palvelutoiminnan aloittamisen ja harjoittamisen helpottamiseksi on tärkeää arvioida lupajärjestelmiä ja niiden perusteluja sekä raportoida niistä. Tämä raportointivelvoite koskee ainoastaan lupajärjestelmien olemassaoloa eikä lupien myöntämistä koskevia perusteluja ja edellytyksiä.

⁽¹⁾ EYVL L 13, 19.1.2000, s. 12.⁽²⁾ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (59) Luvan saatuaan palveluntarjoajan olisi pääsääntöisesti voitava aloittaa palvelutoiminta tai harjoittaa sitä koko valtion alueella, ellei luvan alueellinen rajaaminen ole perusteltua yleistä etua koskevin pakottavin syin. Esimerkiksi ympäristönsuojelu voi olla perusteltu syy vaatia kullekin valtion alueella olevalle sijoituspaikalle erillinen lupa. Tämän säännöksen ei tulisi vaikuttaa lupien myöntämistä koskevaan alueelliseen tai paikalliseen toimivaltaan jäsenvaltioissa.
- (60) Tässä direktiivissä ja erityisesti lupajärjestelmiä ja luvan alueellista soveltamisalaa koskevissa säännöksissä ei tulisi puuttua jäsenvaltioiden sisäiseen toimivallanjakoon alueellisella tai paikallisella tasolla, alueellinen ja paikallinen itsehallinto sekä virallisten kielten käyttö mukaan luettuina.
- (61) Säännöksellä, joka koskee luvan myöntämiseen liittyvien ehtojen päällekkäisyyden estämistä, ei tulisi estää jäsenvaltioita soveltamasta omia, lupajärjestelmässä määriteltyjä ehtojaan. Siinä tulisi ainoastaan edellyttää, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon luvanhakijan toisessa jäsenvaltiossa jo täyttämät vastaavat ehdot harkitessaan täyttääkö luvanhakija kyseiset ehdot. Säännöksessä ei tulisi edellyttää toisen jäsenvaltion lupajärjestelmässä luvan myöntämiselle asetettujen ehtojen soveltamista.
- (62) Jos tiettyyn toimintaan saatavissa olevien lupien määrä on rajattu vähäisistä luonnonvaroista tai teknisistä valmiuksista johtuen, olisi säädettävä menettelystä, jossa valinta suoritetaan useiden mahdollisten ehdokkaiden välillä, jotta vapaan kilpailun avulla kehitetään käyttäjille tarjottavien palvelujen laatua ja edellytyksiä. Tällaisessa menettelyssä olisi varmistettava avoimuus ja tasapuolisuus, ja näin myönnettyjen lupien voimassaoloaika ei saisi olla kohtuuttoman pitkä, lupia ei saisi uusia automaattisesti, eikä niillä saisi millään tavalla suosia palveluntarjoajaa, jonka lupa on päättynyt. Myönnetyn luvan voimassaoloaika olisi erityisesti asetettava siten, ettei estetä tai rajoiteta vapaata kilpailua enempää kuin on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että investoinnit poistetaan kirjanpidossa ja sijoituille pääomille saadaa kohtuullinen tuotto. Tällä säännöksellä ei tulisi estää jäsenvaltiota rajoittamasta lupien määrää muista kuin vähäisistä luonnonvaroista tai teknisistä valmiuksista johtuvista syistä. Näiden lupien olisi kuuluttava joka tapauksessa muiden tässä direktiivissä säädettyjen lupajärjestelmiä koskevien säännösten soveltamisen piiriin.
- (63) Jollei vastausta ole saatu määräajan kuluttua, lupa olisi katsottava myönnettyksi, jos ei sovelleta erilaisia järjestelyjä. Tiettyjen toimien osalta voidaan kuitenkin säätää erilaisesta järjestelystä, kun se on objektiivisesti perusteltua yleistä etua koskevista pakottavista syistä, mukaan lukien kolmansien osapuolten oikeutettu etu. Tällaisiin erilaisiin järjestelyihin voisi sisältyä jäsenvaltioiden sääntöjä, joiden mukaan hakemus on katsottava hylätyksi, jos toimivaltaiselta viranomaiselta ei ole saatu vastausta, ja tähän hylkäämiseen voidaan hakea muutosta oikeusteitse.
- (64) Palvelujen todellisten sisämarkkinoiden luominen edellyttää, että poistetaan sijoittautumisvapauden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden rajoitukset, joita on vielä eräiden jäsenvaltioiden lainsäädännössä ja jotka eivät ole perustamissopimuksen 43 ja 49 artiklan mukaisia. Kiellettävät rajoitukset vaikuttavat etenkin palvelujen sisämarkkinoihin, ja ne on järjestelmällisesti purettava mahdollisimman nopeasti.
- (65) Sijoittautumisvapaus tarkoittaa ensi kädessä yhtäläisen kohtelun periaatetta, jolla kielletään paitsi kaikenlainainen jäsenvaltion kansalaisuuteen perustuva syrjintä myös kaikenlainainen välillinen syrjintä, joka perustuu muihin syihin mutta joka voi johtaa samaan tulokseen. Tämän vuoksi palvelutoiminnan aloittamiselle tai harjoittamiselle jäsenvaltiossa pääasiallisena tai toissijaisena toimintana ei saisi asettaa sijoittautumis-, asuin- tai kotipaikkaa tai palvelun pääasiallista suorituspaikkaa koskevia kriteerejä. Näihin kriteereihin ei kuitenkaan tulisi sisältyä vaatimusten, joiden mukaan palveluntarjoajan taikka hänen työntekijänsä tai edustajansa on oltava läsnä palvelua suoritettaessa, kun tämä on perusteltua yleistä etua koskevasta pakottavasta syystä. Jäsenvaltio ei saisi myöskään asettaa rajoituksia sellaisen toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan perustettujen yhteisöjen, joiden alueella niillä on pääasiallinen sijoittautumispaikka, oikeuskelpoisuudelle ja oikeudelliselle toimintakyvylle. Jäsenvaltio ei myöskään saisi millään tavoin suosia palveluntarjoajia, joilla on erityinen kansallinen tai paikallinen sosioekonominen side jäsenvaltioon, eikä rajoittaa palveluntarjoajan sijoittautumispaikan perusteella tämän vapautta hankkia, käyttää tai luovuttaa oikeuksia ja tavaroita tai ottaa erimuotoista luottoa ja hankkia tiloja, jotka ovat tarpeen toiminnan aloittamisessa tai tosiasiallisessa harjoittamisessa.
- (66) Taloudellisen testin läpäiseminen ei saisi olla edellytyksenä palvelutoiminnan aloittamiselle tai harjoittamiselle jäsenvaltiossa. Kiellolla asettaa taloudellisia testejä luvan myöntämisen ennakkoehdoksi tarkoitetaan taloudellisia testejä itsessään muttei muita vaatimuksia, jotka ovat objektiivisesti perusteltavissa yleistä etua koskevin pakottavin syin, kuten kaupunkiympäristön suojelun taikka sosiaalipoliittikaan ja kansanterveyteen liittyvien tavoitteiden perusteella. Tämä kiello ei saisi koskea kilpailuoikeuden soveltamisesta vastaavien viranomaisten toimivallan käyttämistä.

- (67) Vakuuksien tai vakuutuksen osalta vaatimuksia koskevaa kieltoa olisi sovellettava ainoastaan velvoitteeseen, jonka mukaan edellytetyjen vakuuksien tai vakuutuksen on oltava asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen rahoituslaitoksen antamia.
- (68) Ennakolta rekisteröitymisen osalta vaatimuksia koskevaa kieltoa olisi sovellettava ainoastaan palveluntarjoajan velvoitteeseen olla ennen sijoittautumista tietyn ajan kirjoittautuneena asianomaisen valtion alueella pidettäviin rekistereihin.
- (69) Jotta voidaan yhteensovittaa kansallisten säädösten nykyaikaistaminen sisämarkkinoiden vaatimuksia vastaavalla tavalla, kunkin jäsenvaltion olisi arvioitava tiettyjä kansallisia syrjimättömiä vaatimuksia, jotka ovat luonteeltaan sellaisia, että ne voivat rajoittaa voimakkaasti tai jopa estää toiminnan aloittamisen tai harjoittamisen sijoittautumisvapauden nojalla. Tässä arvioinnissa olisi tarkasteltava ainoastaan, täyttävätkö nämä vaatimukset yhteisöjen tuomioistuimen jo vahvistamat sijoittautumisvapautta koskevat perusteet. Se ei saisi koskea yhteisön kilpailulainsäädännön soveltamista. Jos nämä vaatimukset ovat syrjiviä tai niiden objektiivisena perusteena ei ole yleistä etua koskeva pakottava syy tai ne eivät ole oikeasuhteisia, ne on poistettava tai niitä on muutettava. Arvioinnin tulos riippuu toiminnan ja kyseisen yleisen edun luonteesta. Tällaiset vaatimukset voivat olla täysin perusteltuja erityisesti silloin, kun ne edistävät sosiaalipoliittisia tavoitteita.
- (70) Tätä direktiiviä sovellettaessa ja rajoittamatta perustamissopimuksen 16 artiklan soveltamista palveluja voidaan pitää yleistä taloudellista etua koskevinä palveluina vain siinä tapauksessa, että palveluntarjoaja tarjoaa niitä jäsenvaltion sille uskoman yleiseen etuun liittyvän erityistehtävän suorittamiseksi. Toimeksianto olisi tehtävä yhdellä tai useammalla säädöksellä, joiden muodosta kyseinen jäsenvaltio päättää, ja siinä olisi määriteltävä erityistehtävän täsmällinen luonne.
- (71) Tässä direktiivissä tarkoitettu keskinäinen arviointi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden vapauteen vahvistaa kansallisissa säädöksissä yleisen edun suojelun korkea taso erityisesti sosiaalipoliittikan tavoitteiden saavuttamiseksi. Keskinäisessä arvioinnissa on lisäksi otettava täysimääräisesti huomioon yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen ja niille osoitettujen erityistehtävien erityispiirteet. Tämä voi oikeuttaa tiettyihin sijoittautumisvapautta koskeviin rajoituksiin erityisesti, jos rajoituksilla tavoitellaan kansanterveyden suojelua ja sosiaalipoliittikan tavoitteita ja jos ne täyttävät 15 artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohdassa vahvistetut ehdot. Esimerkiksi kun on kyse vaatimuksesta valita tietty oikeudellinen muoto tiettyjen sosiaalialan palvelujen tarjoamiseksi, yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, että voi olla perusteltua edellyttää palveluntarjoajan olevan voittoa tavoittelematon.
- (72) Yleistä taloudellista etua koskeville palveluille osoitetaan tärkeitä tehtäviä, jotka liittyvät sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen. Tässä direktiivissä säädetty arviointiprosessi ei saa haitata näiden tehtävien suorittamista. Kyseinen prosessi ei saa vaikuttaa tällaisten tehtävien suorittamista koskeviin tarpeellisiin vaatimuksiin, mutta samalla olisi puututtava sijoittautumisvapauden perusteet-tomiin rajoituksiin.
- (73) Tutkittaviin vaatimuksiin kuuluvat kansalliset säännöt, joiden mukaan muista kuin ammatilliseen pätevyyteen liittyvistä syistä tietyn toiminnan järjestäminen sallitaan vain määrätyille palveluntarjoajille. Vaatimuksiin kuuluvat myös palveluntarjoajalle asetettu velvoite valita tietty oikeudellinen muoto, kuten että tämän on oltava oikeushenkilö, henkilöyhtiö, voittoa tavoittelematon yhteisö tai pelkästään luonnollisten henkilöiden omistama yhtiö, sekä osakepääoman omistamista koskevat vaatimukset, kuten tietylle palvelutoiminnalle asetettu vaatimus vähimmäispääomasta tai osakkeenomistajien tai liikkeenjohdon erityistä pätevyyttä koskeva vaatimus. Arviointi pakollisten vähimmäis- tai enimmäishintojen yhteensopivuudesta sijoittautumisvapauden kanssa koskee vain toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisesti tiettyjen palvelujen tarjoamiselle määrittämiä hintoja eikä esimerkiksi hintojen määrittämistä koskevia yleisiä sääntöjä, joita sovelletaan muun muassa kiinteistövuokraukseen.
- (74) Keskinäinen arviointiprosessi merkitsee sitä, että täytäntöönpanovaiheen aikana jäsenvaltioiden olisi ensin kartoitettava lainsäädäntönsä sen selvittämiseksi, onko niiden oikeusjärjestelmässä edellä mainittuja vaatimuksia. Jäsenvaltioiden olisi laadittava viimeistään täytäntöönpanovaiheen päättyessä selvitys kartoituksen tuloksista. Kaikki selvitykset toimitetaan kaikille muille jäsenvaltioille ja asianomaisille osapuolille. Jäsenvaltiot voivat sen jälkeen esittää kuuden kuukauden kuluessa selvityksiä koskevat huomautuksensa. Komission olisi laadittava viimeistään vuosi sen jälkeen, kun tämä direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, tiivistelmä, johon on liitetty tarvittaessa ehdotuksia lisäaloitteiksi. Komissio voisi avustaa tarvittaessa jäsenvaltiota yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden kanssa yhteisen menettelytavan laatimisessa.
- (75) Se, että tässä direktiivissä määritellään tietyt vaatimukset, jotka jäsenvaltioiden on poistettava tai arvioitava kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevan vaiheen aikana, ei estä käynnistämästä perustamissopimuksen 43 tai 49 artiklan mukaisten velvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa menettelyä jäsenvaltiota vastaan.

- (76) Tämä direktiivi ei koske tavaroiden vapaata liikkuvuutta säätelevien perustamissopimuksen 28–30 artiklan soveltamista. Palvelujen tarjoamisen vapautta koskevaan säännökseen perustuvia kiellettyjä rajoituksia ovat vaatimukset, joita sovelletaan palvelutoiminnan aloittamiseen tai harjoittamiseen, ei siis tavaroihin sinänsä.
- (77) Kun toimija siirtyy toiseen jäsenvaltioon harjoittaakseen siellä palvelutoimintaa, on erotettava toisistaan sijoittautumisvapauden piiriin kuuluvat tilanteet ja palvelujen vapaan liikkuvuuden piiriin kyseisen toiminnan tilapäisyyden perusteella kuuluvat tilanteet. Tehtäessä ero sijoittautumisvapauden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden välillä on yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan ratkaisevaa se, onko toimija sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa se tarjoaa kyseistä palvelua. Jos toimija on sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa se tarjoaa palveluja, sen olisi kuuluttava sijoittautumisvapauden soveltamisalaan. Jos toimija ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa palvelua tarjotaan, sen toiminnan olisi kuuluttava puolestaan palvelujen vapaan liikkuvuuden piiriin. Yhteisöjen tuomioistuin on johdonmukaisesti katsonut, että kulloisenkin toiminnan tilapäisyyttä on arvioitava paitsi palveluntarjonnan keston myös sen toistuvuuden, ajoittaisuuden tai jatkuvuuden perusteella. Palveluntarjonnan tilapäisyys ei saisi sulkea pois mahdollisuutta, että palveluntarjoajalla olisi jäsenvaltiossa, jossa palvelua tarjotaan, tietty infrastruktuuri, kuten toimisto-, asiakas- tai muu vastaanottotila, kunhan kyseinen infrastruktuuri on välttämätön palveluntarjonnan toteuttamiseksi.
- (78) Jotta varmistetaan palvelujen vapaan liikkuvuuden tehokas täytäntöönpano sekä taataan palvelujen vastaanottajille ja tarjoajille mahdollisuus saada ja tuottaa palveluja kaikkialla yhteisössä ilman rajoja, olisi täsmennettävä, missä määrin voidaan soveltaa sen jäsenvaltion vaatimuksia, jossa palvelua tarjotaan. On välttämätöntä säätää, että palvelujen tarjoamisen vapautta koskeva säännös ei estä jäsenvaltiota, jossa palvelu tarjotaan, saattamasta 16 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti voimaan erityisvaatimuksia yleisen järjestyksen tai yleisen turvallisuuden perusteella taikka kansanterveyden tai ympäristön suojelemiseksi.
- (79) Yhteisöjen tuomioistuin on johdonmukaisesti katsonut, että jäsenvaltiolla säilyy oikeus toteuttaa toimenpiteitä sen estämiseksi, että palveluntarjoajat saavat väärin perustein etua sisämarkkinoiden periaatteiden noudattamisesta. Palveluntarjoajan harjoittama väärinkäyttö on todennettava tapauskohtaisesti.
- (80) On aiheellista varmistaa, että palveluntarjoajat voivat ottaa palveluntarjoamisen kannalta olennaiset välineet mukaansa, kun he matkustavat suorittamaan palveluja toisessa jäsenvaltiossa. Erityisesti on tärkeää välttää tapauksia, joissa palvelua ei voida suorittaa ilman välineitä, sekä tilanteita, joissa palveluntarjoajille aiheutuu lisäkustannuksia esimerkiksi siitä, että heidän on vuokrattava tai ostettava välineitä, jotka ovat erilaisia kuin ne, joita he tavanomaisesti käyttävät, tai siitä, että heidän on poikettava tavanomaisesta toiminnanharjoittamistavastaan merkittävällä tavalla.
- (81) Välineellä ei tarkoiteta fyysisiä esineitä, jotka palveluntarjoaja toimittaa asiakkaalle tai jotka tulevat osaksi fyysisistä esineistä palvelutoiminnan tuloksena (esimerkiksi rakennusmateriaalit tai varaosat) tai joita käytetään paikalla tai jätetään sinne palveluja tarjottaessa (kuten polttoaineet, räjähteet, ilotulitteet, torjunta-aineet, myrkyt tai lääkkeet).
- (82) Tämän direktiivin säännökset eivät saisi estää jäsenvaltiota soveltamasta työehtoja koskevia sääntöjä. Laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä vahvistettujen sääntöjen olisi perustamissopimuksen mukaisesti oltava perusteltuja työntekijöiden suojeluun liittyvistä syistä ja syrjimättömiä, tarpeellisia ja oikeasuhteisia yhteisöjen tuomioistuimen tulkinnan mukaisesti ja muun asiaankuuluvan yhteisön oikeuden mukaisia.
- (83) On aiheellista varmistaa, että palvelujen tarjoamisen vapautta koskevan säännöksen soveltamisesta ei voi poiketa muilla kuin poikkeusten piiriin kuuluvilla aloilla. Nämä poikkeukset ovat välttämättömiä, jotta voidaan ottaa huomioon sisämarkkinoiden yhdentymisaste sekä palveluja koskevat tietyt yhteisön säännökset, joiden mukaan palveluntarjoajaan on sovellettava muun kuin sijoittautumisjäsenvaltion lainsäädäntöä. Lisäksi olisi voitava poikkeuksellisesti tietyissä yksittäistapauksissa toteuttaa toimenpiteitä tietyn palveluntarjoajan varalta sisältöä ja menettelyä koskevin tietyin tarkoin määritellyin edellytyksin. Lisäksi palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevien poikkeuksellisesti hyväksyttyjen rajoitusten olisi oltava niiden perusoikeuksien mukaisia, jotka kuuluvat erottamattomasti yhteisön oikeusjärjestyksen mukaisiin yleisiin oikeusperiaatteisiin.
- (84) Postipalvelujen osalta tehtäviä poikkeuksia palvelujen tarjoamisen vapautta koskevasta säännöksestä olisi sovellettava sekä yleispalvelujen tarjoajalle varattuihin toimiin että muihin postipalveluihin.

- (85) Saatavien oikeudelliseen perintään liittyvän poikkeuksen palvelujen tarjoamisen vapautta koskevasta säännöksestä ja viittauksen mahdolliseen tulevaan yhdenmukaistamissäädökseen olisi koskettava vain sellaisten toimintojen aloittamista ja harjoittamista, joissa on kysymys erityisesti saatavien perintään liittyvien asioiden saattamisesta tuomioistuimen käsiteltäviksi.
- (86) Tämä direktiivi ei vaikuta työehtoihin, joita palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY (¹) mukaisesti sovelletaan työntekijöihin, jotka on lähetetty tuottamaan palvelu toisen jäsenvaltion alueella. Direktiivissä 96/71/EY säädetään tällaisten tapausten osalta, että palveluntarjoajan on noudatettava luetelluilla aloilla siinä jäsenvaltiossa sovellettavia työehtoja, jossa palvelua tarjotaan. Näitä työehtoja ovat: enimmäistyöajat ja vähimmäislepoajat, palkallisten vuosilomien vähimmäiskesto, vähimmäispalkat ja ylityökorvaukset, työntekijöiden vuokraamista koskevat ehdot ja erityisesti työvoimanvuokrausyritysten käyttöön asettamien työntekijöiden suojele, työturvallisuus, työterveys ja työhygieniä, raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden naisten sekä lasten ja nuorten työehtoihin ja -oloihin sovellettavat suojatoimenpiteet, miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu sekä muut syrjintäkieltoa koskevat säännökset. Tämä käytäntö ei koske vain lakisääteisiä työehtoja vaan myös työehtosopimuksissa tai välitystuomioilla vahvistettuja työehtoja, jotka on julistettu sitoviksi tai jotka ovat yleisesti sovellettavia direktiivissä 96/71/EY tarkoitetulla tavalla. Tämä direktiivi ei myöskään estä jäsenvaltioita soveltamasta työehtoja muihin kuin direktiivin 96/71/EY 3 artiklan 1 kohdassa lueteltuihin tapauksiin yleisen järjestyksen perusteella.
- (87) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa myöskään työehtoihin tapauksissa, joissa rajat ylittävän palvelun tuottamista varten palkattu työntekijä on palkattu siinä jäsenvaltiossa, jossa palvelu suoritetaan. Direktiivi ei myöskään saisi vaikuttaa niiden jäsenvaltioiden oikeuteen, joissa palvelu suoritetaan, määritellä työsuhteen olemassaolon kriteerit sekä ero itsenäisten ammatinharjoittajien ja palkattujen työntekijöiden välillä ns. näennäiset itsenäiset ammatinharjoittajat mukaan luettuina. Perustamissopimuksen 39 artiklassa tarkoitetun työsuhteen olennaisena tunnusmerkkinä olisi oltava se, että henkilö tekee tietyssä aikana toiselle henkilölle tämän johdon alaisena työsuorituksen ja saa siitä vastikkeeksi palkkaa. Perustamissopimuksen 43 ja 49 artiklassa tarkoitettuna itsenäisenä ammattina on pidettävä sellaista ammattia, jota henkilö harjoittaa ilman alaisuussuhdetta.
- (88) Palvelujen tarjoamisen vapautta koskevaa säännöstä ei tulisi soveltaa, kun jonkin toiminnan harjoittaminen on jäsenvaltiossa yhteisön lainsäädännön mukaisesti sallittu vain tietyille ammattikunnalle esimerkiksi sallimalla vain asianajajien antaa oikeudellista neuvontaa.
- (89) Poikkeus palvelujen tarjoamisen vapautta koskevan säännöksen soveltamisesta, kun on kyse sellaisen ajoneuvon rekisteröinnistä, joka on leasingvuokrattu muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa sitä käytetään, on tulosta yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, jossa todetaan, että jäsenvaltio voi asettaa tällaisen velvoitteen alueellaan käytetyille ajoneuvoille oikeasuhteisin ehdoin. Tämä poikkeus ei koske satunnaista tai tilapäistä vuokrausta.
- (90) Palveluntarjoajan ja asiakkaan sekä työnantajan ja työntekijän välisiä sopimussuhteita ei ole syytä sisällyttää tämän direktiivin soveltamisalaan. Palveluntarjoajan sopimusvelvoitteisiin ja sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettava lainsäädäntö olisi määriteltävä kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen mukaisesti.
- (91) Jäsenvaltioille olisi jätettävä mahdollisuus ryhtyä palvelujen tarjoamisen vapautta koskevan säännöksen soveltamisesta poikkeaviin toimenpiteisiin toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen palveluntarjoajan suhteen poikkeuksellisesti ja yksittäistapauksissa palvelujen turvallisuuden perusteella. Tällaisten toimenpiteiden toteuttamismahdollisuus olisi kuitenkin oltava käytettävissä ainoastaan yhteisön laajuisen yhdenmukaistamisen puuttuessa.
- (92) Palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevat tämän direktiivin vastaiset rajoitukset voivat johtua paitsi toimenpiteistä palveluntarjoajaa kohtaan myös monista esteistä, jotka haittaavat vastaanottajien ja erityisesti kuluttajien mahdollisuuksia käyttää palveluja. Tässä direktiivissä luetellaan esimerkinomaisesti tietyntyyppisiä vastaanottajaan kohdistuvia rajoituksia tilanteessa, jossa tämä haluaa käyttää toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen palveluntarjoajan palvelua. Tämä koskee myös tapauksia, joissa palvelujen vastaanottajien on hankittava lupa toimivaltaisilta viranomaisilta tai annettava toimivaltaisille viranomaisille ilmoitus vastaanottaakseen palvelun johonkin toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelta palveluntarjoajalta. Tämä ei koske yleisiä lupajärjestelmiä, joita sovelletaan myös sellaisen palvelun käyttöön, jonka suorittaa samaan jäsenvaltioon sijoittautunut palveluntarjoaja.

(¹) EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

- (93) Tietyn palvelun käyttöön myönnettävän avustuksen käsitettä ei tulisi soveltaa jäsenvaltioiden etenkin sosiaali- tai kulttuurialalla myöntämiin tukiiin, joihin sovelletaan yhteisön kilpailusääntöjä, eikä myöskään tietyn palvelun käyttöön liittymättömiin yleisiin avustuksiin, kuten opiskelijoille myönnettäviin avustuksiin tai lainoihin.
- (94) Palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevien perustamissopimuksen määräysten mukaan vastaanottajan kansalaisuuteen tai asuinmaahan tai asuinpaikkakuntaan perustuva syrjintä on kielletty. Syrjintänä pidettäisiin esimerkiksi ainoastaan toisen jäsenvaltion kansalaisille asetettua velvoitetta toimittaa palvelun tai edullisempien ehtojen tai hintojen saamiseksi alkuperäisiä asiakirjoja tai oikeaksi todistettuja jäljennöksiä, kansalaisuuden osoittava todistus tai virallisia asiakirjakäännöksiä. Syrjivien vaatimusten kieltäminen ei saisi kuitenkaan estää tietyille vastaanottajille varattujen ja etenkin hinnoittelun liittyvien etuuksien soveltamista oikeutetuin ja objektiivisin perustein.
- (95) Sisämarkkinoiden syrjimättömyysperiaate edellyttää, että vastaanottajalla ja etenkin kuluttajalla olevaa mahdollisuutta käyttää yleisölle tarjottua palvelua ei kielletä tai rajoiteta vastaanottajan kansalaisuuden tai asuinpaikan perusteella yleisön tietoon saatetuissa yleisissä ehdoissa. Tämän perusteella ei kuitenkaan pidetä laittomana syrjintänä sitä, että yleisissä ehdoissa vahvistetaan palvelun tuottamiseen liittyviä vaihtelevia tariffeja, hintoja ja ehtoja, jotka perustellaan objektiivisin tekijöin, jotka voivat vaihdella maittain ja joita voivat olla esimerkiksi etäisyydestä johtuvat lisäkustannukset, palvelun tuottamisen tekniset ominaispiirteet, erilaiset markkinaolosuhteet, kuten kysynnän kasvu tai väheneminen, joka johtuu kausivaihteluista, jäsenvaltioiden erilaisista lomakausista ja eri kilpailijoiden hinnoittelusta, tai sijoittautumisjäsenvaltion määräyksistä poikkeaviin määräyksiin liittyvät lisäriskit. Tämän perusteella ei myöskään ole laitonta syrjintää se, että kuluttajalle ei tarjota palvelua sen vuoksi, että tietyllä alueella ei ole olemassa vaadittavia tekijän- tai teollisoikeuksia.
- (96) On aiheellista säätää, että palveluntarjoajan on ilmoitettava sähköpostiosoitteensa ja verkkosivustonsa osoite yhtenä keinona palveluntarjoajalta edellytettävien tietojen toimittamiseksi helposti vastaanottajan saataville. Velvoite, jonka mukaan palveluntarjoajien on annettava tietyt tiedot aineistossa, jossa tarjottavat palvelut esitellään yksityiskohtaisesti, ei kuitenkaan saisi koskea yleisluonteisia kaupallisia tiedotteita, kuten mainontaa, vaan pikemminkin esitteitä, joissa ehdotettuja palveluja esitellään yksityiskohtaisesti, myös verkkosivustolla olevia esitteitä.
- (97) Tässä direktiivissä on tarpeen säätää palvelujen korkeaa laatua koskevista tietyistä säännöistä, joilla varmistetaan erityisesti tietoja ja avoimuutta koskevat vaatimukset. Näitä sääntöjä olisi sovellettava sekä tapauksiin, joissa tarjotaan rajatylittäviä palveluja jäsenvaltioiden välillä että tapauksiin, joissa jäsenvaltioon sijoittautunut palveluntarjoaja tarjoaa siellä palveluja, asettamatta tarpeettomia rasitteita pk-yrityksille. Ne eivät saisi millään tavalla estää jäsenvaltioita soveltamasta tämän direktiivin ja muun yhteisön oikeuden mukaisesti muita tai erilaisia laatuvaatimuksia.
- (98) Sellaisten palvelujen tarjoajilta, joihin sisältyy välitön ja erityinen terveys- tai turvallisuusriski tai erityinen taloudellinen riski vastaanottajan tai kolmannen henkilön kannalta, olisi periaatteessa vaadittava asianmukainen ammatillinen vastuuvakuutus tai vastaava tai vertailukelpoinen vakuus, mikä merkitsee sitä, että palveluntarjoajalla olisi pääsääntöisesti oltava riittävän kattava vakuutus yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa kuin sijoittautumisjäsenvaltiossa tarjoamansa palvelun osalta.
- (99) Vakuutuksen tai vakuuden olisi oltava riskin luonteeseen ja laajuuteen nähden oikeassa suhteessa. Sen vuoksi olisi tarpeen, että palveluntarjoajan vakuutuksen kattavuus olisi rajatylittävä vain, jos palveluntarjoaja tosiasiallisesti tarjoaa palveluja muissa jäsenvaltioissa. Jäsenvaltiot eivät saisi vahvistaa yksityiskohtaisempia sääntöjä vakuutuksen kattavuudesta ja asettaa esimerkiksi vakuutusmäärää koskevia vähimmäismääriä tai vakuutuksen kattavuuteen sovellettavia poikkeuksia koskevia rajoituksia. Palveluntarjoajien ja vakuutusyhtiöiden olisi voitava joustavasti neuvotella riskin luonteen ja laajuuden tarkasti kattavat vakuutukset. Ei ole tarpeen myöskään säätää lailla velvoitteesta ottaa asianmukainen vakuutus. Tältä osin olisi riittävää, että vakuuttamisvelvoite sisältyy ammatillisten järjestöjen vahvistamiin eettisiin sääntöihin. Vakuutusyhtiöitä ei myöskään saisi velvoittaa myöntämään vakuutusta.
- (100) On tarpeen poistaa säänneltyjä ammatteja koskevan kaupallisen viestinnän täydelliset kiellot, jolloin ei kuitenkaan poistettaisi kaupallisen viestinnän sisältöön kohdistuvia kieltoja vaan ne, joilla kielletään yleisesti tietyn ammatin osalta yhden tai useamman tyyppinen kaupallinen viestintä, esimerkiksi kaikki mainokset tietynlaisissa joukkoviestimissä tai osassa niitä. Kaupallisen viestinnän sisällön ja sitä koskevien menettelyjen osalta ammattihenkilöitä olisi kehoitettava laatimaan yhteisön tason käytännösääntöjä yhteisön lainsäädäntöä noudattaen.

- (101) Palvelujen vastaanottajien ja erityisesti kuluttajien edun kannalta on syytä varmistaa, että palveluntarjoajat voivat tarjota monialapalveluja ja että näiden palvelujen tarjoamista rajoitetaan ainoastaan siinä määrin kuin se on tarpeellista säänneltyjen ammattien harjoittajien riippumattomuuden, puolueettomuuden ja luotettavuuden takaamiseksi. Tämä ei vaikuta sellaisiin toiminnan harjoittamista koskeviin rajoituksiin ja kieltoihin, joiden tarkoituksena on varmistaa riippumattomuus tapauksissa, joissa jäsenvaltio antaa palveluntarjoajalle erityistehtäviä varsinkin kaupunkisuunnittelun alalla, eikä se saisi vaikuttaa kilpailusääntöjen soveltamiseen.
- (102) Vastaanottajille tarjottujen ja tuotettujen palvelujen laatua koskevan avoimuuden lisäämiseksi ja vertailukelpoisten perusteiden mukaan tehtyjen arviointien edistämiseksi on tärkeää, että merkintöjen ja muiden erottuvien merkkien merkitystä koskevat tiedot ovat helposti saatavilla. Tällainen avoimuusvaatimus on erityisen merkittävä matkailualan kaltaisilla aloilla ja varsinkin hotellipalveluissa, joiden luokittelujärjestelmä on laajalti käytössä. Lisäksi olisi tutkittava, missä määrin eurooppalainen standardointi voi olla avuksi palvelujen yhteensopivuuden ja laadun edistämiseksi. Eurooppalaisia standardeja kehittävät Euroopan standardointielimet, joita ovat Euroopan standardointikomitea (CEN), Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea (Cenelec) ja Euroopan telealan standardointilaitos (ETSI). Tarvittaessa komissio voi antaa toimeksiannon erityisten eurooppalaisten standardien laatimiseksi niiden menettelyjen mukaisesti, joista on säädetty teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/34/EY ⁽¹⁾.
- (103) Tuomioistuinten päätösten täytäntöönpanoon liittyvien mahdollisten ongelmien ratkaisemiseksi on syytä säätää, että jäsenvaltiot hyväksyvät toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden laitosten tai elinten, kuten pankkien, vakuutusentantajien tai muiden rahoituspalvelujen tarjoajien, vastaavat vakuudet.
- (104) Jäsenvaltioiden kuluttajansuojaviranomaisten verkoston kehittäminen, josta on annettu asetus (EY) N:o 2006/2004, täydentää tässä direktiivissä säädettyä yhteistyötä. Kuluttajansuojalainsäädännön soveltaminen rajatylittäviin tilanteisiin etenkin uusien markkinointi- ja myyntikäytänteiden kehittymisen myötä sekä tarve poistaa eräitä alan yhteistyötä haittaavia esteitä edellyttävät jäsenvaltioilta entistä tiiviimpää yhteistyötä. Tällä alalla onkin välttämätöntä varmistaa, että jäsenvaltiot vaativat toimijoita lopettamaan alueellaan laittomat käytänteet, jotka kohdistuvat toisen jäsenvaltion kuluttajiin.
- (105) Hallinnollinen yhteistyö on olennaisen tärkeää palvelujen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta. Jäsenvaltioiden yhteistyön puute johtaa palveluntarjoajiin sovellettavien sääntöjen nopeaan lisääntymiseen tai rajatylittävän toiminnan tarkastusten päällekkäisyyteen, ja epärehelliset kauppiat voivat myös käyttää sitä hyväkseen välttääkseen valvontaa tai kiertääkseen palveluihin sovellettavia kansallisia sääntöjä. Tämän vuoksi on olennaisen tärkeää säätää jäsenvaltioille selvät, oikeudellisesti sitovat velvoitteet tehokasta yhteistyötä varten.
- (106) Hallinnollista yhteistyötä koskevassa luvussa tulisi "valvonnalla" tarkoittaa seuranta- ja selvityksiä, ongelmien ratkaisua, lainvalvontaa ja seuraamusten täytäntöönpanoa sekä niihin liittyviä jatkotoimenpiteitä.
- (107) Tavanomaisissa olosuhteissa keskinäisen avunannon tulisi tapahtua suoraan toimivaltaisten viranomaisten kesken. Jäsenvaltioiden nimeämien yhteyspisteiden olisi edellytettävä avustavan tässä prosessissa ainoastaan ongelmatilanteissa, esimerkiksi jos tarvitaan apua asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen määrittämisessä.
- (108) Eräitä keskinäiseen avunantoon liittyviä velvoitteita tulisi soveltaa kaikkiin tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin tapauksiin, myös silloin kun palveluntarjoaja sijoittautuu toiseen jäsenvaltioon. Toisia keskinäiseen avunantoon liittyviä velvoitteita tulisi soveltaa vain sellaiseen rajatylittävään palvelujen tarjoamiseen, johon sovelletaan palvelujen tarjoamisen vapautta koskevaa säännöstä. Eräitä toisia velvoitteita taas tulisi soveltaa kaikkeen rajatylittävään palvelujen tarjoamiseen, mukaan luettuina ne alat, joita palvelujen tarjoamisen vapautta koskeva säännös ei koske. Rajatylittävään palvelujen tarjoamiseen olisi kuuluttava tapausten, joissa palveluja tarjotaan etäältä ja joissa vastaanottaja matkustaa palveluntarjoajan sijoittautumisjäsenvaltioon palvelujen vastaanottamista varten.
- (109) Siinä tapauksessa, että palveluntarjoaja siirtyy muuhun jäsenvaltioon kuin sijoittautumisjäsenvaltioon, olisi säädettävä näiden kahden jäsenvaltion välisestä keskinäisestä avusta, jotta kyseinen muu kuin alkuperäjäsenvaltiona oleva jäsenvaltio voi suorittaa tarkistuksia, tarkastuksia ja tutkimuksia sijoittautumisjäsenvaltion pyynnöstä tai suorittaa omasta aloitteestaan kyseisiä tarkastuksia, jos on kyse yksinomaan tosiseikkojen toteamisesta.
- (110) Jäsenvaltioiden ei kuitenkaan pitäisi voida kiertää tässä direktiivissä vahvistettuja sääntöjä – mukaan luettuna palvelujen tarjoamisen vapautta koskeva säännös – tekemällä syrjiä tai suhteettomia tarkistuksia, tarkastuksia tai tutkimuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

- (111) Tämän direktiivin säännökset palveluntarjoajien hyvää mainetta koskevasta tietojenvaihdosta eivät saisi korvata poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä rikosasioissa koskevia aloitteita eivätkä etenkin lainvalvonnasta vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten ja rikosrekisterien välistä tietojenvaihtoa koskevia aloitteita.
- (112) Jäsenvaltioiden välisen yhteistyön edellytyksenä on toimiva sähköinen tietojärjestelmä, jonka avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat helposti tunnistaa asianomaiset yhteistyökumppaninsa muissa jäsenvaltioissa ja viestiä tehokkaasti.
- (113) On aiheellista säätää, että jäsenvaltiot kannustavat yhteistyössä komission kanssa sidosryhmiä laatimaan yhteisön tason käytännesääntöjä, joiden tavoitteena on erityisesti palvelujen laadun parantaminen ja joissa otetaan huomioon kunkin ammatin erityispiirteet. Käytännesääntöjen on oltava yhteisön oikeuden mukaisia ja täytettävä erityisesti kilpailulainsäädännön vaatimukset. Niiden olisi oltava sopusoinnussa jäsenvaltioissa voimassa olevien hyvää ammattitapaa koskevien oikeudellisesti sitovien sääntöjen kanssa.
- (114) Jäsenvaltioiden olisi kannustettava erityisesti ammattialajärjestöjä, ammatillisia järjestöjä ja vastaavia elimiä laatimaan käytännesääntöjä yhteisön tasolla. Näihin käytännesääntöihin olisi sisällytettävä – kunkin ammatin erityispiirteet huomioon ottaen – säänneltyjä ammatteja koskevan kaupallisen viestinnän säännöt sekä säänneltyjen ammattien hyvää ammattitapaa koskevat säännöt, joiden tavoitteena on taata erityisesti riippumattomuus, puolueettomuus ja ammatillinen salassapitovelvollisuus. Lisäksi käytännesääntöihin olisi sisällytettävä kiinteistönvälittäjien toimintaa ohjaavat ehdot. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava rinnakkaistoimenpiteitä kannustaakseen ammattialajärjestöjä ja ammatillisia järjestöjä tai vastaavia elimiä panemaan yhteisön tasolla hyväksytyt käytännesäännöt täytäntöön kansallisella tasolla.
- (115) Yhteisön tason käytännesääntöjen tarkoituksena on asettaa toiminnalle vähimmäisvaatimukset, ja ne täydentävät jäsenvaltioiden oikeudellisia vaatimuksia. Ne eivät estä jäsenvaltioita toteuttamasta yhteisön lainsäädännön mukaisesti tiukempia lainsäädäntöön kuuluvia toimenpiteitä tai kansallisia ammatillisia järjestöjä antamasta mahdollisuutta laajempaan suojaan kansallisissa käytännesäännöissään.
- (116) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita, eli palveluntarjoajien vapautta sijoitautua jäsenvaltioihin ja palvelujen vapaata liikkuvuutta jäsenvaltioiden välillä haittaavien esteiden poistaminen, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainituksa artiklassa

vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

- (117) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,
- (118) Jäsenvaltioita kannustetaan paremmasta lainsäädännöstä toimielinten välillä tehdyn sopimuksen⁽²⁾ 34 kohdan mukaisesti laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yleissäännökset, joiden avulla edistetään palveluntarjoajien sijoittautumisvapautta ja palvelujen vapaata liikkuvuutta niin, että samalla taataan palvelujen korkea laatu.

2. Tässä direktiivissä ei käsitellä sellaisten yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen vapauttamista, jotka on varattu julkisille tai yksityisille tahoille, eikä palveluja tarjoavien julkisten tahojen yksityistämistä.

3. Tässä direktiivissä ei käsitellä palveluja tarjoavien monopoliin purkamista eikä jäsenvaltioiden myöntämää tukea, jota koskevat yhteisön kilpailusäännöt.

Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden vapauteen yhteisön oikeuden mukaisesti määritellä, mitä palveluja ne pitävät yleistä taloudellista etua koskevinä palveluina, miten nämä palvelut olisi järjestettävä ja rahoitettava valtiontukisääntöjen mukaisesti ja mitä erityisiä velvoitteita niihin olisi sovellettava.

4. Tämä direktiivi ei vaikuta toimiin, joita yhteisössä tai jäsenvaltioissa toteutetaan yhteisön oikeuden mukaisesti kulttuurisen tai kielellisen monimuotoisuuden tai tiedotusvälineiden moniarvoisuuden suojelemiseksi tai edistämiseksi.

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

(2) EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

5. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden rikoslainsäädäntöön. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa tässä direktiivissä vahvistettuja sääntöjä kiertäen rajoittaa palvelujen tarjoamisen vapautta soveltamalla rikosoikeudellisia säännöksiä, joilla nimenomaisesti säännellään palvelutoiminnan aloittamista tai harjoittamista tai jotka nimenomaisesti vaikuttavat niihin.

6. Tämä direktiivi ei vaikuta työoikeuteen, toisin sanoen jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti soveltamiin lakisääteisiin tai sopimusperusteisiin työehtoihin mukaan luettuna työterveys ja työturvallisuus ja työnantajien ja työntekijöiden väliset suhteet. Tämä direktiivi ei myöskään vaikuta jäsenvaltioiden kansallisen sosiaaliturvalainsäädännön soveltamiseen.

7. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioissa ja yhteisön oikeudessa tunnustettujen perusoikeuksien harjoittamiseen. Se ei vaikuta myöskään oikeuteen neuvotella, tehdä ja panna täytäntöön työehtosopimuksia eikä oikeuteen työtaistelutoimenpiteisiin yhteisön oikeuden mukaisia kansallisia sääntöjä ja käytäntöjä noudattaen.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan sellaisten palveluntarjoajien tuottamiin palveluihin, jotka ovat sijoittautuneet johonkin jäsenvaltioon.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin toimiin:

- a) muut kuin taloudelliset yleishyödylliset palvelut;
- b) rahoituspalvelut, kuten pankki-, luotto-, vakuutus- ja jälleenvakuutuspalvelut, ammatillisiin lisäeläkkeisiin ja yksilöllisiin lisäeläkejärjestelyihin liittyvät palvelut, arvopaperi-, sijoitusrahasto- ja maksupalvelut ja sijoitusneuvonta mukaan luettuina direktiivin 2006/48/EY liitteessä I mainitut palvelut;
- c) sähköiset viestintäpalvelut ja -verkot sekä niiden liitännäistoiminnot ja -palvelut direktiivien 2002/19/EY, 2002/20/EY, 2002/21/EY, 2002/22/EY ja 2002/58/EY soveltamisalaan kuuluvien seikkojen osalta;
- d) kuljetusalan palvelut, mukaan lukien satamapalvelut, jotka kuuluvat perustamissopimuksen V osaston soveltamisalaan;
- e) työvoimanvuokrausyritysten palvelut;
- f) terveydenhuoltopalvelut riippumatta siitä, tuotetaanko ne terveydenhuollon toimintayksiköissä, miten ne on organisoitu tai rahoitettu kansallisesti ja ovatko ne julkisia vai yksityisiä;

- g) audiovisuaaliset palvelut, mukaan luettuina elokuvapalvelut, niiden tuotanto-, lähetyk- ja levitystavasta riippumatta, sekä radiolähetykset;
- h) rahapelitoiminta, joka tapahtuu rahallista arvoa omaavien panoksin sattumaan perustuvissa peleissä, arpajaiset, rahapelitoiminta kasinoissa ja vedonlyöntitoiminta mukaan luettuina;
- i) toiminta, joka liittyy perustamissopimuksen 45 artiklassa tarkoitettuun julkisen vallan käyttöön;
- j) sosiaalipalvelut, jotka liittyvät sosiaaliseen asumiseen, lastenhoitoon ja pysyvästi tai tilapäisesti avun tarpeessa olevien perheiden ja yksittäisten ihmisten tukemiseen ja joiden tarjoamisesta huolehtivat valtio, valtion erityisesti valtuuttamat palveluntarjoajat tai valtion tunnustamat hyväntekeväisyysjärjestöt;
- k) yksityiset turvallisuuspalvelut;
- l) hallituksen virallisella säädöksellä nimitettyjen notaarien ja haastemiesten tarjoamat palvelut.

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta verotusta koskeviin asioihin.

3 artikla

Suhde muihin yhteisön oikeuden säännöksiin

1. Jos tämän direktiivin säännökset ovat ristiriidassa palvelutoiminnan aloittamisen ja harjoittamisen erityisiä näkökohtia tietyillä aloilla tai tietyissä ammateissa säätelevien muiden yhteisön säädösten kanssa, muiden yhteisön säädösten säännöksillä on etusija ja niitä sovelletaan kyseisiin aloihin ja ammatteihin. Tällaisia ovat muun muassa:

- a) direktiivi 96/71/EY;
- b) asetus (ETY) N:o 1408/71;
- c) televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/552/ETY⁽¹⁾;
- d) direktiivi 2005/36/EY.

2. Tämä direktiivi ei koske kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen soveltamista etenkin siltä osin kuin kyse on sopimusvelvoitteisiin ja sopimuksenulkoisiin velvoitteisiin sovellettavasta lainsäädännöstä, mukaan lukien säännöt, joilla taataan, että kuluttajat nauttivat jäsenvaltionsa kuluttajansuojalainsäädännössä vahvistettujen kuluttajansuojamääräysten tarjoamasta suojasta.

⁽¹⁾ EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY (EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60).

3. Jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin säännöksiä noudattaen niitä perustamissopimuksen määräyksiä, joilla säännellään sijoittautumisoikeutta ja palvelujen vapaata liikkuvuutta.

4 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) "palvelulla" itsenäisenä ammatinharjoittajana suoritettavaa perustamissopimuksen 50 artiklassa tarkoitettua taloudellista toimintaa, josta yleensä saadaan korvaus;
- 2) "palveluntarjoajalla" luonnollista henkilöä, joka on jonkin jäsenvaltion kansalainen, tai perustamissopimuksen 48 artiklassa tarkoitettua jäsenvaltioon sijoittautunutta oikeushenkilöä, joka tarjoaa tai tuottaa palvelun;
- 3) "vastaanottajalla" luonnollista henkilöä, joka on jonkin jäsenvaltion kansalainen tai jolle on myönnetty oikeuksia yhteisön säädöksillä, tai perustamissopimuksen 48 artiklassa tarkoitettua jäsenvaltioon sijoittautunutta oikeushenkilöä, joka käyttää tai haluaa käyttää palvelua elinkeinotoiminnassaan tai muusta syystä;
- 4) "sijoittautumisjäsenvaltiolla" jäsenvaltiota, jonka alueelle kyseinen palveluntarjoaja on sijoittautunut;
- 5) "sijoittautumisella" perustamissopimuksen 43 artiklassa tarkoitettua palveluntarjoajan tosiasiallista taloudellista toimintaa määrittelemättömän ajanjakson ajan pysyvän infrastruktuurin kautta, josta tosiasiallinen palveluntarjoaja tapahtuu;
- 6) "lupajärjestelmällä" menettelyä, jonka mukaisesti palveluntarjoajan tai vastaanottajan on käännettävä toimivaltaisen viranomaisen puoleen saadakseen virallisen päätöksen tai hylkijäisen päätöksen, joka oikeuttaa palvelutoiminnan aloittamiseen tai harjoittamiseen;
- 7) "vaatimuksella" veloitetta, kieltoa, ehtoa tai rajoitusta, joka sisältyy jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin tai johtuu oikeus- tai viranomaiskäytännöstä, ammattiasäännöistä tai ammattijärjestöjen tai muiden ammatillisten organisaatioiden yhteisistä säännöistä, jotka ne ovat vahvistaneet itsemääräämisoikeutensa puitteissa; työmarkkinaosapuolten neuvottelussa työehtosopimuksissa vahvistettuja normeja ei sellaisenaan katsota tässä direktiivissä tarkoitetuiksi vaatimuksiksi;
- 8) "yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä" syitä, jotka yhteisön tuomioistuimen oikeuskäytännössä on vahvistettu sellaisiksi ja joihin kuuluvat muun muassa seuraavat: yleinen järjestys, yleinen turvallisuus, kansanterveys, sosiaaliturvajärjestelmän rahoituksen tasapainon turvaaminen, kuluttajien, palvelujen vastaanottajien ja työntekijöiden suojeleminen, liiketoimien rehellisyys, petostentorjunta, ympäristönsuojelu kaupunkiympäristö mukaan luettuna, eläinten terveys, henkisen

omaisuuden suojeleminen, kansallisen historiallisen ja taideperinnön säilyttäminen sekä sosiaali- ja kulttuuripolitiikan tavoitteet;

- 9) "toimivaltaisella viranomaisella" jäsenvaltion elintä tai laitosta, jolla on oikeus valvoa tai säännellä palvelutoimintaa, kuten hallintoviranomaiset, mukaan luettuina sellaisina toimivat tuomioistuimet, ammattiala- ja ammatilliset järjestöt sekä organisaatiot, jotka itsemääräämisoikeutensa puitteissa säätelevät yhteisesti palvelutoiminnan aloittamista tai harjoittamista;
- 10) "jäsenvaltiolla, jossa palvelu tarjotaan" jäsenvaltiota, jossa toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut palveluntarjoaja toteuttaa palvelun;
- 11) "säännellyllä ammatilla" direktiivin 2005/36/EY 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua yhdestä tai useammasta toiminnan lajista koostuvaa ammattitoimintaa;
- 12) "kaupallisella viestinnällä" kaikkia viestinnän muotoja, joiden tarkoituksena on edistää suoraan tai epäsuorasti sellaisen yrityksen, organisaation tai henkilön tavaroita, palveluja tai imagoa, joka harjoittaa kaupallista, teollista tai käsityötoimintaa tai säänneltyä ammattia. Kaupallisena viestintänä ei yksinään pidetä seuraavia:
 - a) yrityksen, organisaation tai henkilön elinkeinotoimintaan suoraan liittyviä yhteystietoja verkkotunnus ja sähköpostiosoite mukaan luettuina;
 - b) yrityksen, organisaation tai henkilön tavaroihin, palveluihin tai imagoon liittyviä itsenäisesti koottuja tietoja, etenkin silloin, kun ne toimitetaan vastikkeetta.

II LUKU

HALLINNOLLINEN YKSINKERTAISTAMINEN

5 artikla

Menettelyjen yksinkertaistaminen

1. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava menettelyjä ja muodollisuuksia, joita sovelletaan palvelutoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen. Jos tämän kohdan nojalla tarkastellut menettelyt ja muodollisuudet eivät ole riittävän yksinkertaisia, jäsenvaltioiden on yksinkertaistettava niitä.
2. Komissio voi ottaa käyttöön yhteisön tasolla yhtenäistettyjä lomakkeita 40 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen. Lomakkeiden on vastattava sertifikaatteja, todistuksia tai muita asiakirjoja, joita palveluntarjoajalta vaaditaan.

3. Kun jäsenvaltiot pyytävät palveluntarjoajaa tai vastaanottajaa toimittamaan vaatimuksen noudattamista osoittavan sertifikaatin, todistuksen tai muun asiakirjan, jäsenvaltioiden on hyväksyttävä kaikki toisen jäsenvaltion asiakirjat, joilla on vastaava tarkoitus tai joista seuraa, että kyseinen vaatimus on täytetty. Niiden on pidättäydyttävä vaatimasta toisen jäsenvaltion asiakirjoja alkuperäisinä, oikeaksi todistettuna jäljennöksenä tai virallisena käännöksenä, paitsi jos muissa yhteisön säädöksissä toisin säädetään tai jos poikkeukseen on yleisen edun mukainen pakottava syy, yleinen järjestys ja turvallisuus mukaan luettuina.

Mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen vaatia asiakirjoista omalla virallisella kielellään tehtyjä oikeiksi todistamattomia käännöksiä.

4. Edellä olevaa 3 kohtaa ei sovelleta asiakirjoihin, joita tarkoitetaan direktiivin 2005/36/EY 7 artiklan 2 kohdassa ja 50 artiklassa, julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY ⁽¹⁾ 45 artiklan 3 kohdassa, 46, 49 ja 50 artiklassa, asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/5/EY ⁽²⁾ 3 artiklan 2 kohdassa, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi 9 päivänä maaliskuuta 1968 annetussa neuvoston direktiivissä 68/151/ETY ⁽³⁾ tai toisen valtion lakien alaisen tietynlaisen yhtiön jäsenvaltiossa perustamiin haarakonttoreihin liittyvistä ilmoitusvaatimuksista 21 päivänä joulukuuta 1989 annetussa neuvoston yhdennessätoista direktiivissä 89/666/ETY ⁽⁴⁾.

6 artikla

Keskitetty asiointipisteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että palveluntarjoaja pysyy hoitamaan keskitettyjen asiointipisteiden kautta, seuraavat menettelyt ja muodollisuudet:

- a) kaikki menettelyt ja muodollisuudet, jotka ovat tarpeen palvelutoiminnan aloittamiseksi, erityisesti ilmoitukset, tiedonannot tai toimivaltaisen viranomaisen lupaa koskevat hakemukset, myös rekisteriin, luetteloon, tietokantaan tai ammattialajärjestöön kirjoittautumista koskevat hakemukset;

⁽¹⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2083/2005 (EUVL L 333, 20.12.2005, s. 28).

⁽²⁾ EYVL L 77, 14.3.1998, s. 36, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽³⁾ EYVL L 65, 14.3.1968, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/58/EY (EUVL L 221, 4.9.2003, s. 13).

⁽⁴⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 36.

- b) palvelutoiminnan harjoittamisen edellyttämät lupahakemukset.

2. Keskitettyjen asiointipisteiden perustaminen ei vaikuta viranomaisten tehtävien ja toimivallan jakoon kansallisissa järjestelmissä.

7 artikla

Tiedonsaantioikeus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että palveluntarjoajat ja vastaanottajat saavat vaivatta seuraavat tiedot keskitetyistä asiointipisteistä:

- a) jäsenvaltion alueelle sijoittautuneisiin palveluntarjoajiin sovellettavat vaatimukset, erityisesti palvelutoiminnan aloittamisessa ja harjoittamisessa noudatettavat menettelyt ja muodollisuudet;
- b) toimivaltaisten viranomaisten tavoittamiseksi vaadittavat yhteystiedot, myös palvelutoiminnan harjoittamisen alalla toimivaltaisten viranomaisten yhteystiedot;
- c) keinot ja ehdot, jotka koskevat pääsyä palveluntarjoajien ja palvelujen julkisiin rekistereihin ja tietokantoihin;
- d) yleisesti käytettävissä olevat muutoksenhakukeinot toimivaltaisten viranomaisten ja palveluntarjoajien tai vastaanottajien välisissä, palveluntarjoajan ja vastaanottajan välisissä tai palveluntarjoajien välisissä riita-asioissa;
- e) muita kuin toimivaltaisia viranomaisia edustavien sellaisten järjestöjen ja organisaatioiden yhteystiedot, joista palveluntarjoajat tai vastaanottajat voivat saada käytännön neuvoja.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että palveluntarjoajat ja vastaanottajat saavat pyytäessään toimivaltaisilta viranomaisilta neuvoja, kuten tietoja siitä, miten 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia yleisesti tulkitaan ja sovelletaan. Tällaisiin neuvoihin on tarvittaessa sisällyttävä selkeä kaikki vaiheet läpi käyvä opas. Tiedot on annettava selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot ja neuvonta annetaan selkeällä ja yksiselitteisellä tavalla, että ne ovat helposti saatavilla etätietona ja sähköisesti ja että ne pidetään ajan tasalla.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskitetyt asiointipisteet ja toimivaltaiset viranomaiset vastaavat mahdollisimman nopeasti kaikkiin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tieto- tai neuvontapyyntöihin ja, jos pyyntö on erheellinen tai perusteeton, ilmoittavat kysyjälle tästä viipymättä.

5. Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat rinnakkaistoimenpiteitä kannustaakseen keskitettyjä asiointipisteitä antamaan tässä artiklassa tarkoitettuja tietoja muilla yhteisön kielillä. Tämä ei vaikuta eri kielten käyttöä koskevaan jäsenvaltioiden lainsäädäntöön.

6. Toimivaltaisten viranomaisten velvoite auttaa palveluntarjoajia ja vastaanottajia ei edellytä, että viranomaiset antavat oikeudellista apua yksittäisissä tapauksissa, vaan se koskee pelkästään yleisiä tietoja siitä, miten vaatimuksia tavallisesti tulkitaan tai sovelletaan.

8 artikla

Sähköiset menettelyt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki palvelutoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvät menettelyt ja muodollisuudet voidaan hoitaa vaivatta etäältä ja sähköisesti asianomaisten keskitetyn asiointipisteen kautta ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

2. Edellä 1 kohdassa ei tarkoiteta palvelun tuottamispaidan tai palveluntarjoajan käyttämien laitteiden tarkastuksia tai palveluntarjoajan tai hänen vastuunalaisen henkilöstönsä valmiuksia tai henkilökohtaista luotettavuutta koskevia fyysisiä tarkastuksia.

3. Komissio antaa 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tämän artiklan 1 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt tietojärjestelmien keskinäisen toimivuuden ja sähköisten menettelyjen käytön edistämiseksi jäsenvaltioiden välillä ottaen huomioon yhteisön tasolla kehitetyt yhteiset standardit.

III LUKU

PALVELUNTARJOAJIEN SIJOITTAUTUMISVAPAAUS

1 JAKSO

Luvat

9 artikla

Lupajärjestelmät

1. Jäsenvaltiot voivat asettaa palvelutoiminnan aloittamisen tai harjoittamisen ehdoksi lupajärjestelmän noudattamisen vain siinä tapauksessa, että seuraavat ehdot täyttyvät:

- lupajärjestelmä ei ole ketään palveluntarjoajaa syrjivä;
- lupajärjestelmän tarve on perusteltavissa yleiseen etuun liittyvästä pakottavasta syystä;

c) tavoiteltua päämäärää ei voida saavuttaa vähemmän rajoitettavalla toimenpiteellä, etenkin koska jälkikäteisvalvonta tapahtuisi liian myöhään, jotta sillä olisi todellista vaikutusta.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kertomuksessa lupajärjestelmänsä ja perusteltava niiden yhteensopivuus tämän artiklan 1 kohdan kanssa.

3. Tätä jaksoa ei sovelleta lupajärjestelmien osa-alueisiin, joita hallinnoidaan suoraan tai epäsuoraan muilla yhteisön välineillä.

10 artikla

Luvan myöntämisehdot

1. Lupajärjestelmien on perustuttava kriteereihin, joilla määritellään toimivaltaisten viranomaisten harkintavallan laajuus, jotta sitä ei käytetä mielivaltaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kriteerien on oltava:

- syrjimättömiä;
- perusteltuja yleisen edun mukaisin pakottavin syin;
- oikeassa suhteessa mainittuun yleiseen etuun liittyvään pakottavaan syyhyn;
- selviä ja yksiselitteisiä;
- objektiivisia;
- yleisesti ennalta tiedossa;
- avoimia ja saatavilla.

3. Uuden toimipaikan luvan myöntämisehdot eivät saa olla päällekkäisiä vastaavien tai päämäärältään olennaisilta osiltaan niihin verrattavissa olevien vaatimusten ja tarkastusten kanssa, joita palveluntarjoajaan jo sovelletaan toisessa tai samassa jäsenvaltiossa. Jäljempänä 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhteyspistettä ja palveluntarjoaja avustavat toimivaltaista viranomaista toimittamalla tarvittavaa tietoa kyseisistä vaatimuksista.

4. Luvan saatuaan palveluntarjoajan on voitava aloittaa tai harjoittaa palvelutoimintaa koko valtion alueella sekä perustaa toimipisteitä, tytärliikkeitä, sivuliikkeitä tai toimistoja, ellei kukaan toimipaikkaa koskeva erillinen lupa tai luvan rajoittaminen koskemaan tiettyä osaa alueesta ole perusteltu yleiseen etuun liittyvästä pakottavasta syystä.

5. Lupa on myönnettävä, kun luvansaantia koskevat ehdot on tutkittu ja kun on selvitetty, että ne täyttyvät.

6. Lupien myöntämistä lukuun ottamatta, kaikki toimivaltaisten viranomaisten mahdollisesti tekemät päätökset, luvan epääminen ja peruuttaminen mukaan lukien, on perusteltava ja niihin on voitava hakea muutosta oikeusteitse tai muissa muutoksenhakuelimissä.

7. Tällä artiklalla ei puututa tällaisia lupia myöntävien jäsenvaltion paikallisten tai alueellisten viranomaisten väliseen toimivallanjakoon.

11 artikla

Luvan voimassaoloaika

1. Palveluntarjoajalle myönnetystä luvasta ei saa tehdä määräaikaista, lukuun ottamatta seuraavia tapauksia:

- a) lupa uusitaan automaattisesti tai sen uusimisen ainoana edellytyksenä on vaatimusten jatkuva täyttäminen;
- b) saatavissa olevien lupien määrä on rajattu yleisen edun mukaisista pakottavista syistä;

tai

- c) määräaikaisuus on perusteltua yleisen edun mukaisin pakottavin syin.

2. Edellä oleva 1 kohta ei koske enimmäismääräaikaa, jonka päättymistä ennen palveluntarjoajan on tosiasiallisesti aloitettava toiminta sen jälkeen, kun lupa siihen on myönnetty.

3. Jäsenvaltioiden on velvoitettava palveluntarjoaja ilmoittamaan 6 artiklassa tarkoitettulle keskitetylle asiointipisteelle seuraavista muutoksista:

- a) sellaisten tytäryhtiöiden perustaminen, joilla on lupajärjestelmän soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa;
- b) sellaiset palveluntarjoajan olosuhteissa tapahtuneet muutokset, joiden seurauksena luvan myöntämisehdot eivät enää täyty.

4. Tämä artikla ei vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen peruuttaa lupa etenkin tapauksissa, joissa luvan myöntämisehdot eivät enää täyty.

12 artikla

Valinta useiden ehdokkaiden välillä

1. Kun yhteen toimintaan saatavilla olevien lupien määrä on rajattu luonnonvarojen vähäisyyden tai käytettävän teknisten valmiuksien vuoksi, jäsenvaltioiden on sovellettava mahdollisten ehdokkaiden valintaan menettelyä, jolla varmistetaan tasapuolisuuden ja avoimuuden noudattaminen, erityisesti saattamalla menettelyn aloittaminen, toteuttaminen ja päättäminen riittävän laajalti tiedoksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lupa on myönnettävä sopivaksi määräajaksi eikä sitä voida uusida automaattisesti, eikä palveluntarjoajaa, jonka lupa on päättynyt, tai henkilöitä, joilla on kyseiseen palveluntarjoajaan erityisiä siteitä, saa millään muullakaan tavalla suosia.

3. Jollei 1 kohdasta tai 9 ja 10 artiklasta muuta johdu, jäsenvaltiot voivat valintamenettelyjään vahvistaessaan ottaa huomioon kansanterveyttä, sosiaalipolitiikan tavoitteita, työntekijöiden tai itsenäisten ammatinharjoittajien terveyttä ja turvallisuutta, ympäristönsuojelua ja kulttuuriperinnön säilyttämistä koskevia näkökohtia sekä muita yleisen edun mukaisia pakottavia syitä yhteisön oikeuden mukaisesti.

13 artikla

Lupamenettelyt

1. Lupamenettelyjen ja -muodollisuuksien on oltava selkeitä, ne on saatettava ennalta yleiseen tietoon ja niiden on oltava omiaan takaamaan hakijoille, että hakemukset käsitellään objektiivisesti ja tasapuolisesti.

2. Lupamenettelyt ja -muodollisuudet eivät saa vaikeuttaa toiminnan aloittamista eivätkä tehdä palvelutoiminnasta mutkikkaampaa tai viivästyttää sitä aiheettomasti. Ne on voitava käynnistää vaivatta, ja niistä hakijoille mahdollisesti aiheutuvien kulujen on oltava kohtuullisia ja oikeasuhteisia lupamenettelyjen kustannuksiin nähden eivätkä ne saa ylittää menettelyistä aiheutuvia kustannuksia.

3. Lupamenettelyjen ja -muodollisuuksien on oltava omiaan takaamaan hakijoille, että hakemukset käsitellään mahdollisimman lyhyessä ajassa ja joka tapauksessa ennalta yleiseen tietoon saatetussa kohtuullisessa vastausajassa. Vastausajan laskeminen alkaa vasta, kun kaikki asiakirjat on toimitettu. Toimivaltainen viranomainen voi pidentää määräaikaa kerran rajoitetuksi ajaksi, jos se on perusteltua asian monitahoisuuden vuoksi. Pidentäminen ja sen kesto on perusteltava asianmukaisesti ja siitä on ilmoitettava hakijalle ennen alkuperäisen vastausajan päättymistä.

4. Ellei vastausta ole saatu 3 kohdan mukaisesti asetetun tai pidennetyn määräajan kuluttua, lupa on katsottava myönnettyksi. Erilaisia järjestelyjä voidaan kuitenkin ottaa käyttöön, kun se on perusteltua yleistä etua koskevin pakottavin syin, kolmansien osapuolien oikeutettu etu mukaan luettuna.

5. Kaikista lupahakemuksista on lähetettävä vastaanottotodistus viipymättä. Vastaanottotodistuksesta on käytävä ilmi:

- a) edellä 3 kohdassa tarkoitettu vastausaika;
- b) muutoksenhakukeinot;

- c) tarvittaessa maininta siitä, että jos vastausta ei ole annettu säädettyssä määräajassa, lupa on katsottava myönnettyksi.

6. Jos hakemuksessa on puutteita, hakijoille on ilmoitettava viipymättä siitä, että näiden on toimitettava lisäasiakirjoja, sekä mahdollisista muutoksista 3 kohdassa tarkoitettuun vastausaikaan.

7. Jos hakemus hylätään sen vuoksi, että menettelyjä tai muodollisuuksia ei ole noudatettu, hakijalle on ilmoitettava hylkäämisestä viipymättä.

2 JAKSO

Kielletyt tai arvioitavat vaatimukset

14 artikla

Kielletyt vaatimukset

Jäsenvaltiot eivät saa asettaa palvelutoiminnan aloittamisen tai harjoittamisen ehdoksi alueellaan seuraavia vaatimuksia:

- 1) syrjivät vaatimukset, jotka perustuvat suoraan tai epäsuorasti kansalaisuuteen tai yhtiön kotipaikkaan, erityisesti:
 - a) palveluntarjoajan, tämän henkilöstön, osakkaiden tai hallinto- ja valvontaelinten jäsenten kansalaisuutta koskeva vaatimus;
 - b) palveluntarjoajalle, tämän henkilöstölle, osakkaille tai hallinto- ja valvontaelinten jäsenille asetettu vaatimus asua kyseisen valtion alueella;
- 2) kielto olla sijoittautuneena useaan jäsenvaltioon tai kirjoitautua useaan jäsenvaltion rekisterin tai ammattialajärjestön jäseneksi;
- 3) rajoitukset, jotka koskevat palveluntarjoajan vapautta valita pääasiallisen ja toissijaisen toimipaikan välillä, erityisesti palveluntarjoajalle asetettu vaatimus pitää pääasiallinen toimipaikka kyseisen valtion alueella, tai rajoitukset, jotka koskevat vapautta valita toimipisteen, sivuliikkeen tai tytäryhtiön välillä;
- 4) sen jäsenvaltion vastavuoroisuutta koskevat ehdot, johon palveluntarjoaja on jo sijoittautunut, lukuun ottamatta ehtoja, joista säädetään energia-alaa koskevilla yhteisön säädöksissä;

5) sellaisen taloudellisen testin tapauskohtainen käyttö, jossa luvan myöntämisen ehdoksi asetetaan taloudellisen tarpeen tai markkinakysynnän osoittaminen, tai jossa arvioidaan toiminnan mahdolliset tai toteutuneet taloudelliset vaikutukset tai toiminnan tarkoituksenmukaisuus toimivaltaisen viranomaisen vahvistaman talousohjelman tavoitteiden kannalta; tämä kielto ei koske suunnitteluvaatimuksia, joilla ei ole taloudellisia tarkoituksia vaan jotka johtuvat pakottavista yleistä etua koskevista syistä;

6) kilpailevien toimijoiden, myös neuvoa-antavissa elimissä, suora tai epäsuora osallistuminen lupien myöntämiseen tai muiden toimivaltaisten viranomaisten tekemiin päätöksiin, lukuun ottamatta ammattiala- ja ammatillisia järjestöjä tai muita laitoksia, jotka ovat toimivaltaisen viranomaisen asemassa; tämä kielto ei koske sellaisten järjestöjen kuin kaupakamareiden tai työmarkkinaosapuolten kuulemista muista asioista kuin yksittäisistä lupahakemuksista eikä suuren yleisön kuulemista;

7) velvoite asettaa vakuus tai osa siitä tai ottaa vakuutus kyseisen valtion alueelle sijoittautuneelta palveluntarjoajalta tai laitokselta; tämä säännös ei estä jäsenvaltioita edellyttämästä vakuutusta tai vakuuksia itsessään, eikä se vaikuta kollektiiviseen korvausrahastoon osallistumista koskeviin vaatimuksiin esimerkiksi ammattiala- tai ammatillisten järjestöjen jäsenten osalta;

8) velvoite kirjoitautua ennakolta tietyksi ajaksi kyseisen valtion alueella pidettäviin rekistereihin tai edellytys, että on harjoittanut aikaisemmin toimintaa tietyn ajan kyseisen valtion alueella.

15 artikla

Arvioitavat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on tutkittava, sisältyykö niiden oikeusjärjestelmään 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, ja varmistettava, että vaatimukset ovat 3 kohdassa tarkoitettujen ehtojen mukaiset. Jäsenvaltioiden on mukautettava lakejaan, asetuksiaan tai hallinnollisia määräyksiään, jotta ne olisivat yhdenmukaisia mainittujen ehtojen kanssa.

2. Jäsenvaltioiden on tutkittava, asetetaanko niiden oikeusjärjestelmässä palvelutoiminnan aloittamisen tai harjoittamisen ehdoksi seuraavien syrjimättömien vaatimusten noudattaminen:

- a) määrälliset tai alueelliset rajat, jotka vahvistetaan esimerkiksi väestömäärän tai palveluntarjoajien välisen maantieteellisen vähimmäisetäisyyden muodossa;
- b) palveluntarjoajalle asetetut vaatimukset tietyn oikeudellisen muodon valitsemisesta;
- c) osakepääoman omistamista koskevat vaatimukset;

- d) muut kuin direktiivin 2005/36/EY soveltamisalaan kuuluvia asioita koskevat tai muissa yhteisön säädöksissä asetetut vaatimukset, joilla määrätyn palvelutoiminnan aloittaminen sallitaan vain tietyille palveluntarjoajille toiminnan erityisluonteen vuoksi;
- e) kielto olla sijoittautuneena useaan paikkaan saman jäsenvaltion alueella;
- f) työntekijöiden vähimmäismäärää koskeva vaatimus;
- g) pakolliset vähimmäis- tai enimmäishinnat, joita palveluntarjoajan on noudatettava;
- h) palveluntarjoajalle asetettu velvoite toimittaa palvelunsa ohella muita erityispalveluja.
3. Jäsenvaltioiden on tarkistettava, että 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimukset täyttävät seuraavat ehdot:
- a) syrjimättömyys: vaatimukset eivät ole suoraan tai välillisesti syrjiviä kansalaisuuden tai yrityksen kotipaikan suhteen;
- b) välttämättömyys: vaatimukset ovat perusteltuja yleisen edun mukaisin pakottavin syin;
- c) oikeasuhteisuus: vaatimukset ovat omiaan takaamaan tavoitellun päämäärän saavuttamisen, ne eivät saa ylittää sitä, mikä on välttämätöntä tavoitteen saavuttamiseksi, eikä muilla vähemmän rajoittavilla toimenpiteillä voida saavuttaa samaa tulosta.
4. Edellä olevia 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan yleistä taloudellista etua koskevia palveluja koskevaan lainsäädäntöön vain siltä osin kuin kyseisten kohtien soveltaminen ei oikeudellisesti tai tosiasiallisesti estä yrityksiä hoitamasta niille uskottuja erityistehtäviä.
5. Jäljempänä 39 artiklan 1 kohdassa säädettyssä keskinäisessä arviointikertomuksessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava
- a) vaatimukset, jotka ne aikovat pitää voimassa sekä syyt, joiden perusteella ne arvioivat vaatimusten olevan 3 kohdan ehtojen mukaisia;
- b) vaatimukset, jotka on poistettu tai joita on lievennetty.
6. 28 päivästä joulukuuta 2006 alkaen jäsenvaltiot eivät saa asettaa 2 kohdassa tarkoitettujen tyyppisiä uusia vaatimuksia, elleivät ne ole 3 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisia.

7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevista uusista säännöksistä, jos niissä säädetään 6 kohdassa tarkoitetuista vaatimuksista, sekä niihin liittyvistä perusteluista. Komissio saattaa mainitut säännökset muiden jäsenvaltioiden tietoon. Ilmoituksen tekeminen ei estä jäsenvaltioita hyväksymästä kyseisiä säännöksiä.

Komissio tutkii kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksen tekemisestä, ovatko säännökset yhteensopivia yhteisön säännösten kanssa, ja tekee tarvittaessa päätöksen, jossa kyseistä jäsenvaltiota kehoitetaan jättämään ne hyväksymättä tai kumoamaan ne.

Direktiivin 98/34/EY mukainen ilmoittaminen kansallisesta säädösehdotuksesta täyttää samalla tässä direktiivissä säädetyn ilmoittamisveloitteen.

IV IUKU

PALVELUJEN VAPAA LIKKUVUUS

1 JAKSO

Palvelujen tarjoamisen vapaus ja siihen liittyvät poikkeukset

16 artikla

Palvelujen tarjoamisen vapaus

1. Jäsenvaltioiden on kunnioitettava palveluntarjoajien oikeutta tarjota palvelujaan muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, johon he ovat sijoittautuneet.

Jäsenvaltion, jossa palvelu tarjotaan, on varmistettava, että palvelutoiminta voidaan aloittaa ja sitä voidaan harjoittaa jäsenvaltion alueella vapaasti.

Jäsenvaltiot eivät saa asettaa palvelutoiminnan aloittamisen tai harjoittamisen ehdoksi alueellaan vaatimuksia, jotka eivät ole seuraavien periaatteiden mukaisia:

- a) syrjimättömyys: vaatimus ei saa olla suoraan tai välillisesti syrjivä kansalaisuuden taikka oikeushenkilöiden tapauksessa sijoittautumisjäsenvaltion suhteen;
- b) välttämättömyys: vaatimus on perusteltava yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen taikka kansanterveyden tai ympäristön suojeluun liittyvin syin;
- c) oikeasuhteisuus: vaatimuksen on oltava omiaan takaamaan tavoitellun päämäärän saavuttamisen, eikä se saa ylittää sitä, mikä on välttämätöntä tavoitteen saavuttamiseksi.

2. Jäsenvaltiot eivät voi rajoittaa sellaisen palveluntarjoajan vapautta tarjota palveluja, joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, asettamalla seuraavia vaatimuksia:

- a) palveluntarjoajalle asetettu velvoite toimipaikasta kyseisen jäsenvaltion alueella;
- b) palveluntarjoajalle asetettu velvoite hankkia lupa toimivaltaisilta viranomaisilta, mukaan luettuna velvoite kirjautua kyseisen jäsenvaltion alueella voimassa olevaan rekisteriin tai liittyä ammattiala- tai ammatilliseen järjestöön, lukuun ottamatta tapauksia, joista on säädetty tässä direktiivissä tai muissa yhteisön säädöksissä;
- c) palveluntarjoajalle kyseisen jäsenvaltion alueella asetettu kielto, joka koskee tiettyä asianomaisten palvelujen toteuttamiseksi tarvittavaa infrastruktuurin muotoa tai lajia, työhuone tai vastaanottopaikka mukaan luettuina;
- d) erityisen sopimusjärjestelyn soveltaminen palveluntarjoajan ja vastaanottajan välillä siten, että kyseisellä järjestelyllä estetään tai rajoitetaan itsenäistä palvelujen tarjontaa;
- e) palveluntarjoajalle asetettu velvoite esittää kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten myöntämä toiminnan harjoittamiseen liittyvä erityinen henkilöllisyysasiakirja;
- f) palvelun tarjoamiseen erottamattomasti kuuluvien välineiden ja materiaalien käyttöön vaikuttavat vaatimukset työterveyteen ja -turvallisuuteen liittyviä välttämättömiä vaatimuksia lukuun ottamatta;
- g) jäljempänä 19 artiklassa tarkoitetut palvelujen vapaata liikkuuutta koskevat rajoitukset.

3. Jäsenvaltiota, johon palveluntarjoaja siirtyy, ei estetä asettamasta palvelutoiminnan harjoittamista koskevia vaatimuksia, jotka ovat perusteltuja yleisen järjestyksen, yleisen turvallisuuden, kansanterveyden tai ympäristönsuojelun perusteella ja 1 kohdan mukaisesti. Kyseistä jäsenvaltiota ei myöskään estetä soveltamasta yhteisön lainsäädännön mukaisesti työehtoja koskevia sääntöjään, mukaan luettuna työehtosopimukset.

4. Komissio esittää viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2011 jäsenvaltioita ja yhteisön tason työmarkkinaosapuolia kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän artiklan soveltamisesta kertomuksen, jossa se tarkastelee tarvetta ehdottaa direktiivin mukaista palvelutoimintaa koskevia yhdenmukaistamistoimenpiteitä.

17 artikla

Lisäpoikkeukset palvelujen tarjoamisen vapaudesta

Edellä olevaa 16 artiklaa ei sovelleta

- 1) toisessa jäsenvaltiossa tarjottaviin yleistä taloudellista etua koskeviin palveluihin, kuten
 - a) postialalla yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annettun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvat palvelut;
 - b) sähköalalla sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 26 päivänä kesäkuuta 2003 annettun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/54/EY ⁽²⁾ soveltamisalaan kuuluvat palvelut;
 - c) kaasualalla maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 26 päivänä kesäkuuta 2003 annettun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/55/EY ⁽³⁾ soveltamisalaan kuuluvat palvelut;
 - d) veden jakelu- ja toimituspalvelut sekä jätevesipalvelut;
 - e) jätteenkäsittely;
- 2) direktiivin 96/71/EY soveltamisalaan kuuluviin asioihin;
- 3) yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ⁽⁴⁾ soveltamisalaan kuuluviin asioihin;
- 4) asianajajien palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamisesta 22 päivänä maaliskuuta 1977 annettun neuvoston direktiivin 77/249/ETY ⁽⁵⁾ soveltamisalaan kuuluviin asioihin;
- 5) saatavien oikeudelliseen perintätoimintaan;

⁽¹⁾ EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 176, 15.7.2003, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätös 2006/653/EY (EUVL L 270, 29.9.2006, s. 72).

⁽³⁾ EUVL L 176, 15.7.2003, s. 57.

⁽⁴⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

⁽⁵⁾ EYVL L 78, 26.3.1977, s. 17, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

- 6) direktiivin 2005/36/EY II osaston soveltamisalaan kuuluvien asioiden sekä siinä jäsenvaltiossa, missä palvelu toteutetaan, voimassa oleviin vaatimuksiin, joilla jonkin toiminnan harjoittaminen sallitaan vain säänneltyä ammattina;
- 7) asetuksen (ETY) N:o 1408/71 soveltamisalaan kuuluvien asioiden;
- 8) henkilöiden vapaata liikkuvuutta ja heidän asuinpaikkaansa koskevien hallinnollisten muodollisuuksien osalta niihin asioihin, joihin sovelletaan direktiivin 2004/38/EY säännöksiä, joissa säädetään sen jäsenvaltion, jossa palvelu tarjotaan, toimivaltaisten viranomaisten edusajille asettamista hallinnollisista muodollisuuksista;
- 9) sellaisten kolmansien maiden kansalaisten osalta, jotka muuttavat toiseen jäsenvaltioon palvelujen tarjoamiseksi, jäsenvaltioiden mahdollisuuden vaatia viisumia tai oleskelulupaa kolmansien maiden kansalaisilta, joihin ei sovelleta tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen ⁽¹⁾ 21 artiklassa määrättyä vastavuoroisen tunnustamisen järjestelmää, eikä mahdollisuuden velvoittaa kolmansien maiden kansalaisia ilmoittautumaan maahantulonsa yhteydessä tai sen jälkeen sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa palvelu tarjotaan;
- 10) jätteiden siirron osalta Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93 ⁽²⁾ soveltamisalaan kuuluvien asioiden;
- 11) tekijänoikeuteen ja lähioikeuksiin puolijohdetuotteiden piirimallien oikeudellisesta suojasta 16 päivänä joulukuuta 1986 annetussa neuvoston direktiivissä 87/54/ETY ⁽³⁾ ja tietokantojen oikeudellisesta suojasta 11 päivänä maaliskuuta 1996 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/9/EY ⁽⁴⁾ tarkoitettuihin oikeuksiin eikä teollisoikeuksiin;
- 12) toimiin, jotka edellyttävät lain nojalla notaarin toimia;
- 13) tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta 17 päivänä toukokuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY ⁽⁵⁾ soveltamisalaan kuuluvien asioiden;
- 14) toisessa jäsenvaltiossa leasingvuokrattujen ajoneuvojen rekisteröintiin;

- 15) sopimusvelvoitteita ja sopimuksenulkoisia velvoitteita sopimuksen muoto mukaan luettuna koskeviin säännöksiin, jotka on määritelty kansainvälisen yksityisoikeuden perusteella.

18 artikla

Poikkeukset yksittäistapauksissa

- Poiketen siitä, mitä 16 artiklassa säädetään, jäsenvaltio voi poikkeuksellisesti toteuttaa palveluntarjoajan osalta, joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, palvelujen turvallisuuteen liittyviä toimenpiteitä.
- Edellä 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet voidaan toteuttaa ainoastaan 35 artiklassa säädettyä keskinäistä avunantomenettelyä noudattaen ja jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - kansallisia säännöksiä, joiden nojalla toimenpide toteutetaan, ei ole yhteisön laajuisesti yhdenmukaistettu palvelujen turvallisuutta koskevan alan osalta;
 - toimenpide on vastaanottajan kannalta suojaavampi kuin toimenpide, jonka sijoittautumisjäsenvaltio toteuttaisi omien kansallisten säännöstensä nojalla;
 - sijoittautumisjäsenvaltio ei ole toteuttanut toimenpiteitä tai se on toteuttanut 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin nähden riittämättömiä toimenpiteitä;
 - toimenpiteet ovat oikeasuhteisia.

- Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät vaikuta niiden yhteisön säädösten mukaisten säännösten soveltamiseen, joilla taataan palvelujen tarjoamisen vapaus tai joilla sallitaan kyseisestä vapaudesta poikkeaminen.

2 JAKSO

Palvelujen vastaanottajien oikeudet

19 artikla

Kielletyt rajoitukset

Jäsenvaltiot eivät voi asettaa vastaanottajille vaatimuksia, jotka rajoittavat sellaisen palveluntarjoajan toteuttaman palvelun käyttöä, jolla on toimipaikka toisessa jäsenvaltiossa, eivätkä etenkin seuraavia vaatimuksia:

- velvoite hankkia lupa toimivaltaisilta viranomaisilta tai antaa toimivaltaisille viranomaisille ilmoitus;

⁽¹⁾ EYVL L 239, 22.9.2000, s. 19, yleissopimus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1160/2005 (EUVL L 191, 22.7.2005, s. 18).

⁽²⁾ EYVL L 30, 6.2.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2557/2001 (EYVL L 349, 31.12.2001, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 24, 27.1.1987, s. 36.

⁽⁴⁾ EYVL L 77, 27.3.1996, s. 20.

⁽⁵⁾ EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87.

- b) syrjivät rajoitukset, jotka koskevat taloudellisen tuen myöntämistä ja jotka perustuvat siihen, että palveluntarjoajan toimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa tai palvelun toteuttamispaikkaan.

20 artikla

Syrjimättömyys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastaanottajalle ei aseteta syrjiviä vaatimuksia, jotka perustuvat tämän kansalaisuuteen tai asuinpaikkaan.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että palvelun käytön yleiset edellytykset, jotka palveluntarjoaja saattaa yleiseen tietoon, eivät sisällä vastaanottajan kansallisuuteen tai asuinpaikkaan perustuvia syrjiviä ehtoja, sanotun kuitenkaan estämättä mahdollisuutta vahvistaa objektiivisin perustein suoraan perusteltavissa olevia erilaisia käytön edellytyksiä.

21 artikla

Vastaanottajien neuvonta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastaanottajat voivat saada asuinjäsenvaltiossaan seuraavat tiedot:

- a) yleiset tiedot muissa jäsenvaltioissa sovellettavista vaatimuksista, jotka koskevat palvelutoiminnan aloittamista ja harjoittamista, ja erityisesti kuluttajansuojaa koskevat tiedot;
- b) yleiset tiedot käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista palveluntarjoajan ja vastaanottajan välisissä riitatapauksissa;
- c) niiden järjestöjen ja organisaatioiden sekä EU-kuluttajaneuvontakeskusten verkon keskusten yhteystiedot, joilta palveluntarjoajat ja vastaanottajat voivat saada käytännön tukea.

Toimivaltaisilta viranomaisilta saataviin neuvoihin on tarvittaessa sisällytettävä selkää kaikki vaiheet läpi käyvä opas. Tiedot ja neuvonta on annettava selkeästi ja yksiselitteisesti, niiden on oltava helposti saatavilla etätietona ja sähköisesti, ja ne on pidettävä ajan tasalla.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa 1 kohdassa tarkoitettua tehtävää keskitetyille asiointipisteille tai muille elimille, kuten EU-kuluttajaneuvontakeskusten verkon keskuksille, kuluttajajärjestöille tai euroneuvontakeskuksille.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi nimettyjen elinten nimet ja yhteystiedot. Komissio toimittaa ne kaikille jäsenvaltioille.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi elin, jolta vastaanottaja on pyytänyt tietoja, ottaa tarvittaessa yhteyttä asianomaisen jäsenvaltion asiaankuuluvaan elimeen. Jälkimmäisen elimen on annettava pyydetty tiedot viipymättä pyynnön esittäneelle elimelle, joka toimittaa tiedot edelleen vastaanottajalle. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiset elimet avustavat vastavuoroisesti toisiaan ja toimivat mahdollisimman tehokkaasti yhteistyössä. Jäsenvaltiot ottavat yhdessä komission kanssa käyttöön 1 kohdan täytäntöönpanon edellyttämät käytännön järjestelyt.

4. Komissio vahvistaa 40 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista koskevat toimenpiteet, joiden avulla täsmennetään eri jäsenvaltioiden elinten välisen tiedonvaihdon tekniset yksityiskohdat ja erityisesti tietojärjestelmien yhteentoimivuus, ottaen huomioon yhteiset standardit.

V LUKU

PALVELUJEN LAATU

22 artikla

Palveluntarjoaja ja tarjottavia palveluja koskevat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että palveluntarjoajat antavat vastaanottajan saataville seuraavat tiedot:

- a) palveluntarjoajan nimi, oikeudellinen asema ja muoto, sijoitautumispaikan osoite ja yhteystiedot, joiden avulla on mahdollista saada palveluntarjoajaan nopeasti suora yhteys tarvittaessa sähköisesti;
- b) jos palveluntarjoaja on merkitty kaupparekisteriin tai muuhun vastaavaan julkiseen rekisteriin, tämän rekisterin nimi ja rekisterinumero tai vastaavat rekisterin tunnistetiedot;
- c) jos toiminta on luvanvaraista, toimivaltaisen viranomaisen tai keskitetyn asiointipisteen yhteystiedot;
- d) jos palveluntarjoaja harjoittaa alv-verotuksen piiriin kuuluvaa toimintaa, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta - yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tunnistenumero;

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/18/EY (EUVL L 51, 22.2.2006, s. 12).

- e) säänneltyjen ammattien osalta ammattialajärjestö tai vastaava elin, jonka rekisteriin palveluntarjoaja on merkitty, ja ammattinimike ja jäsenvaltio, jossa nimike on annettu;
 - f) palveluntarjoajan käyttämät yleiset ehdot ja yleiset lausekkeet;
 - g) palveluntarjoajan käyttämät sopimukseen sovellettavaa lainsäädäntöä ja/tai toimivaltaista tuomioistuinta koskevat sopimuslausekkeet;
 - h) muu kuin lakisääteinen kaupan jälkeinen takuu;
 - i) palvelun hinta, jos palveluntarjoaja on määritellyt tietyn tyyppiselle palvelulle hinnan ennakolta;
 - j) palvelun keskeiset ominaispiirteet, jos ne eivät käy ilmi asiayhteydestä;
 - k) jäljempänä 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vakuutus tai vakuus ja erityisesti vakuutuksen tai vakuuden antajan yhteystiedot ja maantieteellistä kattavuutta koskevat tiedot.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen osalta palveluntarjoajan valinnan mukaan:
- a) palveluntarjoaja toimittaa tiedot oma-aloitteisesti;
 - b) tiedot ovat helposti vastaanottajien saatavilla paikassa, jossa palvelua tarjotaan tai jossa sopimus tehdään;
 - c) vastaanottaja voi helposti saada tiedot sähköisessä muodossa palveluntarjoajan antamasta osoitteesta;
 - d) tiedot ovat kaikissa palveluntarjoajan asiakirjoissa, jotka annetaan vastaanottajalle ja joissa tarjottavat palvelut esitellään yksityiskohtaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että palveluntarjoajat antavat vastaanottajan pyynnöstä seuraavat lisätiedot:
- a) jos palveluntarjoaja ei ole määritellyt tietyn tyyppiselle palvelulle hintaa ennakolta, palvelun hinta, tai jos täsmällistä hintaa ei voida ilmoittaa, hinnan laskentatapa, jonka avulla vastaanottaja voi tarkistaa hinnan, tai riittävän yksityiskohdainen hinta-arvio;
 - b) säänneltyjen ammattien osalta viittaus sijoittautumisjäsenvaltiossa sovellettaviin ammatillisiin sääntöihin ja keinoon tutustua kyseisiin sääntöihin;
 - c) tiedot sellaisista monialatoiminnasta ja yhteistyöhankkeista, jotka liittyvät välittömästi kyseiseen palveluun, ja tiedot eturistiriitojen välttämiseksi toteutetuista toimenpiteistä. Nämä tiedot on annettava kaikissa palveluntarjoajan asiakirjoissa, joissa tarjottavat palvelut esitellään yksityiskohtaisesti;
 - d) mahdolliset kyseistä palveluntarjoajaa koskevat käytännösäännöt sekä osoite, jossa nämä säännöt ovat sähköisesti nähtävissä, ja kielel, joilla säännöt ovat saatavilla;
 - e) jos palveluntarjoajaa koskevat käytännösäännöt tai palveluntarjoaja on sellaisen ammattijärjestön tai ammattialajärjestön jäsen, joihin liittyy tuomioistuinten ulkopuolisia riitojenratkaisumenettelyjä, tiedot tästä. Palveluntarjoajan on ilmoitettava, miten saadaan yksityiskohtaiset tiedot tuomioistuinten ulkopuolisten menettelyjen ominaispiirteistä ja soveltamisen edellytyksistä.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot, jotka palveluntarjoajan on annettava tämän luvun mukaisesti, saatetaan saataville tai ilmoitetaan selkeästi ja yksiselitteisesti ja hyvissä ajoin ennen sopimuksen tekemistä tai ennen palvelun tarjoamista, jos kirjallista sopimusta ei ole.
5. Tässä luvussa tarkoitettuja tietoja koskevat velvoitteet täydentävät yhteisön oikeuden mukaisia aiempia vaatimuksia, eivätkä ne estä jäsenvaltioita antamasta säännöksiä lisävelvoitteista, joita sovelletaan palveluntarjoajiin, joilla on toimipaikka asianomaisten jäsenvaltioiden alueella.
6. Komissio voi 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen täsmentää tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen sisällön tiettyjen toimintojen erityisluonteen edellyttämällä tavalla sekä täsmentää tämän artiklan 2 kohdan säännösten soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

23 artikla

Ammatilliset vastuuvakuutukset ja vakuudet

1. Jäsenvaltiot voivat varmistaa, että sellaisten palvelujen tarjoajilla, joihin sisältyy välitön ja erityinen terveys- tai turvallisuusriski vastaanottajan tai kolmannen henkilön kannalta tai vastaanottajan taloudelliseen turvallisuuteen kohdistuva riski, on riskin luonteeseen ja laajuuteen nähden asianmukainen ammatillinen vastuuvakuutus tai muu tarkoitukseltaan vastaava tai keskeisiltä osin vertailukelpoinen vakuus tai vastaava järjestely.

2. Tilanteessa, jossa palveluntarjoaja sijoittautuu jäsenvaltion alueelle, kyseinen jäsenvaltio ei voi vaatia palveluntarjoajalta ammatillista vastuuvakuutusta tai vakuutta, jos palveluntarjoajalla on jo vastaava tai keskeisiltä osin tarkoitukseltaan ja kattavuudeltaan vertailukelpoinen vakuus siltä osin kuin on kyse vakuutetusta riskistä, vakuutusmäärästä tai vakuuden enimmäismäärästä sekä kattavuuteen mahdollisesti sovellettavista poikkeuksista toisessa jäsenvaltiossa, johon palveluntarjoaja on jo sijoittautunut. Siinä tapauksessa, että vastaavuus on vain osittainen, jäsenvaltiot voivat vaatia lisävakuuksia niille osatekijöille, joita ei jo ole katettu.

Jos jäsenvaltio edellyttää alueelleen sijoittautuneelta palveluntarjoajalta ammatillista vastuuvakuutusta tai muuta vakuutta, kyseisen jäsenvaltion on hyväksyttävä toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen luottolaitoksen tai vakuutuksenantajan antama todistus riittäväksi todisteeksi tällaisesta vakuutusturvasta.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät vaikuta ammatillisiin vakuutusjärjestelmiin tai vakuuksiin, joista säädetään yhteisön muissa säädöksissä.

4. Edellä olevan 1 kohdan täytäntöönpanon yhteydessä komissio voi *laatia* 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen luettelon palveluista, joilla on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ominaispiirteet. Komissio voi myös, 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, hyväksyä toimenpiteitä tämän direktiivin muiden kuin keskeisten osien muuttamiseksi täydentämällä sitä vahvistamalla yhteiset perusteet, joilla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vakuutuksen tai vakuuden tarkoituksenmukaiset ominaispiirteet voidaan määritellä riskin luonne ja laajuus huomioon ottaen.

5. Tässä artiklassa tarkoitetaan

- "välittömällä ja erityisellä riskillä" palvelun tarjoamisen välittömästi aiheuttamaa riskiä;
- "terveydellä ja turvallisuudella" vastaanottajan tai kolmannen henkilön osalta kuoleman tai vakavan vamman ehkäisemistä;
- "taloudellisella turvallisuudella" vastaanottajan osalta huomattavan rahallisen tai omaisuuden arvoon liittyvän menetyksen ehkäisemistä;
- "ammatillisella vastuuvakuutuksella" vakuutusta, jonka palveluntarjoaja on ottanut vastaanottajan tai soveltuviin tapauksissa kolmannen osapuolen suhteen mahdollisesti aiheutuvan korvausvastuun varalta.

24 artikla

Säänneltyjä ammatteja koskeva kaupallinen viestintä

1. Jäsenvaltioiden on poistettava säänneltyjä ammatteja koskevan kaupallisen viestinnän täydelliset kiellot.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säänneltyjä ammatteja koskevassa kaupallisessa viestinnässä noudatetaan yhteisön lainsäädännön mukaisia ammatillisia sääntöjä ja erityisesti sääntöjä, joiden aiheena on ammattikunnan riippumattomuus, arvokkuus ja luotettavuus sekä ammatillinen salassapitovelvollisuus, jotka määräytyvät kunkin ammatin erityispiirteiden mukaan. Kaupallista viestintää koskevien ammatillisten sääntöjen on oltava syrjimättömiä, yleiseen etuun liittyvästä pakottavasta syystä perusteltuja sekä oikeasuhteisia.

25 artikla

Monialatoiminta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että palveluntarjoajille ei aseteta vaatimuksia, jotka velvoittavat harjoittamaan yksinomaan tiettyä toimintaa tai joilla rajoitetaan erilaisten toimintamuotojen harjoittamista yhdessä tai osana yhteistyöhanketta.

Tällaisia rajoituksia voidaan kuitenkin asettaa seuraaville palveluntarjoajille:

- a) säänneltyjen ammattien harjoittajille, siltä osin kuin rajoituksen asettaminen on perusteltua kunkin ammatin erityispiirteisiin mukautettujen erilaisten ammattietiikkaan ja -toimintatapoihin liittyvien vaatimusten noudattamiseksi ja tarpeen säänneltyjen ammattien harjoittajien riippumattomuuden ja puolueettomuuden takaamiseksi;
- b) palveluntarjoajille, jotka tarjoavat sertifiointi- tai akkreditointipalveluja, teknisiä tarkastuspalveluja tai testaukseen tai kokeisiin liittyviä palveluja, siltä osin kuin rajoitusten asettaminen on perusteltua palveluntarjoajien riippumattomuuden ja puolueettomuuden takaamiseksi.

2. Kun 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu palveluntarjoajien välinen monialatoiminta sallitaan, jäsenvaltioiden on varmistettava seuraavat seikat:

- a) eturistiriidat ja tiettyjen toimintojen väliset yhteensopimattomuudet estetään;
- b) tiettyjen toimintojen edellyttämä riippumattomuus ja puolueettomuus taataan;
- c) ammattietiikkaan liittyvien vaatimusten yhteensopivuus taataan erityisesti ammatillisen salassapitovelvollisuuden osalta.

3. Jäljempänä 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa kertomuksissa jäsenvaltioiden on ilmoitettava palveluntarjoajat, joita tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia koskevat, kyseisten vaatimusten sisältö sekä syyt, joiden vuoksi vaatimuksia pidetään perusteltuina.

26 artikla

Laatupolitiikka

1. Jäsenvaltioiden on toteuttava yhteistyössä komission kanssa rinnakkaistoimenpiteitä kannustaakseen palveluntarjoajia toteuttamaan vapaaehtoisuuden perusteella toimenpiteitä palvelujen laadun takaamiseksi erityisesti

- a) teettämällä riippumattomilla tai akkreditoiduilla elimillä toimintojensa sertifiointin tai arvioinnin;
- b) laatimalla omia laatusopimuksia tai osallistumalla ammatillisten järjestöjen yhteisön tasolla laatimiin laatusopimuksiin tai -merkintöihin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että palveluntarjoajat ja vastaanottajat voivat helposti saada palveluja koskevien merkintöjen ja muiden laatumerkkien merkitystä ja myöntämisperusteita koskevat tiedot.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava yhteistyössä komission kanssa rinnakkaistoimenpiteitä kannustaakseen ammattialajärjestöjä sekä kauppakamareita, elinkeinojärjestöjä ja kuluttajajärjestöjä alueellaan toimimaan yhteistyössä yhteisön tasolla palvelujen laadun edistämiseksi erityisesti siten, että helpotetaan palveluntarjoajan pätevyyden arvioimista.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava yhteistyössä komission kanssa rinnakkaistoimenpiteitä kannustaakseen palvelujen laatua ja puutteita koskevien, erityisesti kuluttajajärjestöjen toteuttamien riippumattomien arviointien ja etenkin yhteisön tason vertailevien kokeiden tai testien kehittämistä sekä niiden tuloksista tiedottamista.

5. Jäsenvaltioiden on kannustettava yhteistyössä komission kanssa sellaisten vapaaehtoisten eurooppalaisten standardien kehittämistä, joiden tavoitteena on edistää eri jäsenvaltioiden palveluntarjoajien toimittamien palvelujen yhteensopivuutta sekä parantaa vastaanottajalle tiedottamista ja palvelujen laatua.

27 artikla

Riitojen ratkaiseminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavia yleisiä toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että palveluntarjoajat antavat yhteystietoja ja etenkin postiosoitteen, faksinumeron tai sähköpostiosoitteen sekä puhelinnumeron, johon kaikki vastaanottajat, myös toisessa jäsenvaltiossa asuvat, voivat suoraan osoittaa valituksensa tai josta he voivat pyytää tuotettua palvelua koskevia tietoja. Palveluntarjoajien on annettava virallinen osoiteensa, mikäli tämä ei ole niiden tavanomainen kirjeenvaihdossa käytettävä osoite.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavia yleisiä toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että palveluntarjoajat vastaavat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin valituksiin mahdollisimman nopeasti ja pyrkivät parhaansa mukaan löytämään tyydyttävän ratkaisun.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavia yleisiä toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että palveluntarjoajia vaaditaan osoittamaan tässä direktiivissä säädettyjen tietovaatimusten täyttyminen ja tietojen oikeellisuus.

3. Tapauksessa, jossa vakuus on tuomioistuimen päätöksen täytäntöönpanon kannalta välttämätön, jäsenvaltioiden on hyväksyttävä toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen luottolaitoksen tai vakuutusenantajan vastaavat vakuudet. Kyseisillä luottolaitoksilla on oltava jäsenvaltioiden hyväksyntä direktiivin 2006/48/EY mukaisesti, ja kyseisillä vakuutusenantajilla on oltava jäsenvaltioiden hyväksyntä tapauksen mukaan muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 73/239/ETY ⁽¹⁾ tai henkivakuutuksesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/83/EY ⁽²⁾ mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavia yleisiä toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että palveluntarjoaja, jota koskevat sellaiset käytännössännöt tai joka on sellaisen ammatillisen järjestön jäsen, joihin sisältyy tuomioistuinten ulkopuolisia ratkaisumenetelyjä, ilmoittavat tästä vastaanottajalle, mainitsevat tästä kaikissa asiakirjoissa, joissa tarjottavat palvelut esitellään yksityiskohtaisesti, sekä ilmoittavat keinot tämän menettelyn ominaispiirteitä ja soveltamisen edellytyksiä koskevien yksityiskohtaisten tietojen saamiseksi.

VI LUKU

HALLINNOLLINEN YHTEISTYÖ

28 artikla

Keskinäinen avunanto – yleiset velvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on annettava toisilleen keskinäistä apua ja toteutettava toimenpiteet, joiden avulla ne voivat tehdä toistensa kanssa tehokasta yhteistyötä palveluntarjoajien ja tarjottavien palvelujen valvomiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän luvun soveltamiseksi yksi tai useampi yhteyspiste, jonka tai joiden yhteystiedot on annettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle. Komissio julkaisee yhteyspisteiden luettelon ja ajantasaistaa sen säännöllisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/68/EY (EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/68/EY.

3. Tämän luvun mukaisten tietojen saamista sekä tarkistusten, tarkastusten ja tutkimusten suorittamista koskevien pyyntöjen on oltava asianmukaisesti perusteltuja; erityisesti on ilmoitettava syyt, joiden vuoksi tietoja pyydetään. Tietoja saa käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten niitä on pyydetty.

4. Kun jäsenvaltiot vastaanottavat toisen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta avunantopyynnön, niiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneet palveluntarjoajat antavat toimivaltaisille viranomaisille kaikki tiedot, joita tarvitaan niiden toiminnan valvomiseksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

5. Siinä tapauksessa, että tietojen saamista koskevaan pyyntöön vastaaminen tai tarkastusten ja tutkimusten suorittaminen aiheuttaa hankaluuksia, jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava siitä pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle ratkaisun löytämiseksi.

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava muiden jäsenvaltioiden tai komission pyytämät tiedot sähköisesti mahdollisimman pian.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rekisterit, joihin palveluntarjoajat on merkitty ja jotka ovat toimivaltaisten viranomaisten nähtävissä asianomaisen jäsenvaltion alueella, ovat myös muiden jäsenvaltioiden vastaavien toimivaltaisten viranomaisten nähtävissä samoin edellytyksin.

8. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tietoja tapauksista, joissa toiset jäsenvaltiot eivät täytä keskinäiseen avunantoon liittyviä velvoitteitaan. Komissio toteuttaa tarvittaessa asianmukaiset toimenpiteet, perustamissopimuksen 226 artiklassa määrätyn menettelyn mukaan luettuina, sen varmistamiseksi, että kyseiset jäsenvaltiot täyttävät keskinäiseen avunantoon liittyvät velvoitteensa. Komissio antaa jäsenvaltioille säännöllisesti tietoja keskinäistä avunantoa koskevien säännösten toimivuudesta.

29 artikla

Keskinäinen avunanto – sijoittautumisjäsenvaltiota koskevat yleiset velvoitteet

1. Kun kyse on toisessa jäsenvaltiossa palveluja tarjoavasta palveluntarjoajasta, sijoittautumisjäsenvaltion on toimitettava tietoja alueelleen sijoittautuneista palveluntarjoajista toisen jäsenvaltion niitä pyytäessä ja erityisesti annettava vahvistus palveluntarjoajan sijoittautumisesta alueelleen sekä siitä, ettei kyseinen palveluntarjoaja sen tietojen mukaan harjoita toimintaansa laittomasti.

2. Sijoittautumisjäsenvaltion on suoritettava toisen jäsenvaltion pyytämiä tarkistuksia, tarkastuksia ja tutkimuksia sekä annettava tälle tiedot niiden tuloksista ja mahdollisesti toteutetuista toimenpiteistä. Kyseisten viranomaisten on toimittava niiden valtuuksien mukaisesti, jotka niille on annettu niiden jäsenvaltiossa.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää, mitkä ovat asianmukaisimmat toimenpiteet kussakin yksittäisessä tapauksessa toisen jäsenvaltion esittämän pyynnön täyttämiseksi.

3. Jos sijoittautumisjäsenvaltion tietoon on tullut sellaisia sen alueelle sijoittautuneen, palvelujaan toisessa jäsenvaltiossa tarjoavan palveluntarjoajan toimia koskevia nimenomaisia seikkoja, jotka sen tietojen mukaan voivat aiheuttaa vakavaa vahinkoa ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle tai ympäristölle, sijoittautumisjäsenvaltion on ilmoitettava asiasta viipymättä kaikille muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

30 artikla

Sijoittautumisjäsenvaltion suorittama valvonta palveluntarjoajan siirtyessä tilapäisesti toiseen jäsenvaltioon

1. Tapauksissa, jotka eivät kuulu 31 artiklan 1 kohdan piiriin, sijoittautumisjäsenvaltion on varmistettava, että sen vaatimusten noudattamista valvotaan sen kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen valtuuksien mukaisesti etenkin toteuttamalla valvontatoimia palveluntarjoajan sijoittautumispaikassa.

2. Sijoittautumisjäsenvaltio ei saa pidättäytyä valvonta- tai täytäntöpanotoimien toteuttamisesta alueellaan sillä perusteella, että palvelu on toteutettu tai aiheuttanut vahinkoa toisessa jäsenvaltiossa.

3. Edellä 1 kohdassa säädetty velvoite ei velvoita sijoittautumisjäsenvaltiota suorittamaan tosiasiallisia tarkastuksia tai valvontaa sen jäsenvaltion alueella, jossa palveluja toteutetaan. Sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa palveluntarjoaja tilapäisesti toimii, tekevät nämä tarkastukset 31 artiklan mukaisesti sijoittautumisjäsenvaltion pyynnöstä.

31 artikla

Sen jäsenvaltion suorittama valvonta, jossa palveluja toteutetaan, palveluntarjoajan siirtyessä tilapäisesti toiseen jäsenvaltioon

1. Mitä tulee kansallisiin vaatimuksiin, joita voidaan asettaa 16 tai 17 artiklan nojalla, se jäsenvaltio, jonka alueella palvelua tarjotaan, vastaa palveluntarjoajan toiminnan valvonnasta alueellaan. Sen jäsenvaltion, jonka alueella palvelua tarjotaan, on toteutettava yhteisön lainsäädännön mukaisesti

a) kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaaakseen, että palveluntarjoaja noudattaa kyseisiä toiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen sovellettavia vaatimuksia;

b) tarkistuksia, tarkastuksia ja tutkimuksia, jotka ovat tarpeen tarjottavan palvelun valvomiseksi.

2. Mitä tulee muihin kuin 1 kohdassa tarkoitettuihin vaatimuksiin, on siinä tapauksessa, että palveluntarjoaja siirtyy toiseen jäsenvaltioon suorittaakseen siellä palveluja ilman kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa toimipaikkaa, tämän toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten osallistuttava palveluntarjoajan valvontaan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

3. Sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jossa palveluja tarjotaan, on suoritettava sijoittautumisjäsenvaltion pyynnöstä tarkistuksia, tarkastuksia ja tutkimuksia, jotka ovat välttämättömiä sijoittautumisjäsenvaltion suorittaman tehokkaan valvonnan varmistamiseksi. Kyseisten viranomaisten on toimitettava niiden valtuuksien mukaisesti, jotka niille on annettu niiden jäsenvaltiossa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää, mitkä ovat asianmukaisimmat toimenpiteet kussakin yksittäisessä tapauksessa sijoittautumisjäsenvaltion esittämän pyynnön täyttämiseksi.

4. Sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa palveluja tarjotaan, voivat oma-aloitteisesti suorittaa paikalla tarkastuksia ja tutkimuksia, jotka eivät ole syrjiviä, joita ei ole perusteltu sillä, että palveluntarjoaja on sijoittunut toiseen jäsenvaltioon, ja jotka ovat oikeasuhtaisia.

32 artikla

Varoitusjärjestelmä

1. Jos jäsenvaltion tietoon tulee palvelutoimintaan liittyviä nimenomaisia vakavia seikkoja tai olosuhteita, jotka voisivat aiheuttaa vakavaa vahinkoa ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle taikka ympäristölle sen omalla tai toisen jäsenvaltion alueella, kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava siitä mahdollisimman pian sijoittautumisjäsenvaltiolle, muille asianomaisille jäsenvaltioille ja komissiolle.

2. Komissio edistää jäsenvaltioiden viranomaisten eurooppalaisen verkoston toimintaa ja osallistuu siihen 1 kohdan säännösten täytäntöönpanemiseksi.

3. Komissio vahvistaa ja saattaa säännöllisesti ajan tasalle 40 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen yksityiskohtaisen säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettun verkoston hallinnointia.

33 artikla

Palveluntarjoajien hyvää mainetta koskevat tiedot

1. Jäsenvaltion on annettava toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti pyynnöstä tiedot kurinpidollisista, hallinnollisista tai rikosoikeudellisista seuraamuksista sekä maksukyvyyttömyys- tai konkurssirikospäätöksistä, jotka sen toimivaltaiset viranomaiset

ovat antaneet palveluntarjoajaa vastaan ja jotka koskevat suoraan palveluntarjoajan pätevyyttä tai ammatillista luotettavuutta. Tiedot antavan jäsenvaltion on ilmoitettava siitä kyseiselle palveluntarjoajalle.

Ensimmäisen alakohdan mukainen pyyntö on perusteltava huolellisesti etenkin tiedonsaantipyynnön syiden osalta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia ja toimia koskevat tiedot toimitetaan ainoastaan siinä tapauksessa, että niistä on lainvoimainen päätös. Antaessaan muita 1 kohdassa tarkoitettuja täytäntöönpanokelpoisia päätöksiä koskevia tietoja jäsenvaltion on täsmennettävä, onko kyseessä lainvoimainen päätös vai onko päätökseen haettu muutosta; jälkimmäisessä tapauksessa kyseisen jäsenvaltion olisi ilmoitettava päivämäärä, jolloin muutoksenhakua koskeva päätös oletetaan tehtävän.

Lisäksi jäsenvaltion on ilmoitettava ne kansalliset säännökset, joiden nojalla palveluntarjoaja on tuomittu tai tälle on määrätty seuraamuksia.

3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanossa on noudatettava henkilötietojen suojaa koskevia sääntöjä ja otettava huomioon asianomaisissa jäsenvaltioissa tuomituille tai henkilöille, joille on määrätty seuraamuksia, taatut oikeudet; tämä koskee myös ammattialajärjestöjen takaamia oikeuksia. Kaikki tällaiset julkiset tiedot on saatettava kuluttajien saataville helpolla tavalla.

34 artikla

Rinnakkaistoimenpiteet

1. Komissio perustaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa sähköisen järjestelmän jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa varten ottaen huomioon olemassa olevat tietojärjestelmät.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava yhteistyössä komission kanssa rinnakkaistoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on helpottaa keskinäisen avunannon täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten välistä henkilövaihtoa ja kyseisten virkailijoiden koulutusta, kieli- ja tietotekninen koulutus mukaan luettuna.

3. Komissio arvioi, tarvitaanko henkilövaihdon ja koulutuksen järjestämistä varten monivuotinen ohjelma.

35 artikla

Keskinäinen avunanto yksittäistapauksissa tehtävien poikkeusten yhteydessä

1. Kun jäsenvaltio aikoo toteuttaa 18 artiklassa tarkoitettun toimenpiteen, sovelletaan tämän artiklan 2–6 kohdassa säädettyä menettelyä tämän kuitenkin rajoittamatta oikeudenkäyntimenettelyjä esikäsittely ja rikostutkinnan puitteissa toteutettujen toimenpiteet mukaan luettuina.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion on pyydettävä sijoittautumisjäsenvaltiota toteuttamaan asianomaista palveluntarjoajaa koskevia toimenpiteitä ja annettava kaikki olennaiset tiedot palvelusta sekä asiaan liittyvistä olosuhteista.

Sijoittautumisjäsenvaltion on tarkistettava viipymättä palveluntarjoajan toiminnan laillisuus sekä pyynnön aiheena olevat seikat. Sen on viipymättä annettava pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle tiedoksi toteutetut tai suunnitellut toimenpiteet tai mahdolliset perusteet, joiden vuoksi mitään toimenpiteitä ei ole toteutettu.

3. Edellä 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun tiedoksiannon jälkeen on pyynnön esittäneen jäsenvaltion ilmoitettava komissiolle ja sijoittautumisjäsenvaltiolle aikomuksestaan toteuttaa toimenpiteitä ja annettava erityisesti seuraavat tiedot:

- a) perusteet, joiden vuoksi jäsenvaltio pitää sijoittautumisjäsenvaltion toteuttamia tai suunnittelemlia toimenpiteitä riittämättöminä;
- b) perusteet, joiden vuoksi jäsenvaltio pitää suunnittelemliaan toimenpiteitä 18 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisina.

4. Toimenpiteet voidaan toteuttaa vasta 15 arkipäivän kuluuua 3 kohdassa tarkoitettuä ilmoituksesta.

5. Komission on viipymättä tutkittava, ovatko ilmoitetut toimenpiteet yhteisön oikeuden mukaisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta pyynnön esittäneen jäsenvaltion mahdollisuutta toteuttaa kyseisiä toimenpiteitä 4 kohdassa vahvistetun määräajan jälkeen.

Jos komissio toteaa päätelmissään, että toimenpide ei ole yhteisön oikeuden mukainen, se tekee päätöksen, jossa se pyytää asianomaista jäsenvaltiota pidättymään suunnitelluista toimenpiteistä tai lopettamaan viipymättä kyseisten toimenpiteiden toteuttamisen.

6. Kiireellisissä tapauksissa jäsenvaltio, joka aikoo toteuttaa toimenpiteen, voi poiketa 2, 3 ja 4 kohdan soveltamisesta. Tällöin toimenpiteistä on ilmoitettava viipymättä komissiolle ja sijoittautumisjäsenvaltiolle, ja samalla on annettava perusteet, joiden vuoksi jäsenvaltio pitää tapausta kiireellisenä.

36 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio hyväksyy 40 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tämän luvun muiden kuin keskeisten osien muuttamiseen tarkoitetut täytäntöönpanotoimenpiteet täydentämällä sitä vahvistamalla 28 ja 35 artiklassa säädetty määräajat. Komissio hyväksyy myös, 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jäsenvaltioiden välisen sähköisen tiedonvaihdon

käytännön järjestelyt ja erityisesti tietojärjestelmien yhteentoimivuutta koskevat säännökset.

VII LUKU

LÄHENTYMISOHJELMA

37 artikla

Yhteisön tason käytännesäännöt

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava yhteistyössä komission kanssa rinnakkaistoimenpiteitä kannustaakseen etenkin ammatilajärjestöjä ja ammatillisia järjestöjä ja vastaavia elimiä laatimaan yhteisön oikeuden mukaiset yhteisön tason käytännesäännöt, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamista toisessa jäsenvaltiossa tai palveluntarjoajan sijoittautumista toiseen jäsenvaltioon.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut käytännesäännöt ovat saatavilla sähköisesti.

38 artikla

Täydentävä yhdenmukaistaminen

Komissio tarkastelee viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2010 mahdollisuutta esittää yhdenmukaistamissäädöksiä koskevia ehdotuksia seuraavista kysymyksistä:

- a) saatavien oikeudellisen perintätoiminnan aloittaminen;
- b) yksityiset turvallisuuspalvelut sekä raha- ja arvokuljetukset.

39 artikla

Keskinäinen arviointi

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2009 annettava komissiolle kertomus seuraavissa kohdissa säädetyistä tiedoista:

- a) lupajärjestelmää koskeva 9 artiklan 2 kohta;
- b) arvioitavia vaatimuksia koskeva 15 artiklan 5 kohta;
- c) monialatoimintaa koskeva 25 artiklan 3 kohta.

2. Komissio toimittaa 1 kohdassa tarkoitetut kertomukset jäsenvaltioille, joiden on esitettävä kuuden kuukauden kuluessa vastaanottamisesta kutakin kertomusta koskevat huomautuksensa. Komissio kuulee samassa määräajassa sidosryhmiä kyseistä kertomuksista.

3. Komissio antaa kertomukset ja jäsenvaltioiden huomautukset 40 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean käsiteltäväksi, ja komitea voi esittää huomautuksia.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut huomautukset huomioidaan ottaen komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2010 tiivistelmäkertomuksen ja tarvittaessa siihen liittyviä täydentäviä ehdotuksia.

5. Jäsenvaltioiden on viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2009 annettava komissiolle kertomus niistä kansallisista vaatimuksista, joiden soveltaminen voisi kuulua 16 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja 16 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen soveltamisalaan, sekä syyt, joiden vuoksi ne katsovat, että kyseisten vaatimusten soveltaminen täyttää 16 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa ja 16 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetut perusteet.

Tämän jälkeen jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle mahdolliset vaatimustensa muutokset, mukaan lukien uudet vaatimukset edellä mainitun mukaisesti, sekä niihin liittyvät perustelut.

Komissio saattaa toimitetut vaatimukset muiden jäsenvaltioiden tietoon. Tällainen toimittaminen ei estä jäsenvaltioita hyväksymästä kyseisiä säännöksiä. Komissio esittää sen jälkeen vuosittain analyysseja ja suuntaviivoja, jotka koskevat kyseisten säännösten soveltamista tämän direktiivin yhteydessä.

40 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

41 artikla

Tarkastelulauseke

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2011 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kattavan kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta. Tässä kertomuksessa on 16 artiklan 4 kohdan mukaisesti käsiteltävä erityisesti 16 artiklan soveltamista. Siinä on myös

tarkasteltava, tarvitaanko lisätoimenpiteitä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjen asioiden osalta. Kertomukseen on tarvittaessa liitettävä tämän direktiivin mukauttamista koskevia ehdotuksia, joilla pyritään palvelujen sisämarkkinoiden toteuttamiseen.

42 artikla

Direktiivin 98/27/EY muuttaminen

Lisätään kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista 19 päivänä toukokuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/27/EY ⁽¹⁾ liitteeseen kohta seuraavasti:

”13. Palveluista sisämarkkinoilla 12 päivänä joulukuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36).”.

43 artikla

Henkilötietojen suoja

Tämän direktiivin ja erityisesti valvontaa koskevien säännösten täytäntöönpanossa ja soveltamisessa on noudatettava henkilötietojen suojaa koskevia sääntöjä sellaisina kuin niistä säädetään direktiivissä 95/46/EY ja direktiivissä 2002/58/EY.

VIII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

44 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 28 päivänä joulukuuta 2009.

Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

⁽¹⁾ EYVL L 166, 11.6.1998, s. 51, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/29/EY.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

45 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

46 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa, 12 päivänä joulukuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. PEKKARINEN
